

ئامادەکردنی بۆ سەر ئینتێرنێت:

www.shasanam.blogfa.com
www.kurdika.blogfa.com

تہ پئی ئاور

کۆمەلە چیرۆکی بیانی

وەرگیژ: ئەمین گەردیگلانی

www.gerdiglani.blogfa.com

تەپلى ئاور
كۆمەلە چىرۆكى بىيانى
وەرگىر: ئەمىن گەردىگلانى
پىتچن: - بۆكان
(۶۲۴۲۷۹۴ - ۶۲۲۹۲۱-۶۲۲۱۴۳۰)
چاپى يەكەم: ۲۰۰۵
رووبەرگ:

ئەم وەرگىرانە پيشكەشە بە:

«ئەوين» ەكەم كە وەك ەناسەم ەميشە لەگەلمدايە

پیرست:

۵	روونکردنه وهیه ک
۹	پیره پیاویکی که له لا به دوو بالی مه زنه وه
۱۹	که سیک ئەم گولە سوورانە ی دەشیواند
۲۸	تۆله به تۆله
۳۸	شیوهیه ک ژیان
۴۷	ته پلى ئاگر
۶۰	پەرژین
۷۸	پرۆژە ی کارە با کیشان بو ئاوايی
۸۰	پیره پیاوی بهر باران
۸۳	ماکاریو
۹۱	رزگار بوون له بهندیخانه
۱۰۰	نامه یه ک له نیو بۆشکه ی چیمه نتۆدا
۱۰۷	جووجه له بو سی که سان
۱۱۴	پیاویک له نیو داره سیودا
۱۲۳	رۆخ
۱۳۱	هه موو شتیک و هیچ شتیک
۱۳۴	بۆرخیس و من

روونکردنه وهیه ک

ئیمرو پیداوستی ناسین و خویندنه وهی ئه ده بی بیانی، یان به زار وه په سندر ه که ی، ئه ده بی جیهانی له گه له په ره سه ندنی که ره سه کانی پیوه ندی و باو بوونی تیکه لاوی کولتووری و که وتنه سه ر زاری ده سه ته واژه ی گوندی جیهانی و گفتگوی شارستانییه ته کان رۆژ له گه له رۆژ زیتر ده بیته ئه سلکی حاشاهه لنه گر و نیازکی ده ستاو به جیی ئه ده بیاتی گه لان.

داهینانی ئه ده بی خومالی، جیا له خه سه له تی پیوه ندی نیوان ده قی ئه ده بیات، به بی شار ه زا بوون له ئه ده بی بیانی ئه گه ر کاریکی نامومکینیش نه بیّت لانی که م هه ولکی نه زۆک و ناسه ر که وتوو ده بیّت و که لکی داهینانی له م ده سه ته که له پاشه که وت و ده سه که وتی ئه ده بی جیهانی بی به ش و بی به ری بیّت که م مه ودا و کورت خایه نه. له بۆیه ئه ده بی کوردی که له م چه ند سه له ی دوا ییدا و به تایبه تی پاش راپه رینی مه زنی کوردستانی باشوور، پشووی هاته وه سه رخۆ و ریگی بۆ خۆش بوو کار بکات و سل نه کات، ده شی ئاگای له م پیداوستییه گرینگه بیّت و بۆ به جی هینانی ئه م ئه ر که ئه سه ته مه و پر کردنه وه ی ئه م بۆشاییه به رچاوه له سه ر ده ستی بزاقی وه رگی ران و خویندنه وه و ناسین و پیداوچوونه وه ی شوینه واری ئه ده بی جیهانی ئه و خه ونه ی که هه ر ئه ده بیکی خه مخوری مروّف به گشتی و خه لکانی کۆمه لگای خۆی به تایبه ت ده یبینی و ده ی بیئی: خه ونی یه کگرته وه ی مروّفانی گۆی زه وی له سه ر ده ستی ئازادی و به رامبه ری و

خۆشەوېستى و مرۇقايتى، ئەو خەونەى كە نالى سەدوپەنجا سال لەمەوبەر
بۇ مرۇقى دەقەرى خۆى و سەرلەبەرى جىهان دەگىرپتەوہ:

بەعزە ئىنسانى ھەيە خەم قووتىيە

من خەمى خۆم و خەمى عالەم دەخۆم

گەرچى ئەم بزاڧە وەرگىرانەى كە ھەنووكە لە كوردستاندا ھەيە لە ئاست
و ئەندازەى دلخوازدا نىيە و مۆتەكەى زۆرى و بۆرى و شەوہى
نابەرپرسايەتى و جندۆكەى نەزانى و نەزۆكى خۆيان لى مات داوين و
دەورەيان داوين و بۆسەيان بۇ ناوينەتەوہ و ددانمان لى چىر دەكەنەوہ كە
مەيدانى وەرگىرانى كورديمان لى داگىر بكەن، بەلام ديسان ھەندى قەلەمى
دلسۆز و دەسپاك و مېشكپىر و چاوكراوہ لە ناوہندى مەيدانەكەدا ماون و
دنەى نەوہى نوئ دەدەن كە ماندوويى نەناس بن و كارى پتر بكەن و ھەولى
ئازايانە بدەن و كۆل نەدەن و گۆرەپانى خۆ تاقىكردنەوہ چۆل نەكەن.

وەرگىران ئىمىرۆ لە حوكمى كارى دىپلۆماسى ئەدەبىياتى كوردى دايە و
گەر لە ئەركى بەدەيھىنانى ئەم پىوہندىيە كولتورىيەدا سەرنەكەوين نە جىهان
لە خەون و خولياى ئەدەبىي خۆمان دەگەيەنين، نە خۆمان لە ئاوات و
ئارەزووى ئەدەبىي گەلانى دنيا تىدەگەين. جەوھەرى ئەدەب و سىروشتى
داهىنانى ئەدەبى بە چەشنىكە كە دەشى دەستاودەست ولاتانى جىهان
بگەرپ تا ھەر دەقەرېك و دەسكەوتى خۆى لى ھەلېنجى. با شەرمى وەلامى
ئەم پرسىارە نەمانكوژى كە ئىمە، گەلى كورد و رۆشنىيرانى كورد، تا چەندە
لەم جەوھەرەى ئەدەب گەيشتووین و بەم چاوہوہ لە ئەدەب دەروانىن. من
بەش بە حالى خۆم پىم وايە تا ئەو رۆژەى كولتورى كوردى چاوى بە دەقى
شانۆيى و شىعرەكانى شكسپىر بە زمانى كوردى ھەلنەيات دەبى ھەمىشە
گومانىش لەوہ بكات كە نالى و خانى و مەولەوى و گۆران و شىركۆ-شى
باش خويندۆتەوہ و باشيان لى تىگەيشتوہ. خويندەوہى نالى و شكسپىر

پێكهوه به زمانى كوردى ئه و ساته پيروژهيه كه من به ئومىدى ئه و
چركه ساته دل به ژيانى ئه ده بيم خوش ده كه م و ههولى وه ده سهينانى
ده ده م.

كۆمهله چيروكى «ته پلى ئاور» كه به قه له مى وهرگيرى كارامه و
كوردى زان كاك «ئهمين گهرديگلانى» وهرگيردراوه، هه وليكه له پيناوى ئه و
باسو خواسانهى هينامانه ئاراوه و هيوادارم كه لينىكى كتبخانهى كوردى پى
پر بيته وه.

عه بدولخالق يه عقووبى - بوكان
پووشپه رى ١٣٨٤ - جولاى ٢٠٠٥

گابریل گارسیا مارکیز

سالی ۱۹۲۸ له گوندی «ئاراکاتاكا»، شاروچكه يه كي باكووری «كولومبیا» له دایك بووه، ههتا ته مهنی ههشت سالی هه ر له و گونده لای نهنكي ژیاوه. سالی ۱۹۳۵ گهراوه ته وه لای دایك وباوكی له شاری (بارانیکا) و له قوتابخانهی «سیمون بولیفار» پوله كانی سه ره تایی ته واو كردوو و چوته قوتابخانهی ناوهندی (سان خوزه) كه قوتابخانهی یه سووعیه كان بووه.

سالی ۱۹۴۱ یه كه م به ره می له روظنامهی «خوڤینتو» دا بلاو كرده وه كه تایبته بوو به قوتابیانی ناوهندی.

ئهو تا ئیستا دهیان رومان و كومه له چیروكی بلاو كردوته وه كه گرینگترینان ئه مانه ن: «سه د سال ته نیایی»، «ژینرال له سه رگه ردانیدا»، «ئه شقی ساله كانی وه با»، «ئه شق و شه ی تانه كاتی تر»، «پایزی پاتریاك» و «هه والی رفاندنیک» ه.

بو رومانی سه د سال ته نیایی خه لاتى فه ره نسی باشتترین كتیی بیانی وهرده گری. هه روه ها سه د سال ته نیایی سالی ۱۹۸۲ خه لاتى نوبیل ده باته وه.

هه تا ئه و دواپیانه گابریل گارسیا مارکیز له گه ل مارسیدیسی خیزانی و هه ردووو كوره كه ی و بووك و كوره زا پینج سالانه كهیدا له شاری نیومه كسیكو ده ژیان.

به لام به هوی تیكچوونی باری ته ندروستی و نه خوشتی شیرپه نجه و هه ست كردن به نزیک بوونه وه ی مه رگ گه رایه وه بو «گوتا» شاره كه ی خو ی. شایانی باسه كه ئه و ماوه یه ك له مه و به ر ناو نیشانی مه زنترین پیای كۆلومبیا و پیای سالی ۱۹۹۹ ی ئه مریكای لاتینی به ره سمی پیدرا.

پیره پیاویکی که له لا به دوو بائی مه زنه وه

گابریل گارسیا مارکیز

سێ رۆژ بوو باران دهباری. هیندهی قرژال له نیو ماله کهدا کوشتبوو، که پلایو ناچار بوو له حهوشه ی لیورپژ له ئاو تیپه ریت و قرژاله کان بکاته نیو دهریاکه وه. چونکه منداله ساواکه یان ئه و شه وه ههتا رۆژ تاویاویک دایگرتبوو و پیاان وابوو به هوی بۆگه نی ئه و قرژالانه وهیه. له رۆژی سێ شه ممه وه خه م دنیای داگرتبوو. دهریا و ئاسمان ببوونه رهنگیکی خۆله میشین. زیخ و لمی رۆخه که له شهوانی مانگی مارس دا وهک پزیسک ده درهوشانه وه و شیوه ی ماجوومیکی له قور و شهیتانوکه ی رزیوی به خۆ وه گرتبوو. نیوه رۆ ههوا هینده لیل بوو، که پلایو دوا ی رشتنی قرژاله کان که ویستی بگه رپته وه بۆ مالی، تاپویه کی دی له پشت حهوشه ی ماله که یان دهجوولاه وه. پلایو ناچار بوو زۆر بجپته پیشه وه. که ورد بۆ وه دیتی پیره پیاویکی که له لا ده مه ورپوو له نیو قور و لیته دا راکشاوه و چونکه باله کانی زۆر گه ورهن، هه ر چه نده هه ول ده دا ناتوانی هه ستی.

پلایو که به دیتنی ئه و دیمه نه زۆر ترسابوو، به هه لاتن چوو بۆ لای ژنه که ی، که خاولی یه کی ته ری نابوو به نیوچاوانی منداله که یه وه. پلایو

ژنه که ی برد بۆ پشت حه وشه که و هه ردووکیان به سه رسوورماوی ته ماشای
 پیاوه پیره یان ده کرد. پیره پیاوه که جل و بهرگیکی چه رچیانه ی له بهر دابوو.
 سه ره بی توو که که ی چه ن چله مووی سپی پیوه دیار بوو. ته نیا دوو سی
 ددانی له ده م دا مابوو. وهک ته رمیکی شله په ته ی خووساوی لی هاتبوو که ئه و
 تین و تاوه ی رهنگه بووبیتی له دهستی دابوو. ئه و باله گه و رانه ی که له بالی
 سیسار که که چه له ده چوون، پیس ببوون و نیوه ی په ر و پۆکه ی وه ریبوو به
 قور و لیته ی عه رزه که وه نووسابوو. پلایو و ئیلیزندا له نزیکه وه هیندیکیان
 سه یر کرد. دوا ی ماوه یه ک که سه رسوورمانه که یان ته و او بوو، بۆیان روون
 بۆوه که ئاشنایه. ئه مجاره ویرایان قسه ی له گه ل بکه ن. ئه ویش به دهنگی
 مه له وانیک ی به هیژ و به زاراوه یه کی نامو وه لامی دانه وه. هه ر ئه وه بووه
 هو ی چاوپووشی کردن له باله ناجوره کانی. زور ژیرانه به و ئاکامه گه یشتن
 که توفان پا پوریک ی غه واره ی نو قم کردوو و شه پۆل ئه و ی به ره و رۆخه که
 هینا وه. چوون ژنیک ی دنیاده ی جیرانیان بانگ کرد. ئه ویش هه ر که چاوی
 پیی که وت، پیی سه لماندن که به هه له چوون.

ژنه که پیی گو تن: ئه وه فریشته یه. رهنگه بۆ مندا ل هاتبیته ئیره، به لام
 داماو ه هینده پیره، باران به عه رزیدا داوه.

روژی دوا یی، دهنگی داوه که مالی پلایو فریشته یه کی راسته قینه یان
 خستۆته بهنده وه. ژن و میرده که به پیچه وانه ی قسه ی ژنه سه رسپییه که ی
 جیرانیان که پیی وابوو ئه و فریشتانه له دوا ی پیلانیک ی ئاسمانی به جی ماون
 و په نایان بۆ زه و ی هینا وه، نه یانویرا به تیلا هینده ی لیده ن بیکوژن. پلایو
 دوانیوه رۆ په یاغی به دهسته وه گرت و تا ئیواره له نیو چیشتخانه که وه چاوی
 له سه ره له نه گرت. پاشان بهر له خه وتن له نیو قور په که ی ده رکیشا و خستییه
 کولانه ی تیلبه ندی مریشکه کانه وه و ده رگای له سه ر داخست. که باران
 خو شی کرده وه، هیشتا پلایو و ئیلیزندا خه ریک ی قرژال کوشتن بوون. زوری

پي نه چوو منداله كه يان چه قوچوكه ي نيشتبوو و به برسييه تي له خه و هه ستا.

ئو كاته بوو كه گه وره يي خويان نيشان دا و برپاريان دا كه فرشته كه سوارى لوتكه يه ك بكن و به شى سى روثى ئاوى شيرين و خواردمه ني بو بپيچنه وه و به ره و چاره نووسى خو، به ئاوى ده رياكه يدا دن. به لام كاتى له گه ل يه كه م گزينگى هه تاو هاتنه حه وشه، خه لكى كي زوريان دى له ده وري كولانه تيلبه نده كه كو بووينه ته وه و سه ريان ناوه ته سه ر فرشته كه و هه ر وه ك له گه ل حه يوانى كي سيرك به ره وروو بوو بيتن نه ك گيانله به ريكي نائاسايى، له به ينى تيله كانه وه خواردمه نيان بو فرى ددا.

باوه گونساگا كه به بيستنى ئو هه واله هه ستى به مه ترسى كردبوو، به ر له سه عات حه وت هات. ئو ته ماشاچيانه ي له وكاته دا هاتبوون، وه ك ته ماشاچييه كانى به يانى گه مژه نه بوون و سه باره ت به داهاتووى به ندييه كه بيروپاي سه ريان ده رده برى.

هينديكيان كه ساويلكه تر بوون پييان وابوو، ده بى بكرى ته شارهدارى دنيا. هينديكي شيان كه پى داگرتر بوون ده يان گوت ده بى پله و پايه ي تا راده ي ژينرالىكى پينج ئه ستيره ببه نه سه ري؛ تاكوو له هه موو شه ركه كان دا سه ركه وي. هيندى كه سى خه يال ريسيش هيوادار بوون كه بتوانى تاى خو ي په يدا بكا و له سه ر زه وي تيره يه كي ژيرى بالدار بينه دنيا و كاروبارى ئاسمان بگرنه ده ست.

به لام باوه گونساگا به رله وه ي ببيته قه شه، داربريكي به هيژ بوو. ئو كه له پال ديواره تيلينه كه دا راوه ستا بوو، له ساتيكا به كتى به فيركارييه كه ي خو ي دا هاته وه و داواى لى كردن درگاكه ي بو بكنه وه تا بچيته ژووره وه و له نيزيكه وه ئو پياوه داماو به بينى. پياوه پيره له نيو تيخوله ميوه و خوراكي ناشتايى دا راكشابوو كه ته ماشاچييان بويان حه وادابوو، له سووچيكا له به ر

خوره تاوه که بالی فش کردبؤوه که وشک بیته وه. کاتی باوه گؤنساگا چووه کولانه که وه به زمانی لاتینی سلاوی لی کرد، پیاوه که بیئده بیئو خه لکه ی به لاوه نامؤ بوو، چاوه میژووییه کانی هه لئنا و به زاراوه ی خوی ورته یه کی لیوه هات. قه شه که که دیتی ئه وه نه له گه ل زمانی خودا ئاشنایه و نه ده زانی چؤن سلاو له خزمه تکارانی ئه و بکا، تووشی درپؤنگی بوو، که نه کا له گه ل بوونه وه ریکی ته له که باز به ره وړوو بووبی، پاشان که له نزیکه وه به جوانی تیروانی، بوی ړوون بؤوه که زور له مروف ده چی، چونکه بؤدرنیکی لی ده هات وه که هی قه ره چیه کان وابوو. پشت باله کانی هه مووی ورده گه نه و شینکه ی پیوه نووسابوو.

شاهاله کانیشی به هو ی بای عه رزییه وه ئالوزکابوون و هیچ نیشانه یه کی له قورساغی فریشته کان پیوه دیار نه بوو. هه ر بویه له کولانه که هاته ده ری و به مؤعیزه یه کی کورت وریایی پیدان که ساویلکه نه بن. وه بیریشی هیئانه وه که یه کی له خووخده دزیوه کانی شه یتان ئه وه یه که خو به شیوه و شکلی سه یر و سه مه ره ده گوری تاکوو بنیاده می سایلوح و ساده دل هه لخله تیئی. ئه وه شی به به لکه هیئاوه که هه ر به و جوړه ی بال نیشانه ی جیاوازی نیوان هه لو و ته یاره نییه، له ناسینی فریشته کانیش دا بال ناتوانی ده روریکی گرنگی بیی. به لام به لئنی دا که نامه یه ک بؤ ئوسقوفی خوی بنووسی تا ئوسقوفیش نامه یه ک بؤ سه رئوسقوف بنوسی، سه رئوسقوفیش نامه یه ک بؤ پاپ بنووسی تاکوو رای یه کجاری دادگا کانی بالا له و باره وه وهرگرن.

تیگه یشتووی قه شه دله بیبرواکانی داگیر کرد. دوو سی سه عاتی پی نه چوو که هه والی فریشته ی دیل له هه موو لایه ک بلاوبؤوه وحه وشه ی ماله که وه ک بازاریکی پر له ژاوه ژاو و جه نجالی لی هات. پلایو و ئیلیزندا ناچار بوون سه رباز بانگ کهن تاکوو به زهبری نووکی سه رنیزان بلاوه به و خه لکه بکه ن که خه ریک بوو ماله که به سه ر یه کدا برووخینن. ئیلیزندا هینده ی

زبل و زالی حەوشە کە گەسک دابوو پشتی هەلنە دەهاتەو، هەر بۆیە هاتنە سەر ئەوێ کە دەوراندەوری حەوشە کە دیوار کەن و هەر کەس ویستی فریشتە کە ببینی پینج سنتا و پوولی لی بستینن.

زۆر کەس لە رێگەی دوورەو هاتبوون. کارناقالیکی گەرۆک هاتبوو، تەناف بازە فرندە کەیان چەن جار بە سەر خەلکە کەدا بە هاژە هاژ هەر هات و چوو. بەلام کەس سەرنجی پێ نەدا. چونکە بالی ئەو وەک بالی فریشتە کە نە دەچوو و زیاتر لە بالی شەمشە کویرە یەکی نەخس دەچوو. هەرچی نوستان و دامادی سەرزەوی هەیه بو دەرمان پرویان لەوێ کردبوو.

پیریژنیک کە لە مندالییەو تریپە دلی خوێ بژاردبوو و ئیتر ژمارە دلی تەواو ببوو؛ پیاویکی خەلکی پرتهقال کە دەنگ و گرمە دێستیرەکانی پێ ناخۆش بوو و خەوی لی نە دەکەوت؛ پیاویک کە بە دەم خەو دەو شەوانە هەلدەستا و ئەو کارانە دێ رۆژدا کردبووی هەمووی تیک دەداو و زۆر کەسی تر کە نەخۆشییەکانیان گران نەبوو. لەنیو ئەو هەرا و ژاوە ژاوەدا کە عەرز و ئاسمانی وەلەرزە خستبوو، پلایۆ و ئیلیزندا بەو هەموو شەکەتیەو دلیان خۆش بوو، چونکە لە ماوێ حەوتە یە کەدا هەموو دیوێکانیان پر کردبوو لە پوول و دیسان ریزی زیارەت کەران کە چاوەرپوان بوون نۆرەیان بگاتی سەر و بنی دیار نەبوو. تەنیا فریشتە کە بوو کە لە کاری خوێدا هیچ دەوریکی نەبوو، گێژ و وێژ لەبەر گەرماي ناخۆشی چرای نەوتی و ئەو شەمانە دێ بە دەوری دیوارە تیلینە کەدا ریزیان کردبوو، لەنیو کولانە بە سەرداسە پاوێ کەدا جیگای خوێ خۆش کردبوو، کاتی رادەبوارد. سەرەتا ویستیان گزموولە دێ نەفتالینی دەرخوارد بدەن، کە بە قسە دێ ژنە سەرسپییە کە دێ هاوسییان خۆراکی فریشتە ئەوێ. نەخوارد، هەر بۆیە تۆبەکاران چوون نەهاری تایبەتی پایان بو هینا، ئەویشی نەخوارد، هەر

بۆشيان دەر نه كهوت نه خواردنى ئەوانه له بهر پيريه يان هى ئەوهيه
فرشتهيه.

له ئاكامدا له شۆر باوى باينجانەره شه زياتر هيچى نه خوارد. تهنيا
خوخدهى به روالهت غيره سروشتي ئەو سه بوورى بوو، به تايبهت رۆژانى
هه وهل كه مريشكه كان بۆ دۆزينه وهى گه نه و شينكهى پرشنگدار دندوو كيان
له بهينى په رۆپۆى دهدا. نو قستان پهريان لى ده كرده وه و به ئەندامى زامارى
خوياندا دينا. ته نانهت ئەوانهى زوريش به روحم و به زهههى بوون بهرديان
تى هه لده كرد تاكو هه ستيته سه رپى و به راوه ستاوى بيبينن. تهنيا كاتى
توانيان هه لى بستيننه سه رپى كه شيشهه تايبه تى گويلك داغ كردنيان به
قه برغهيه وه نا. چونكه ماوهيه كى زور بوو جوولهه نه كردبوو و پييان وابوو
مردوو ه. فرشته كه له خه و راچه نى و فرميسك له چاوانى دا قه تيس ماو به و
زمانه سيحراويهى خوى جنيوى دا و دوو سى جار بالى ليكداو تهپ و
توزيكى ساز كرد و جيقنه و خول و خاكى بلاو كرده وه و گژه بايه كى هينده
سامناكى وه رپى خست كه تا ئيستا كهس نه يديتبوو و شتى وا مه گين له
كوورهى مانگ ببى. هه رچه نده تا قمى پييان وابوو ئەو كارهى له بهر
رپه هستان نه كرد، بهلكوو هى ئەوهيه ئيشى پى گه يشتوو ه. دواى ئەوه ئيتر
ئازاريان نه دهدا. چونكه تى گه يشتبوون كه مات بوونى ئەو مات بوونى
قاره مانىك نيه كه خهريكى پشودان بى، بهلكوو مات بوونى سيلاويكه كه
نيشتبتيه وه.

باوه گونساگا هه ر چاوه رپى گه يشتنى راي ئاخري سه بارهت به بهنديه كه
بوو و ههولى دهدا به بيرى مندا لانه، بهر به گه مژههه خه لك بگرى. به لام له و
نامانه دا كه له رۆمه وه ده گه يشت هيچ په لهيه ك نه ده بيندرا.

ئەوان هه موو كاتى خويان به وه راده بوارد كه فرشته كه ناوكى ههيه يان
نا؟ زاراوهى ئەو پيوه ندى به زاراوهى ئاراميه وه ههيه يان نا؟ چهن فرشتهه

وهك ئەو لە كونی دەرزییهوه دەچن؟ بلی ئەوه هەر نۆروژییهکی بالدار نەبی؟ ئەگەر پووداویکی ئاسمانی کوتایی بە خەمهکانی قەشه نەهینایه، ئەم نامە بی که لکانه پەنگ بوو تا کوتایی جیهان درێژە ی بکیشایه.

ئەزقەزا لەو پوژانەدا لە نیو ئەو هەموو کارناقالە سەرنج پراکیشەدا، کەرەسە و ئامرازی شانۆی ژنیکی گەرۆک هاتەنیو شار که بە هوی بی قسەیی کردنی دایک و باوکییهوه ببوو جالجالووکە. پوولی سەیر کردنی ئەو ژنە لە هی فریشتەکه که متر بوو ئەوه هیچ، خەلکیش دەیاننوانی هەر چهشنە پرسیاریکی سەبارەت بەو مەسخ بوونە ی لی بکەن وله نیزیکهوه چاو لە هەموو ئەندامیکی لەشی بکەن و لەمەر ئەو راستهقینه سامناکهوه شک و گومانیان نەمینی، جەستە ی ژنە جالجالووکەیهکی ترسناک بوو بە قەد بەرانیک دەبوو. بەلام ئەوهی لە هەموو شتیک دلتەزین تر بوو، دیمەنی سەیر و سەمه رە ی نەبوو، بەلکوو پاکی و راستییەکی خەماوی بوو که لە کاتی گیرانەوهی چۆنیتی چارەڕەشییهکانی دا وەدەردەکهوت. ژنە بە مندالی بە دزییهوه لە مالی دەرکهوتبوو، چووبوو بۆ کۆریکی سەما و هەلپەرکی و تا بەیانی سەمای کردبوو. گوايه لە کاتی گەرانه وەدا هەورە ترشقەیهکی سامناک ئاسمانی دووقاش کردوو و لە قەلەشتەکهوه توپەلە گوگردیکی ئاورین دەرپەرپوه و ئەوی کردۆتە جالجالووکە.

خۆراکیشی تەنیا گزموولهی نەفتالین بوو که مروڤه دەست و دلبازەکان دەیانخستە نیو دەمییهوه. ئەو شیوه شانۆیه پر بوو لە هەستی مروڤانە و دەرسی عیبرەتی ترسینەر. بە بی هیچ هەولیک شانۆی فریشتە ی لە خۆبایی لە برەو خستبوو که زۆر کهم وابوو زەحمەت بە خوی بدا و چاوێک لەو خەلکه بکات که تۆوی مەرگن. جگە لەو هەش چەن مۆجزەیهک که دابوو یانە پال فریشتەکه، شیواوی رۆحی ئەوی ئاشکرا دەکرد؛ بۆ وینه کویریک هاتبوو چاوی چاک بیتهوه، نەک هەر چاک نەبۆوه، سی ددانی تازەشی هات. یان

نوقسانیک که توانایی ریگارویشتنی و ده دست نه هیئا به لام خه ریک بوو له کی به رکیی به خت تاقی کردنه و ده سهرکه وی. پیاویکی گولیش، که گوله به رۆژه له برینه کانیه وه سهری دهر هیئا. ئەم مۆجزه دلخۆش که رانه که زیاتر وهک گالتە و رشن دەچوون، ورده ورده ناوبانگی فریشتەیی له بره و خست و ئەو کاته پهیدا بوونی ژنیکی که ببوو جالجالووکه له ئاکامدا فریشتەکهیی له بیر خه لک برده وه. بهو شیوهیه بیخه وی باوه گونساگا بو هه میشه ته و او بوو. هه وشهیی مالی پلایۆش وهک ئەو سی رۆژهیی باران خۆشی نه کرده وه و قرژال رژابوونه دیوی خه وه که یانه وه، چۆل و هۆل بوو. خاوهن مال به لگه یه کیان بو سکالا و ئاه و ناله نه بوو. بهو پوولهیی که وه سهریه کیان نابوو، مالیکی دوو نهۆمیان دروست کرد پر له گلۆپی تریفهیی و باخچه؛ تۆپی به تیل ته ندراوی دهوری ماله که یان هیئده بهرز بوو زستانان بهرگری له قرژال ده کرد.

میلهی ئاسنینی پهنجیرهکانیشی ریی به فریشتهکان نه ده دا بچنه ژووری. پلایۆ له قه راغ شار خه ریکی پهروه رده کردنی که رویشک بوو و ئیشکچیتی بو هه میشه وه لانا. ئیلیزندا چهن جووت کهوشی چاک و پاشنه بهرز و چهن کراسی ئاوریشمی کۆلکه زیرینهیی کری که لهو سهرده مه دا یه کشه ممانه ژن گه لیک له بهریان ده کردن که خه لک به غیلیان پی ده بردن. کولانهی مریشکهکان ته نیا شتیک بوو که هیچ کهس سهرنجی پی نه ده دا.

ئه گهر جار ناجاریکیش کولانه که یان خاوین ده شورده وه و جیوهی بۆنخۆشیان تیدا ده سووتاند، له بهر ریژ گرتن له فریشته که نه بوو، ده یانویست بۆگه نی ئەو جیقنه و گهند و گووه له نیو بچی که هه موو ماله کهی داگرتبوو. پیره پیاو وهک رۆحیک ههست پی ده کرا و ماله تازه کهی وهک مالیکی قه دیمی لی کردبوو. سهره تا که منداله که یان پیی هه لگرت نه یان ده هیشت له کولانه که نزیک بیته وه، به لام ورده ورده ترسه که یان نیشته وه و خوویان پی گرت.

مندالە که هیشتا ددانی دوو هه می نه هاتبوو که له شوینیکه وه که تیلە که
پچرا بوو ده چوو کولانه که وه کایه ی له گهل ده کرد. فریشته که له مندالە که ش
وه گ گهره کان ده ترسا و وه ک سه گینگ که هیچ خه یالیک ی له میشکا نه بی
سه بوورانه هه موو جوړه ئازاریکی له لایه ن ئه وه وه تامل ده کرد.

هه ردووکیان هاو له مریشکه یان گرت. ئه و دوکتوره ی که هاتبوو ه سهر
مندالە که، نه یه توانی بهر به وه سواسی خو ی بگری و گوی له دلە کوته ی
فریشته که ش نه گری، دوکتور هینده ی فیکه فیک و قار و قوور له سنگ و
هه ناوی دا بیست، که زیندوو مانی ئه وی له لا مه حال بوو. به لام ئه وه ی له
هه موو شتی زیاتر ئه وی تووشی سه رسوورمان کردبوو، مه نتقی بوونی بالی
بوو. بالی هینده له گهل جه سته ی هاوتا و سروشتی بوون که دوکتور له دل
خویا گوتی بو ده بی مروقه کانی دیکه بالیان نه بی؟

کاتی منالە که چوو قوتابخانه ماوه یه کی زور بوو خوړ و باران
کولانه که ی تیک و په کان دابوو. فریشته که وه ک مروقیکی سه رگه ردانی پی له
لیوی گوړ به لاره وه لاره وه به م لاولادا ده رویی. به لیدان ئه ویان له هو ده که
وه ده ر دهنه، به لام دوا ی ماوه یه ک خو ی ده کرده وه به چیشتخانه دا، به
رواله ت هه نته شی ئه و له ماله که دا و له شوینی جوړاوجوړ ده بیندرا، که ورده
ورده به و ئاکامه گه یشتن که بوونی دوو لایه نه ی په یدا کردوو و هه موو
ماله که له وانیه به زاوژی پر کا.

ئیلیزندا به رق هه ستاوی و په رو شه وه دهینه پراند له نیو ئه م دوزه خه دا که
پره له فریشته ژیانمان لی حه رام بووه. فریشته که به حاله حال خوړاکی
ده خوارد و چاو ه میژوو ییه کانی هینده لیل ببوو که خو ی به چوارچیوه ی
درگا که دا ده دا. ته نیا شتیک که به جه سته یه وه دیار بوو دوا یین لاسقی
شابه له کانی بوو که ده نکه ده نکه ورده تووکی پیوه مابوو. پلایو به زه یی
پی دا ده هات و ده یه یشت له عه مباریدا بخه وی و مه لافیه کی پیدا ده دا ئه و

کاته زانیان که شهوانه تاوویا و دایده‌گری و به زمانی گرانی نۆروژی قه‌دیم ورینه ده‌کا. ئەمجاره ته‌واو هه‌ستیان به مه‌ترسی کرد، چونکه پییان وابوو، ده‌مری و ته‌نانه‌ت ژنه‌سه‌ر سپیه‌که‌ی جیرانیشیان نه‌یده‌زانی فریشته‌ی مردوو چی لی‌بکه‌ن. به‌لام فریشته‌که له‌و سه‌رما به ته‌وژمه‌ی زستان‌دا زیندوو ما و له‌گه‌ل گه‌رمای به‌هاری و خوین‌جمان ده‌رد و عه‌له‌می لی‌برا. هه‌موو رۆژی له سووچیکی ئەو سه‌ری هه‌وشه‌که دوور له چاوی خه‌لک جووله‌ی له خۆی ده‌بری و له سه‌ره‌تای مانگی دی‌سامبردا چهن په‌ری گه‌وره و ئەستوور به وینه‌ی په‌ری دال له بالی ر‌وا، که نیشانه‌ی بی‌هیزی زیاتری ئەو بوو. به‌لام خۆی له راستی‌دا هه‌ستی به گۆرانی ئەو حالاته‌ کردبوو، هه‌میشه‌ش وریا بوو که‌س تی‌نه‌گا و گوئیان له گۆرانی ئەو مه‌له‌وانانه نه‌بی که جار جار له ژیر ئەستیره‌کانه‌وه دی.

رۆژیک که ئیلیزندا خه‌ریکی پیواز پاکردن بوو بۆ نیوه‌رۆ، بایه‌ک هاته‌ نیو چیشخانه‌که‌وه که له لای ده‌ریای ئازاده‌وه ده‌هات. چوه‌ به‌ر په‌نجیره‌که له‌پر چاوی به فریشته‌که که‌وت که هه‌ولی ده‌دا هه‌لفری. خۆه‌لداشته‌کانی هینده‌ ناشیانه‌ بوو که نینۆکی لاقی چیمه‌نه‌که‌ی هه‌لده‌که‌ند. خه‌ریک بوو به‌ بال لی‌کدانه‌ بی‌که‌لکه‌که‌ی که نه‌یده‌توانی به‌رز بی‌ته‌وه و ده‌که‌وته‌وه، عه‌مباره‌که برووخینی. به‌لام هه‌ر چۆنیک بوو هه‌لفری و به‌رز بۆوه. ئیلیزندا که چاوی پیی که‌وت به‌سه‌ر دوایین ماله‌کانه‌وه بالی لی‌ده‌دا، به‌و بال لی‌دانه‌ی که وه‌کوو هی سیسارکه‌که‌چه‌له‌ ده‌چوو ترسی که‌وته‌نه‌خواری لی‌نیشتبوو و خۆی به‌ره‌و به‌رزی ده‌کیشا. ئەمجار بۆ ئەویش و بۆ خۆشی هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌سانه‌وه‌ی هه‌لیکشا. ئەگه‌رچی ژنه له جنینی پیواز ته‌واو نه‌ببوو چاوی هه‌ر له فریشته‌که بریبوو. هینده‌ی ته‌ماشا کرد که له‌به‌ر چاوی ون بوو، چونکه ئیتر نه‌ ده‌بوو هۆی ئەرک و ئازاری و له ژیا‌نی‌دا بوو به‌ خالیکی خه‌یالی به‌سه‌ر ئاسۆی ده‌ریاکه‌وه.

که سیک نه م گوڼه سوورانه ی ده شیواند

گابریل گارسیا مارکیز

نه مړو یه کشه ممه یه و باران خوشی کردو ته وه، ده لیم چه پکی گولی سوور هه لگرم و بیبه م بو سهر گور ه که م. گولی سپی و سوور، له و گولانه وانه و نه بو رازاندنه وهی میحرابی هو ده که ی و تاجه گولینه پهرور دهی ده کا. نه مړو سهر له به یانی به م زستانه کر و بیده نگه، خه م داگیر تووم و وه بیر گردی قه بران که و تووم وه، نه و جیهی خه لکی شار مردو وه کانیان ده بن و له وی به جیان ده یلن. شوینیکی رووته ن و بی دار و گیایه، گزه با، قانگه لاشک و بابر ده له دینی و له وی ده گیر سین وه. نیستا که باران خوشی کردو ته وه، هه تاوی نیوهر و رهنه نه و سهر اولیژییه خلیسکه ی کزر کرد بیته وه و بتوانم خوم بگه یه نمه نه و گور هی جهسته ی مندالیمی تیدا راکشاوه و نیستا پرووکاوه و له گهل ره گی و کرم و میروو ئاویته بووه.

ژنه که له به رده می فریشته کاند چوکی داداوه. له وه تا هاموشوی نه و هو ده یه ناکه م، یانی له و کاته وه و جاری هوه ل ده ستم برد جوانترین و

گه شترين گولۍ سوورى سهر ميحرابه كه هه لگرم و نه متواني در دؤنگ و نيگه رانه. رهنگه نه مرؤ بتوانم جي به جيى كه م، به لام چراچكوله كه له پر تروسكه ى هات و ژنه له حالۍ جه زم هاته دهري، سهرى هه ليئا و روى كرده نه و قوژبنه ى وا كورسيه كه ى منى لي بوو. وا ده زانى: «كارى - با - يه». چونكه به راستى شتيك له لاي ميحرابه كه وه خشه ى هات، هوده كه له ريه وه، ده توت روى كارى بيره وه ريه كانى نيوى، كه نه م گشته ساله بي جووله مابوو له رزيو ته وه. دوايه زانيم بو هه لگرتنى گول ده بي چاوهروانى ده رفه تيكي تر بم، چونكه هيشتا هه به به خبر بوو، چاوى له كورسيه كه بريوو، پيم وايه خشيپه ى ده ستمى له په ناي سهريه وه بيستوو. ئيستا ناچارم چاوهروان بمينمه وه، به لكوو بو خه وى نيوه رؤ بچيته هوده كه ى ديكه، نه و كاته رهنگه بتوانم گوله كان هه لگرم و بهر له وه ى بيته وه نه م هوده يه و چاوى له كورسيه كه بيري، بگه ريمه وه.

يه كشه ممه ى پيشوو كاره كه م دژوارتر بوو، دوو سهعات زياتر چاوهروان مامه وه تا حال بيگرى و جه زم بي، به لام له وه ده چوو ئوقره ى نه بي، سهرى به خوزدا گرتبوو، ده توت شكى كردوو كه ته نيائى ماله كه ى شله ژاوه، در دؤنگ ببوو. بهر له وه ى چه پكه گول له سهر ميحرابه كه دانى، چه ن جار به نيو هوده كه دا گه را. دوايه سهرى له هاله كه ش هه ليئا و چوو هوده كه ى ته نيشت. كه گه راوه چا كه ته كيكي ره شى چكوله ى له بهردا بوو، جوو تيكيش گوره وه ى په مه ى له پي كردبوو. له بهر تروسكه ى كزى هاله كه ديتم و پيم وابوو، هه نه و كچوله يه كه چل سال له مه و بهر له وه هوده يه دا هاته په ناي ته خته كه م كوتى: «ئيستا كه به نى ددانيان به پيلووى چاوته وه گريداوه، چاوت تووره و داپچراون» نه گوراوو. ده توت هه نه و دوانيوه رويه ى مانگى ئووتى نه و ساله يه، نه و كاته ى ژنان برديانه ژوورى و مه يته كه يان نيشان دا

وتیان: «بگری، ئەو بۆ تۆ وەك برا وابوو». كچه هەر كه ئەوەی بیست، پالی به دیوارەكە وەدا وەك بارانی بهار فرمیسك به چاویدا هاته خواری.

ئێستا سی چوار یەكشەممەیه دەمەوی خۆم بگەیهنمه گولەكان، بەلام ژنە لەبەر میحرا بەكه متهقی له خۆی بریوه و گوی قولاخ دانیشتوو، به دله راوکییه کی له راده به ده ره وه چاوی به سەر گولەكانه وهیه و له ماوهی ئەو بیست سالی لهو ماله دا بووه، وام نه دیوه. یەكشەممەیه رابردوو کاتی چوو هۆده کهی تر چراکه بینى، چوومه پیشى، گولەكانم هەلبژارد و ویستم چه پکیان کهم، هیچ کات تا ئەو رادهیه له ئامانجه کهم نزیک نه ببوومه وه، بهلام کاتی ویستم بگه ریمه وه سەر کورسیله کهم، گویم له ترپه ی پئی بوو گه یشته پشت درگا که، خیرا گولەكانم له جیى خۆی دانیاه وه، لهو کاته دا به چراوه هاته ژووری.

چاکه ته ره شه چکۆله که و گۆره وییه په مه ییه کانی له بهر کردبوو، رهنگی رووی گه شابوو ورواله تی لهو ژنه نه ده چوو که بیست سالی ره بهق، لهو باخچه یه دا گولی سووری په روه رده کردوو.

راست ئەو کیژۆله بوو که ئەو سالی دوانیوه رۆی مانگی ئوت بردیانه هۆده کهی ته نیشت و جله کانیان لی گۆری وئێستا دواى چل سال، پیر و قه لهو و دهست به چراوه پئی ده نا نیو هۆده که وه.

که وشه کانم هیشتا تۆپه له قورپی وشکه وه بووی پیوه یه، که دوانیوه رۆی ئەو رۆژه پیوه ی نووساو چل سالی له په نا ئەو کووره کوژاوه یه دا وشک ده بنه وه. رۆژیک چووم که وشه کانم بینم؛ بهلام درگا که گاله درابوو و هه موو شت و مه کی ماله که یان راگو یستبوو.

ته نیا ئەو کورسیله ی گۆشه ی هۆده که یان جی هیشتبوو که جیگه ی شه و رۆژی من بوو. زانیم که وشه کانیان داناوه وشک ببه وه، بهلام کاتی که مالیان

گواستۆته وه، بایه خیای پی نه داوه و له بیریان چووه، هەر بۆیه چووم
بیانهینم.

ژنه چهن سال دواپی گه راوه، هینه درهنگ، که بۆنی خوشی هۆده که
ئاویتهی تهپ و تۆز و بۆنی هه ناسهی چکۆلهی زینه وه رهکان ببوو. لهو
ماله دا تهک و ته نیا بووم. لهو سووچه دا دانیشتبووم و چاوهروان بووم. گویم
له رزین و پرووکانی دهسته کهکان بوو. دهنگی باله فرکهی هه وام ده بیست که
له هۆده درگا داخراوه کاندای خه ریک بوو کۆنه ده بوو. ژنه لهو کاته دا هاته وه،
له نیو چوارچیوهی درگا که دا ویستابوو، جانتایه کی به دهسته وه بوو، کلاویکی
سه وزی له سه ر نابوو، هه ر ئه و چاکه ته ره شه چکۆله شی له بهر دابوو که لهو
کاته وه داینه که ندوو ه.

هیشتا چکۆله بوو، قه له و نه ببوو، به له کی وه ک ئیستا له نیو گۆره وییه کانیدا
نه ماسی بوو.

کاتی ده رگای کرده وه تهپ و تۆز و جۆلاته نه دایپۆشیبووم. له قوژبنیکی
هۆده که شدا سیسرکیک که بیست سال بوو جیکه ی ده هات، بیدهنگ بوو، به لام
له بن ئه و هه موو داوه جالجالوو که یه دا و ناشادبوونی سیسرکه که و ته مه نی
که می ژنه، له گه ل دیتم ناسیمه وه. ئه و کچۆله یه م بیرهاته وه که دوانیوه رۆی
سه غله تی مانگی ئووت له گه لم هاته ته ویله و ده ستمان کرد به ده رهینانی
هیلا نه چۆله که. هه ر به شیوه ی ئه و رۆژه، جانتا به ده ست و کلاوی سه وزی
له سه ردا، له چوارچیوهی ده رکه که دا ویستابوو، ده توت ده یه وی له پردا هاوار
بکات و هه ر ئه وه بلای کاتی منی پشته وقه فار له په نا په یژه ی نیودلان شکاودا
دی له سه ر ئه و په یین و پاله که وتبووم. کاتی ده رگای له سه ر ره قی پشت
کرده وه، لاولاوه ی ده رکه جیره ی هات و قورم و ته پوتۆزی بن میچه که
وردورد وهرینه خوار، ده توت که سیک به چه کوش له گويسوانه ی
سه ربانه که ده دا. هیندی له نیو ده رکه دا ویستا، دواپی ورده ورده

هاته نيوه راستي هۆدهكه و وهك بيهوي كه سيك له خه و هه ستيئي، وتي:
«كورى چاك! كورى چاك! منيش له سه ر كورسيلاه كه وشك بووم و جووله م
لى برا.

وهمزاني سه ريك له هۆدهكه دها و ده روا، به لام نه رويشت هه واي
هۆدهكه ي تازه كرده وه. سه ري جانتاكه ي لابر د و بوني عه تر و گولاوي
قه ديمي بلاوبوو. ئەوانى تر شت و مهك و جل و بهرگيان له جانتاكه يان
خستبوو، بردبوويان؛ به لام ئەم ته نيا بۆنه خوشه كانى هۆدهكه ي بردبوو.
دواي بيست سال هينا بوويه وه، مالهكه و ميحرا بهكه ي وهك هه وهل
رازانده وه.

به بووني ئەو، ئەو شتانه ي زهمان له نيوي بردبوون دهگه رانه وه جي
خويان. له و كاته وه له هۆدهكه ي ته نيشتا خواردوويه و و خه وتوو، به لام به
رۆژدا هه ر له م هۆدهيه دايه و له گه ل فريشته كان وتوويز دهكا.
دوانيوه رويانيش له سه ر ئەو كورسيلاه لانكه ي يه ي په نا ده رگاكه داده نيشي و
پينه و په رۆ دهكا و كاتي كه سيك دي بو كريني چه پكي گولي سوور
پولهكه ي و ه ر ده گري، له ده سه ريه كي ده پيچي و ده ينيته به ريشتي نهكه ي و
ده لي: «له و گولانه ي لاي راست هه لگرن، ئەو گولانه ي لاي چه پ هي
فريشته كان.»

بيست سالي ره به قه كاري ئەوهيه، له سه ر ئەو كورسيلاه لانكه ي يه
داده نيشي و خوراده ژيني و پينه و په رۆ دهكا و چاوي له و كورسيلاه بريوه.
هه ر ده لي ناشزاني ئيستا چاوه دي ري له كورپيك دهكات، كه ته واوي
دوانيوه رۆكاني سالاني منالي له گه لدا رابواردوو. به لكوو پيي وايه له گه ل
نه وهيه كي زه ليلدا ده ژي كه له و كاته وه دايه گه ره ي پينج سالان بووه له م
سووچي هۆدهيه دا دانيشتوو.

ئەگەر ئەمجارە سەرى داخاتەو، رەنگە بتوانم خۆم بگەيەنمە گولە
سوورەكان. ئەگەر بتوانم چەپكى گول ھەلگرم، بە ھەلاتن دەچم لە گردى
قەبران لەسەر گۆرەكەمى دادەنىم و خيرا دەگەریمەو، لەسەر كورسىلەكەم
دادەنىشم و چاوەروانى رۆژىك دەبم كە نەيەتەو نيو ھۆدەكە و ھەموو
ھۆدەكانى ئەم مالا كروكپ ببنەو.

لەم رۆژەدا ھەموو ئەم شتانە دەگۆرپن، چونكە ناچار دەبم ديسان لە مال
بیمەدەرى و بە كەسىك بلیم كە ئەو ژنە گول فرۆشەى لەو مالا كاوەدا دەژيا،
پيوستى بە چوارپياو كە بيبەنە گردى قەبران و ئەو كاتە من بو ھەتاھەتايە
لەو مالاەدا بە تەنيا دەمىنمەو و ئەويش شاد دەبى. چونكە لەو رۆژەدا بوى
رۈون دەبیتەو كە ئەو ھى يەكشەممانە لە ميحرابەكەدا گولە سوورەكانى
دەشيواند، جا-نەبوو.

فیرناندو سۆرتتینۆ

من «فیرناندو سۆرتتینۆ» به شیوهی یه کهم کهسی تاک دهنووسم، بۆ ئەوهی بهرپرسی قسه کانم بم. پۆژی ههشتی نوامبری ساڵی ۱۹۴۷ له (بوئنوس ئایریس) له دایک بووم. به وتهی خاوهنرایان له نیو چیروکهکانی مندا ئاویتیهکی تایبته له فانتیژی و تهنزی شاراو و بهبه رچاو دهکهوئ. خویندنه و هم له نووسین پی خوشتره. له راستیدا زور کهم دهنووسم. له مهودای ئەم سالانه دا ژياننامه یهکی ئەوتۆم نییه پیشکەشتانی بکه م. وهک هه موو کهس کهم و زور خه لاتم و هرگرتوو ه. به گشتی مروڤیکی تا رادهیهک شادم.»

هه موو شتیک له ئالۆزی و پهروشی یهکی ساکاره وه دهست پیده کاو له کۆتاییدا به وهزعیکی دژوار و راسته قینه یهکی رهق و گۆرانیکی زوو به زوو دهگا. ئەم ئالۆزییه ساکاره دهتوانی به شکانی کللیک له نیو درگادا، ترس و دل خورپه یهکی بی هو، یان نیشته نه وهی په ره شووتیک، یان جانه وه ریکی بالدار دهست پیبکا. ئەم شیوه چیروکه پیوهندی به سه ره تاو کۆتاییه وه ههیه و بووتیقای ئەم شیوه گیرانه وهیه نیازی به پرووداو و زوو به یان کردن و فانتیژی و جوړیک موتیفی گالته جاری ههیه. ئەگه رچی ئالۆزی (سۆرتتینۆیی) له راسته قینه ی دهره کی و هرگیراو ه، به لام پرووداو هکان له جیهانی «راسته قینه یی چیروکا» (Fictional Realities) دهقه ومی. جیهانی ئالتیرناتیف و پیچانه وه که ره وشت و پیوهندی دهره وه یی دیسانه وه دانامه رزینی هیچ، به لکوو ئاو ه ژووی دهکاته وه، به گالته ی دهگری و له سه ر دارشتنی بزاقی ره خنه یی خه یال هه لو هسته دهکا. له چیروکهکانی ئەودا زمانیکی وێژه یی و روڤیکی کافکایی و بهبه رچاو دهکهوئ. ره وانناسی

كەسەكان رۇللىكان نىيە و تەنبا باس كردن و كەوتنە تەنگانەى مرقەكان دەورى سەرەكى دەگىرن. گرینگ شۇخىيەكە كە خەست بۆتەو و كارەسات و ئاپورىكى دىكە قەوماو. ژيان و سەربردەى شەرەكانى جىهانى و بەرلاوى مىژوو و ژيارى مرقاىەتى بەم شىوہىە نەبووہ؟! (چىروكى جورىك ژيان) گىرانەوہى بەراوہژووى ژيارى بەشەرىيە. كارمەندىكى چارە رەش لە قاتى دەھەمى بالە خانەيەكدايە. ئەزموونى (رابىنسۇن كرووزۇئە) و لە راستى دا ئەزموونى مرقا لە سەرراوہ دووپات دەكاتەو و گەريانى مىژوو چەواشە دەبىتەوہ. كلىلىك لە نىو قوفلى درگادا دەشكى. پىاوىك لە نىوہوہ گىردەخوا. پىوہندى لەگەل دەرەوہ دەپسىتەوہ و ھىچ كام لە دەورو بەرىيەكان يارمەتى نادەن و زەوال و وىرانىيەكى بەرەبەرە ژيانى رەش دادەگىرن. ھەمىسان دەرپواتەوہ دەرى و سروشەت دەدۇزىتەوہ، تەواوى زانىارى و كىتبەكانى دەسووتىنى. روالەتى ماددى ژيار وەلادەنى و بە شىوہىەك لە ھەمبەر سروشەت دا فەرھەنگ دەشىوئىنى. يەكى لەو تايبەتمەندىيانەى كەسايەتى نىو چىروكەكانى سۇرنىتىنۇ ھەر ئەو پرسىار نەكردن و خووگرتن و سازانەيە لەگەل چۇنيەتى سەيرو سەمەرەيان.

«دايانا گارسىياسىمۇن» دەلى: كافكا ھەمىسان گەرپاوتەوہ. بەشىكى زورى نووسراوہكانى سۇرنىتىنۇ حال و ھەواى ناوەرۇكى نووسراوہكانى كافكاىان ھەيە: لە چىروكەكانى ئەويشدا دىكتاتورى چكولەمان وەربەرچاو دەكەوى كە گىرۇدەى ترس و خو بەكەم زانىنىكى پووچن لە ناخى خوئاندا. مرقا گەلىك كە لە جەغزى خورافات و سىستىمىكى بورۇكراتىكدا گرفتارن. ئەگەرچى روانگەى رەخنەگرانەى سۇرنىتىنۇ لە كاتى دىكتاتورى ئارژانتىن دا ۱۹۷۶-۱۹۸۶ كافكاىەكى تازەيان پىيە. لانى كەم لە چىروكى (ترسى بى بەلگە) و (سەرکەوتنى ئەندازىار سىمۇن) و (جورىك ژيان) دا ئەو جورە توانايىەى تىدادىارە. ئەگەرچى ئەو پىيوايە رەنگدانەوہى باوكانى ئەدەبى خوئ واتە

(بيؤئى كاسارس)، (بؤرخيس)، (كورتاسار) و (دينوى) رۇژنامە نووسى ئارژانتىنى بە سەرەۋەيە. سۇرنتىنۇ تا ئىستا شەش كىيى نووسىۋە كەبرىتىن لە: (تۆلەى مردوۋان)، (مەبالەكانى سەد سالە)، گەرەنەۋە بۇ ۋەحشى كارى)، (چىرۇكە كانى دۇن خۇرخەسالامە)، (سەربردەى مۇنتى رۇسۇ) دۈۈ كىيى ۋتوۋىژى ھەيە كە داگرى ھەۋت ۋتوۋىژە لە گەل (خۇرخەلوئىس بۇرخيس) و دۇستى نىكى خۇى (ئادۇلفۇبىۋئى كاسارس).

سۇرنتىنۇ دەلى: «من ئەدەبىياتى نارەزايەتى كۆمەلگام پى خوش نىيە و قەت ناتوانم كردهۋەى رۇژانەى كرىكارىكى سارد خانەى گۆشت لە چىرۇكىدا بگونجىنم. ئەۋانە ماندووم دەكەن و خوینەرىش ۋەرەز دەكەن. تەنيا شتىك كە بۇ خوشم بىتە ھوى خوشى و سەرگەرمى، بە لامەۋە گرینگە.

تۆلە بە تۆلە

فیرناندۆ سۆرننتینۆ

دەورو بەری سەعات دەی بەیانی رۆژی شەممە بوو، کورە گەرەكەم كە
لە ھاروھاجیدا سەرباشقەیە، بە ھۆی بیرتەسكى خۆیەو بە لەتکە تیلێك بنجە
گولێكى لە سەر درگای بالەخانەى جیرانەكەمان كیشابۆو. ھەرچەن شتیكى
زۆر دزیو و خراپیش نەبوو، تەنیا چەن خەتى خوار و خێچ و چكۆلە بوون؛
ئەوئەندەش چكۆلە ئەگەر بۆشى بگەراییە بە حالەحال دەتدۆزییەو. وا چاكە
ددان بەو راستییەشدا بنیم، لە ھەوئەو وەتم وا چاكە گوئی خۆمى
لى بخەوینم و ئەو رۆوداوە پۆشەسەر بكەم! كامەتان تا ئیستا تووشى تەریق
بوونەو و خۆبەكەم زانییكى ئاوا ھاتوون؟) بەلام دواتر ھاتمە سەر ئەوەى
كە باشتر وایە داواى لیبوردن لە جیرانەكەمان بكەم و زیانەكەى بۆ ببژیرم،
قسەى خۆمان بى ئەوئەش بۆ ئەو بوو كە دەمزانی خەرجى بژرادنەكەى زۆر
نییە. خیرا چووم لە درگاكەیانم دا، ناسیاویم لەگەڵیان نەبوو، بەلام دەمزانی
كە تازە ھاتوونەتە ئەو بالەخانەى. سى كەس بوون و ھەر سێکیان تووكى
سەریان بۆر بوو. كە دەستیان كرد بە قسە كردن، بۆم دەرکەوت بیانین. كە

تۆزى زياترم له گەل دووان، گوتم يان دەبى ئالمانى بن، يان ئوترىشى يان سويسى. بە دل ئاوالەيىيەو دەستيان کرد بە پیکەنين و هەر وەرپووی خوشيان نه هينا، بەلام شتيكى دیکه که زور گرینگه ئەو بوو، خويان وا نيشان دا که تەنەت ئەو رپوشاويیەى سەر درگا که بە زەرەبينش نابیندرى. بە رپوویەکی خوشەو داواکەى منيان رەت کردەو و گوتيان: «کورە ئیدی، کوریش ئەو بزۆزییەيان هەیه» دەست و مشتاخیکى گەرم و گورمان کرد و بە پیکەنینهو خودا حافیزیمان لیکن کرد. کاتى گەرەمهو مالى، خیزانم که له کونی درگا کهو هەموو شتيكى دیبوو، بە هەلەپر و وکیو گوتى: «خەرجه کهى زور بوو؟» خام کردەو: «هەر هيچيان لى وەر نه گرتووم» خیزانم له گەل ئەو هى کيفه پوولە کهى هەلدەگلۆفى گوتى: «بەختى چاکمان بوو!» هیشتا سەرم بە تەواوى وەر نه گیرابوو، دیتم پاکەتيكى سپى چکۆله له کهلینی درگا کهو کهوتە ئەم دیو. هەلمگرتەو، کارتیکى بانگ هیشتنى تیدابوو. دوو ناو بە پیتی چکۆله و ورد پیت چنى کرابوون: «ویلەم هوو فیڕ» و «برۆن هیلده کۆرنفیلد هوو فیڕ». بە دەست و خەتيكى که بە خودکاری شين نووسرابوو، ناوى «ویلەم گۆستاو هوو فیڕ» چکۆله شى پى زیاد کرابوو: «ویرای سلاویكى گەرم و دوستانه له خزمەت خانم و ئاغای سۆرننتینۆ، ئیمە خۆمان بە خەجالەت بار دەزانين و داواى لیبوردنتان لى دەکهين، چونکه سۆرننتینۆى چکۆله بۆتە هۆى نیگەرانیان. پيوسته رایگەیهين که هیچ بزۆزى و هارو هاجییهک رپووی نه داوه و خوان بهو وینه جوان و چکۆلهیه درگا کهمانى زیاتر رازاندۆتهو». بە سەرسورمانه و گوتم: «خودایه ئەوانه چ مرۆقیكى سەیرن، له دەست ئەو کاره توورە نه بوون هیچ، داواى لیبوردنیش دەکهن».

بۆ ئەو هى بە شیوهیهک چاکه کهيان قەرەبوو بکه مهو، کتیبیکى مندا لانەى تازە که هەلمگرتبوو بۆ خوان مانوئیل که بە دیارى بیدەمى، دامە دەست خوان تا کوو بە دیارى بیبا بۆ ویلەم گوستاو هوو فیڕى چکۆله. ئەو رۆژە له

سەر بەختان بووم، خوان مانوئیل بئ ئەوەی پەلپ و بیانوو بئینتەو بە قسەى
کردم و لەگەڵ ئەوەى کۆلیكى سوپاسى بنەمالەى ھووفیر و منالەكەیان
ھینابۆو، خۆى کردەو بە ژووریدا.

دەورو بەرى سەعات دوازدەى نیوەرۆ بوو. شەممانە خووم پێگرتوو بە
شیوەیەكى پچرپچر و بەزۆرى ھەول دەدەم شتێك بخوینمەو. دانیشتم
کتیبم لێك کردەو، ھیشتا دوو دیرم نەخویندبۆو لە درگیان دا؛ ئەوێش
بۆتە کارى ھەمیشەییە و من دەبێ بچم درگا ھەلگرم. لەبەر خۆو پرتەیەكم
لیوھەات و چووم درگاگەم کردەو. لاویكى سمیلى بە جل و بەرگى
سەربازییەو لە پشت درگاگە بوو، چەكە گۆلیكى گەورەى بە دەستەو،
كاغەزێكم ئیمزا كرد، دەست خوشانەم پێدا و چەسپێكى سەربازیانەى بۆ
لێدام. گۆلە باخەكانم بژارد نزیكەى بیست لق بوون. پاشان كارتێكى
خۆلەمیشیم خویندەو كە لە گۆلەكان درابوو: «ویلھام ھووفیر، برونھیلدە
كورنفیلد ھووفیر، سلاوى گەرمى خویان پیشكەش دەكەن بە ئاغا و خانمى
سۆرننتینۆ و خوان مانوئیل سورننتینۆى چكۆلە. سەبارەت بە پیشكەش كردنى
كتیبى جوانى چیرۆكى منداڵان - خۆراكى رۆح - كە ویلھام گوستاوى
چكۆلەتان داوەتە بەر تیشكى شانازى و بە دیارى بۆتان ناردوو، زۆرتان
سوپاس دەكەین.»

ھەر لەو سەرووبەندەدا بوو خیزانم لە بازار ھاتەو، كۆلیكى شت و مەك
كریبوو لە ژیریدا كەوتبوو ھانكەھانك، گوتى: «چ گۆلیكى جوانن! ئای چەندم
گۆل خوش دەوى! چۆنە وا گۆلت كریو؟ تۆ لەو كارانەت نەدەكرد، چییە ھا!»
ھەر خیرا گوتم: «ئەو دیارییەكە لە لایەن بنەمالەى ھووفیرەو بۆمان
ھاتوو.» خیزانم كە خەرىكى ریزكردنى گۆلەكان بوو لە نیو گۆلدانى
دەخستن، گوتى: ئیمە بە ھەر شیوەیەكە دەبێ قەرەبووى كەینەو. دەلیى
چى بۆ خواردنەو چایى بانگھێشتیان بكەین؟» من بۆ رابواردنى رۆژى

شەممانە خەيالئىكى دىكەم لەسەردا بوو، قسەكەم خواردەو و گوتەم: «ئەمەرۆ
عەسر؟»

دەورى سەعات شەشى دوانىوەرۆ، دەورى چىنى بە بىقە و
رەومىزىيەكى سىپى سەرمىزەكەيان پىرکردبوو، كەمىك لەو وەبەر بە
دەستوورى خىزانم كە بە شوين هيندى دابونەرىتى قىيەنىيەو و بوو، چووم بو
رستورانى شەقامى «كالبىلدۆ» چەن بابۆلەي عەسرۆژە و نان و شىرىنى و
ورده شتى ترم كرى. هەموو شتەكانىش دەرەجە يەك. هەموويان بە
تەزىلىكى سوور و سىپى و ناسك بەسترايوون، بو ئەو وەي زياتر رازاو و ديار
بن و ئىشتيا بىزوئين. كاتى بە لاي دووكانىكى كەرەسەفرۆشيدا تىدەپەرەيم،
جۆرە كردهو وەيەكى سوالكەرەنە هانى دام تاكوو نرخى ئەو شتەنەي كرىبووم
لەگەل نرخى گەرەترىن قوتووى رەنگ هەلسەنگىنم؛ هەر ئەو و بوو دلتەنگى
كردم و خەم داىگرتەم.

بەمالەي هووفىر بە دەستى خالى نەهاتبوون. كەيكىكى گەرەيان هينابوو
كە بە خامە و نەخش و نىگارى جوان رازابوو و بەشى لەشكرىكى دەكرد.
خىزانم لەو هەموو دەست و دلبازىيەي ئەوان واقى ورمابوو، منىش هەروا.
بەلام من هيندى هەستم بە دلتەنگى دەكرد. بەمالەي هووفىر كە چەنەو وەرى
و سوپىر قسەبىيان لپاولپ لە عوزرمایى و زمان لووسى بوو، نەيانتوانى لە دلى
مندا جى بكەنەو و سەرنجم بو لاي خويان راکيشن. خوان مانوئىل و وىلى
گچكەش كە هەموو كايەكانيان هەلاتن و شەر و تەقەتەق كردن بوو ولاتيان
پىكدا دابوو و بە جارى وەرەزىيان كردبووم.

سەعات هەشت لە دلى خۆمدا گوتەم بە راستى ئەگەر برۆيشتبایەن زۆر
كارىكى باشيان دەكرد. بەلام خىزانم لە چىشتخانەكە بە سرتە پىي گوتەم:
«ئەوانە زۆريان هەق بە سەرمانەو وەيە، ئەو كەيكە گەرەيەت نەديو! نابى
بەيلين بو شام برۆن».

«ئەي چى بخۆن، خۆ هيچمان نيه، ديسان برسيشمان نيه، ئىدى شام خورادنى چى؟!»

«ئەگەر لە مالىدا خوراکمان نيه خۆ لە بازار ھەيه. ئەگەر برسيشمان نەبى، ناچار نين ھەر بخۆين، ئەوھى گرینگە دانىشتن لە دەورى يەكە و خوش رابواردن».

ئەگەرچى مانەوہ لە بەر خواردن نەبوو، بەلام تا دەوروپەرى سەعات دەى شەوئى وەك گۆل لەوئى وەرکەوتن و منيش ناچار ديسان چووم بەستەخوراکم کړى و ھینامەوہ. بنەمالەى ھووفيريش نارەزايەتتيان دەربرى لەبەر ئەو زەحمەتەو وتيان ئيمە لەو کەسانە نين کە بە دەستى خالى بچينە ميوانى، ھەر بۆيە سى بترى شەرابى ئيتاليایى و پينج بترى کونياکيان لە جەعبەيەكى کانزا خستبوو و ھینابوويان. سەعات دەورى دووى بەيانى بوو. منيش ھیندەم ھەلات ھەلات کردبوو لە بەينى مالى و بازاردا و ھەتا بينەقاقاشم پىر ببوو لە خواردەمەنى، بە جارى شەكەت و گيژ و ويژ ببووم بە بۆنەى ئەو دۆستايەتییەوہ، بۆيە خيرا خەوم ليکەوت. وا ديار بوو ديسان نيوچاوم ھینابووى. سەعات شەشى بەيانى بنەمالەى ھووفير درگيان کوتا. جل و بەرگى پلاوخورريان لەبەر کردبوو، چاويلکەى دوودريان لەچاو کردبوو. ئيمەش بە سواری ماشين لەگەليان کەوتين بۆ مالى فيلاکەيان لە شارى «ئەنخينەرۆھاشويتس» ھەر کەس بلئى ئەو شارە نزیکە لە «بوينس ئايريس» درۆ دەفەرمى. لە نيو ماشينەکەدا وەبیر رۆژنامە و خيزانم و کاتى پشوودان کەوتمەوہ. ئەگەر چاوم ھەلدينە دەکرانەوہ، دەمقووچاندن خەوم لیدەکەوت. بنەمالەى ھووفيريش لە ماوھى ريگادا زۆر زیرەکانە پشوويان دەدا و چەقەقیان دەکرد و پیدەکەنين. لە نيو باخچەى فيلاکەياندا کە زۆر رازاوہ و دلگير بوو، وەك شا ميوانداريان ليکردين. لەبەر خۆرەتاو وەرکەوتين، لە ھەستيلەکەياندا مەلەمان کرد، خواردەمەنى زۆر خوشمان ھەلمەقوت کرد.

من تهانهت له بن داريكى پر له ميرووله سهرخه ويكم شكاند. كاتى هه ستم
له پر وه بيرم هاته وه خو ئيمه به دهستى خالى هاتووين. خيزانم به گوييدا
چپاندم:

«خوت گيل مه كه، لاني كه م شتيك بو كور هكهيان بكره». به بيانوى
گه ران له نيو شار وليم له گه ل خوم برده دهري. له بهر جامخانه ي
دووكانيكى له يستوك فروشى ليم پرسى:

«چيت دهوى بوت بكرم؟»

«ئه سپيكم دهوى»

پيم وابوو ئه سپيكي چكوله ي له يستوك دهلي، به لام به هه له دا چووبووم. به
راسته ليوارى شه پولاوى زه رياكه دا دهستى ويلهامه چكولم توند گرتبوو و
به ره و قىلاكه گه راي نه وه. بئ ئه وه ي بتوانم ته نانهت توژيك له و چه رمه سه رييه
چاره سه ر بكه م. به م جوړه يه كشه ممه رابرد. دوو شه ممه كاتيک له سه ر كار
گه رامه وه، چاوم به ئاغاي هوو فير كهوت كه خه ريكه خوان مانوئيل فيرى
ماتور ليخورين ده كا. ليمي پرسى:

«چونه؟ ئه و دياريه ت پي باشه داومه به كور هكه ت؟»

«به لام ئه و جاري بو ماتور ليخورين نابي، من داله»

«كه وابي دهيدم به تو»

واي دانيين قسه يه كي واشى نه كردي. به لام من له خورا دلم بو لاي ئه و
ديارييه نه ده چوو. خوان مانوئيل له پريكا قاقايه كي توندى كي شا. ئاغاي
هوو فير به نيشانه ي هاوده ردى گوتى: «دوستى بيچاره، من دال وايه ئيدى،
زووكه زور شتى چاكه بوم هيناوى دوستى به ريز».

سواري ماتوره كه بووم، ئه گه رچي نه مده زاني لي خورم، به ده م ده ستم
كرد به ويره وير، خوان مانوئيل دهستى راست و چه پ گرتبوو ياني ها
تفهنگي پييه، دهيكوت: زووكه ليخوره، لينه خورى دهيته قينم ها»

ئاغاي ھووفير گوتى: «وشيار به رووى مەكە چاوى!»
 من دەنگى تورمىز ليدانى ماتورم دەرھيئا و خوان مانوئىل لە تەقاندن
 پەشيمان بۆۋە. ئىمە شاد و بەكەيفتر لە پيشوو گەراينەۋە بۇ نھۆمى سەرئى
 بالەخانەكە، خيزانم بە گوئيدا دام كە: «ديارى ۋەرگرتن خوشە، مەگىن نا!
 بەلام تۆ دەبى بزانى چۆنى قەرەبوو بگەيتەۋە، بزانم تۆ چى دەكەي؟»
 لە قسەكەي گەيشتم. سى شەممە ماشينىك و كارابىنىكى بيانيم كرى.
 ئاغاي ھووفير گوتى بۇ زەحمەت كيشا. وىلى چكۈول بە ھەۋەلەين گۈللە
 چرايەكى سەرشەقامى شكاند.

چوار شەممە سى دانە ديارى ھات. بۇ من ئوتووبووسىكى دريژ تايبەتى
 سەفەر كردنى نيونەتەۋەيى، تەيار بە ھەۋاكىش و ھەمامى سونا و رېستوران
 و ھۆلى سەما. بۇ مانوئىل بازووكايەكى دەستكارى ئاسيا، بۇ خيزانىشم
 چەپكەنىكى سىپى گرانبايى.

خيزانم بە ھىوابراوى گوتى: «ئەگەرئەم چەپكەنە لە بەر كەم ھەر
 ئابرووشم دەچى! ئوتووبووس! كاريكى خراپت كرد ھيچت نەدا بە ژنەكەي.
 ھەر بۆيە ئىستا دەللى خىر و سەدەقەيان پىكردووم ئىدى!» نالەي
 تەقىنەۋەيەكى زۆر سامناك زمانى شكاندم. خوان مانوئىل بۇ ئەۋەي
 بازووكاكەي تاقى بكاۋەۋە، گۈللەيەكى بەۋ مالەي سووچى شەقامەۋە نابوو و
 بە جارى خاپوورى كردبوو، بەۋە چاك بوو ماۋەيەكى زۆر بوو چۆل بوو.

بەلام خيزانم ھەروا خەرىكى پرتە و گلەيى بوو. «ئەۋەيە ئىدى. بۇ ئاغاي
 ماللى ئەۋ ئوتووبووسە گەۋرەي بەسە تاكوو ھەر ھەستى و برۋا بۇ بەرازيل.
 بۇ ئاغا چكۈلەي ماليش تەفەنگىكى حىسابى بەسە تاكوو مروڤ خۆرەكانى
 (ماتوگروڤسو) لە نيو بەرى. بۇ خانمى ماليش چى؟! تەنيا كراس خەۋىك.
 بنەمالەي ھووفير وا ديارە شەشدانگ ئەۋرووپايىن و نىنوخوشكن.»

سوارى ئوتووبووس بووم و ھەلْمكرد. لە جىيەكى چەپەكى پۇخى چۆمەكە رامگرت. لە نىو كورسىلەى گەرەى ئوتووبووسەكەدا نوقم ببووم. شووشەكەم داکىشابوو، تىشكىكى كەم تىن دەرژا ژوورى و گەرمى دەکردمەو. خۆم خستە نىو باوہشى بىرەخەوىكى قوول، لە پىر خەياللىك بە مىشكەدا ھات، چبەم. ھەستام بە پەلە چووم بۆ وەزارەتى ناوخۆ تاكوو چاوم بە (پرىز) بکەوى. منىش وەكوو تەواوى ئارژانتىنيەكان لانى كەم دۆستىكم ھەيە لە وەزارەتخانەيەكدا و ناوى ئەو دۆستەشم پرىزە. ئەگەرچى دەمزانى ئەو كارە ئاكامەكەى ناديارە، بەلام لەو كارەدا پرىزم كرده پارتى و داواكارىيەكەم وەرگىرا.

من مالەكەم لە گەرەكى (لاس كایتاس) ە كە ئىستا پىي دەلین (سان بنیتۆ دى پالرمۆ) بۆكىشانى ھىلاسنىك لە وىستگەى (لىساندرۆ دلاتۆرە) وە تاكوو بەر دەركى مالەكەم لەشكرىك ئەندازىار و كرىكارى شارەزا و لىزان و پۇح سووك دامەزران. كرىكارەكان بە كەرەسە و دەزگای تايبەتى و تازە سازكراوى نىونەتەو ھىيەو ەواى كرىنى چوار خانووبەرەى بەرز و رازاو، پووخاندیان، كە لە شەقامى (لىبرتادۆر) لە نىوان شەقامى (ئىرووس) و (ماتى ينسوو) ھەلکەوتبوون. ئەم پووخاندن و تەخت كەردنەيان بە سەرکەوتوويىيەكى زۆر ئازايانەو بە ئەنجام گەياند. پىويست بە گوتن ناكا خاوەنى خانووبەرە پووخواوەكان پوول و پارەيەكى زۆر باشيان وەرگرت. لە راستیدا ئەگەر دۆستىكى وەك پرىزم لە وەزارەتخانەدا نەبوايە ئەو كارەم ھىچ كات بۆ نەدەچووە سەر. ئەم جارە دەمويست بە جارى ئاغای ھووفىر تووشى سەرسوورمان بکەم. پۇژى پىنج شەممە سەعات ھەشت كە لە مال ھاتە دەرى، چاوى بە شەمەندەفەرىكى دىزىلى زەرد و سوور كەوت كە شەش فارگۆنى پىو ەلکابوو. لە سەر دەركى شەمەندەفەرەكە تابلۆيەكى

چکۆله دیار بوو، لیئی نووسرابوو: ئاغای هووفیر بهخیر هاتی بو نیو شه مه نده فەر هه که ی خۆت!

هووفیر هاواری لی هه ستا: ئه ی خودایه گیان ئه وه چیه، شه مه نده فەر. ئه ویش هه ر ه ی خۆمه. خه ون و خولای ژیانم هاتنه دی. له مندالییه وه به ئاواته وه بووم شه مه نده فه ریکم ببی و لیی خورم. به بی سپاس کردن و به قله سه ما خوی خسته نیوی. چوه ئه و شوینه ی رینوینی ئاسان لیخورپینی شه مه نده فه ر چاوه رانی بوو، تاکوو شیوه ی لیخورپینی فیر بکات، وتم: «هوی! راوهسته. مه که وه په له پرووزی. بزانه چیم بو ویلی چکۆل کریوه». تانگیکی گه وره به زنجیری چه رخه کانی سه نگفه رشی پیانه رییه کی ورد ده کرد و ده هاته پیشی. ویلی چکۆل قیزاندی: «ئه وه یه توپ! چه نده م پیخوش بوو ئه و کۆته له ی گۆره پانی شار ورد و خاش که م».

به هووفیرم کوت: «ژنه که شتم له بیر نه چوه». بالته یه کی تیسکنی زۆر نه رم و چاکم پیشکه ش کردوه که له م به یانه دا له فه رانسه کریبووم. بنه ماله ی هووفیر هینده شاد بوون، ده یانویست هه ر خیرا دیارییه کانیان تاقی بکه نه وه. به لام من له هه موو دیارییه کاند ته له یه کی چکۆله م دانا بۆ وه. هه لویکی جادوویم له بالته تیسکنه که هه لساوی بوو، که دوکتوریکی گیاناسی کۆنگویی پیی دابووم، هه ر که مادام برۆنه یلده له به ری کرد، قیزه یه کی لی هه ستا و پاشان بوو به په له هه وریکی سپی و له ئاسماندا بزر بوو. ویلی چکۆل هه ر که گولله توپه که ی به کۆته له که وه نا، که ره سه یه کی تایبه ت که له نیو تانگه که دا دامنا بۆ وه که وته کار و بورجی تانگه که ی له بهر یه ک هه لته کاند. ویلی چکۆلیش به ساغ و سلا مه تی بوو به یه کی له و ده دانه مانگیله ی هه ساره ی مشت هری. ئاغای هووفیریش هه ر که شه مه نده فه ر هه که ی وه کار خست، زۆر به ئارامی و به شیوه یه ک که بۆی رانه ده گیرا فریدرا سه ر پردیکی چکۆله که به سه ر ئوقیانووسی ئارام و باکووری ئه فریقا و ته نگه ی

«سیسیل» دا تیدەپەرە و پاشان لە پردا دەکەوتە گەرەوی ئاگرپژینی
«ئیتنا» وە کە خودا وراستان لەو کاتەدا ئاگرپژینه کە کفارە و دەکرد.
روژی هەینی هیچ نامە و دیارییەک لە لایەن بنەمالە و هوفیرە و نەهات.
عەسر خیزانم خەریکی شیولینان بوو، گوتی: «دنیا ئاوا و لێهاتوو و ئیدی، تو
بروانە! چاکە و پیاو و تە لەگەڵ جیران دەکە، ئاوا بۆیان خەرج دەکە،
شەمەندەفەر و تانگ و بالته و تیسکن، بەلام ئەوان تەنانەت کارتیکی چکۆلە و
سپاسنامەشیان بۆ نەناردین».

شیوه‌یه ک ژبان

فیرناندۆ سۆرنیتنۆ

به لاوی بهر له‌وه‌ی بېمه وهرزێر و ئاژه‌لدار، کارمه‌ندی بانگ بووم. ئه‌مه‌ش به‌سه‌رهاته‌که‌یه، که هه‌مووی به وردی باس ده‌که‌م: ئه‌و کاته بیست و پینج سالم ته‌مه‌ن بوو، پێوه‌ندی نزیکیشم له گه‌ل که‌س نه‌بوو. له‌یه‌کی له‌و باله‌خانانه‌ی شه‌قامی (سانتافه) دا ده‌ژيام، که که‌وتۆته نێوان (کانینگ و ئارائووز) ئه‌مرۆ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه بوته باو که ده‌لێن «کاره‌سات له شوینی چکۆله‌ش ڕووده‌دا.» ئه‌وه بو من به‌راستی ڕووداوێکی چکۆله‌ بوو؛ کاتی وستم درگا که هه‌لگرم و برۆم بو سه‌ر کار، کلێله‌که‌م له نێو قوفلی درگا که‌دا شکا. دواي ئه‌وه‌ی هه‌ولێکی زۆرم دا و له خو نووسام، به پینچ کوشتی و هاچه‌ریش بۆم نه‌کراوه. هاتمه سه‌ر ئه‌وه‌ی ته‌له‌یفوون بو کلێل سازیک بکه‌م. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی چاوه‌ڕوانی هاتنی کاکی کلێل ساز بووم، زه‌نگێکم بو بانگ لێدا و پیم‌پراگه‌ياندن که ئه‌مرۆ ڕه‌نگه تۆزێ دره‌نگ بگه‌مه سه‌رکار. به‌خته‌وه‌رانه کلێل ساز زۆر زوو گه‌یشتی. ئه‌وه‌نده‌م له‌بیره کاکی کلێل ساز وه‌ک لاو ده‌چوو، به‌لام سه‌ر و ڕیشی هه‌موو سپی ببوو.

له کونی درگا که وه پیمگوت: «کلیله کهم له نیو قوفله که دا شکاوه.»
به نار هه تییه وه هه ردوو دهستی بهرداوه: «له نیوه وه؟ ئه گهر له نیوه وه
شکابی کاره که زور دژواره و له وانه یه نزیکه ی سی سهعات بخایه نی...
هه قدهسته که شم ده بیته ...»

کاتی راده ی هه قدهسته که ی گوت هیئده زور بوو سه رم سوورما.
له وه لامدا کوتم: به لام له مالی ئه وه ندهم پوول نییه، ئه گهر بیمه ده ری،
خیرا ده چم له بانگ بوت دینم و ده تده می. چاویکی زور ماناداری لیکردم،
وهک ئه وه ی پیشنیاریکی زور خراپم کردبی. وهک ئه وه ی بیهه وی فیرم بکا،
به ئه دهب و حه یاوه گوتی: «زور به داخه وهم کاکه گیان! من نهک هه ر
کار به دهستی ره سمی که رتی کلیل سازانی ئارژانتینم، به لکوو یه کی له
دارپژهرانی سه ره کیی ئه ساسنامه ی ئه و ریکخراوه شم. لیره ش دا به داخه وه
هیچ شانسیکت نییه. ئه گهر ده رفه تی خویندنه وه ی ئه م به لگه ئیلهام به خشه ت
بی، بوت ده رده که وی که له به شیکی دا - به ناوی فیرکاریه گرینگه کان -
هاتوه که کلیل سازیکی شاره زا ئیزنی ئه وه ی پینه دراوه بو رۆژ بازاری
قیامه تی، خیر و چاکه کو بکاته وه.

پیمو ابوو گالتهم له گهل ده کا: «به شوخیه!»

«که سی کاکی! ناوه رۆکی بریارنامه ی که رتی کلیل سازانی ئارژانتین بو
شوخی و پیکه نین نابی. ده قی بریارنامه که ی ئیمه هیچ کهم و کوورپیه کی تیدا
نییه و به شه جوراوجوره کانی له سه ر بنه مای ره وشتی ئه خلاقی دارپژراوه.
ئیمه سالانیکی زور له سه ر ئه و کاره متالاو راویژمان کردوو، هه لبه ت هه موو
که س ناتوانی به ته واوی تی بگا. چونکه ئیمه له زوربه ی بابته کانیدا له
زمانیکی ناوه کی و هیما که لکمان و هرگرتوو. له گهل ئه وه یشدا له سه ر ئه و
باوه رهم که له ماده ی حه وتی ئه و بریارنامه یه ی ئیمه ده گهن: خودا درگا کان
ده کاته وه، به راستی ده بی درگا کان شوکرانه و سپاسی خودا بکه ن.»

من نەمدەتوانى گوى لەو قسە ھىچ و پووچانە راگرم، پيمگوت: «تکات ليدەكەم، پياوى چابە درگاکەم لى بکەو، ھەقدەستەکەت ھەمووى بەسەر يەکەو پيدەدەم.»

«بەداخەو ھەم کاکە گيان، ئەم رەوشتە تايبەتى کارى ئيمەيە و لە کارى کليل سازيدا ئەو بە ھىچ شيوەيەک گورانکاری بە سەردانايە. رۆژباش کاکە گيان.»

ئەو ھى گوت و لى دا و روى. بۆ ماو ھەيەک لەو ھى لە جى خۆم عەبەسام ديسان تەلەيفوونم کردەو ھەم بۆ بانک و پيمگوتن لەوانەيە ئەمرو نەتوانم بيمە سەر کار. ماو ھەيەک بىرم لە کليل سازە سەر سپىيەکە کردەو ھەم لە دل خۆما گوتم: «ئەو شىتە، ئىستا زەنگ بۆ کليل سازىكى دىکە ليدەدەم. ئەمجارە تا درگاکەم لى نەکەنەو ناليم پوولم پىنيە.»

دەفتەرچەي رينوينى تەلەيفوون گەرپام و زەنگم ليدا. ژنيک بە پاريزەو ھەم گوتى: «ناونيشان؟»

«ژومارە ۳۶۵۳ شەقامى سانتافە، بالەخانەى ئا - ۱۰»

تۆزى مت بوو، دەبوو ناونيشانەكەى بۆ دووپات كەمەو. پاشان گوتى: «ناتوانين براكەم! ئەساسنامەى كەرتى کليل سازانى ئاراژانتين پىي راگەياندووین ئىجازەمان نىيە كار بۆ ئەو ناونيشانە بکەين.»

و ھەخت بوو لە داخانا بتەقم: «دادە گيان گوى بگرە، ئەم کارە قورە...»

ژنەكە نەيھىشت قسەكەم تەواو بى گووشىيەكەى داناو.

ھەميسان پەنام بۆ دەفتەرچەكە بردەو ھەم و نزىكەى بىست ژمارەم گرت، ھىچ كام لە کليل سازەكان رازى نەدەبوون بۆ ئەو ناونيشانە بىن. بە خۆم گوت: «قەيناكا، چارەيەكى دىكە دەدۆزمەو» زەنگم بۆ پيشخزمەتى ساختومانەكە ليداو ھال و پروداو ھەم تىگەياند. جوابى داو: «ئەو ھەم دوو مەسەلەيە؛ يەكەم من نازانم چۆن قوفلەكە بکەمەو. دووھەميش ئەو ھەيە من

ئەگەر بىشمرزانيبایە نەمدە کردەو. چونکە کارى من تەنیا خاوين کردنەو. ئىردەيه! ھەروەھا نەھيلىم کەسانىكى جيى گومان بەم دەورو بەردا بين. ديسان خو تو دەستخوشانەت لە چنگ ھەلناو ھەري.

ھىندەم رق ھەستابوو بەرپيى خوم نەدەدى و خوشم نەمدەزانی چ دەکەم. پيالەيەکم چايى تیکرد و سىگار يکم داگیرساند. ھەستام و دەستم کرد بە ھات و چو، دەستم شورد و شەربەيەکم ئاو خواردەو. لە پر (مونيکاردى چياو) م و ھەبیر ھاتەو. ژومارەکەيم گرت و پيمگوت: «موونیکا گيان، چونی خوشەويستەکەم؟ خوش دەگوزەري؟!» وەلامەکەي وە لەرزینی خستم: «ئەو چۆن بوو و ھبیرت ھاتەو زەنگم بو لیدەي؟ پيم سەيرە ئیستا لەوانەيە برۆا بکەم کە خوشت دەويم! ھەوالت نەبوو، تەنانەت ساتیکش چاومان پیت ناکەوي!»

تاقەتي دمتەتەقيم دەگەل ژنان نيە. بەتايبەت ئیستا کە ئاوا تووشى لىقەوماوي ببووم و لەوانەبوو شیت بم. ھەولم دا ئەوي بەسەرم ھاتووە بوي وەگیرم. نازانم تيمنەگەشت، يان ھەر ويستی گوي بە قسەکانم نەدا.

دواين شتي کە بەر لە دانانی گوشتی يەکەي پي گوتم ئەمەبوو: «من نابمە ئامرازی دەستی ھيچ کەسي.» دواي ئەو بو جاري دوو ھەم خەريک بوو شیت بم و نەمدەزانی چ دەکەم. پاشان زەنگم بو بانک لیدا، بەو ھيوایەي چەن کەس لە ھاوکارەکانم بين و درگاکەم بو بکەنەو. بەلام بو بەدبەختي (ئەنسوو پاراديس) گوشتی ھەلگرت کە کابرایەکی گيل و گەمژەيە و زوريشم رق ليیەتي. بە شيو ھەيەکی زور ناحەز گوراندی: «کەوابوو ناتواني لە مال بيیتە دەري؟ توش ھەميشە بو نەھاتنە سەرکار بيانووت بەدەستەو ھەيە.» راست وەک کارەساتی جينايی کەوتبوومە تەنگژەو. گوشتی يەکەم دانا و ديسان ژومارەم گرتهو، داواي يارمەتيم لە (مىگل ئانخلوو لاپورتا) کرد کە

دەتگوت بڼه گۆگه مه. ئەم قوڵه بڼه يەش پيمو ابوو زۆرى پيخوشه ريگه چاره يه ک
بدوزيته وه، به متمانه وه گوتى: دهى پيمبلى قوفله که شکاوه يان کليله که؟»
«کليله که.»

«له نيو قوفله که شدا گيرى کردو وه؟»
گوتم: «نيوهى له نيويدا ماوه ته وه.»
«خو حهولت نه داوه له ته چکوله کهى که له نيويدا گيرى کردو وه، به
پيچ کوشتى دهريبنى؟»

«به يچون، زۆرم حهول دا بۆم ده ر نه هات.»
«ئهى هاوار که وايه ئيستا ده بى زهنگ ليدهى بۆ کليل سازيک.»
هه ر له وانه بوو له داخانا بدريم، به توور هيبه وه گوتم: «زهنگم لي دا به لام
ئه وان هه قده ستيان ده ويست.»

«دهى جا پييت بدايه ن و خۆت رزگار کردايه.»
«خۆ تۆ نازانى به ده ردم، من هيچم پوول پى نه بوو.»
ئه مجار وه رهن بوو له ده ستم: «کورپژگهى حه پۆل، وادياره تووشى
گيروگرفتىكى زۆر ناجۆر بووى!»

نه متوانى به وه لامىكى خيرا و ئاشکرا چاره سه ريک بدوزمه وه، ده بوو
داواى برى پوولى لى بکه م. به لام قسه كانى هيوابر اوى کردم، هه ر بۆيه بيرم
له هيچ شتىكى دیکه نه کرده وه و گۆشيه که م داناوه.
به م شيوه يه ئه و رۆژه ش کۆتايى هات.

رۆژى دوايى زوو له خه وه ستم، تاكوو زۆر تر ته له يفوون بکه م. به لام
رپووداويكى ئاسايى رپووى دا ته له يفوونه که م خراپ ببوو. ئه مه ش گرفتىكى به
بى چاره سه رى دیکه. ئيستا چۆن ده متوانى زهنگ بۆ ته عميرکاريكى
ته له يفوون ليده م؟ چوومه بهر هه يوانه که وه ده ستم کرد به هاوار کردن له و
خه لکهى که به شه قامى (سانتافه) دا ده رپويشتن.

گرمه و هه‌رای شه‌قامه‌که هه‌نده زۆر بوو، کێ ده‌یتوانی له نهۆمی ده‌هه‌مه‌وه گویی له هاوارم بێ؟ زۆر جار رېیواریک سه‌ری هه‌ل‌دیناو پاشان درێژه‌ی به‌ریگا‌که‌ی ده‌دا و ده‌رۆشت. بۆیه پینج لاپه‌ره کاغه‌ز و چوار کاربۆنم خسته سه‌ر مه‌کینه‌ی تایپه‌که‌و ئه‌م په‌یامه‌ی خواره‌وه‌م نووسی: «خوشکان و برایانی خو‌شه‌ویست! من کلێله‌که‌م له نیو قوفله‌که‌دا شکاوه، دوو رۆژه له‌م وه‌تا‌غه‌دا‌گرفتارم، تکاتان لێده‌که‌م بۆ رزگار کردنم هه‌ولیک بده‌ن، ژوماره ۳۶۵۳ شه‌قامی سانتافه‌ باله‌خانه‌ی ئا - ۱۰» پینج لاپه‌ره کاغه‌زه‌که‌م له‌و سه‌ره‌وه، به‌رداوه، مه‌حال بوو کاغه‌زه‌کان راست بکه‌ونه خوارێ، به‌ده‌م نه‌رمه‌ بایه‌که‌وه ماوه‌یه‌ک خولانه‌وه. سیانیان که‌وتنه‌ نیوه‌راستی شه‌قامه‌که و خیرابوون به‌ ژێر ته‌گه‌ری ماشینه‌کانه‌وه و ره‌ش هه‌ل‌گه‌ران. یه‌کیان که‌وته سه‌ر که‌پری پیش دوو‌کانه‌کان. به‌لام پینجه‌مین دانه که‌وته سه‌ر پینانه‌رێ و پیاویکی نیمچه‌ماقوول به‌ په‌له‌ هه‌لی‌گرت‌وه و خویندیه‌وه. پاشان گه‌را به‌دوای خاوه‌نه‌که‌یدا. به‌ده‌ستی چه‌پی سیبه‌ری بۆ چاوی کردو سه‌ری هه‌لب‌ری. قیافه‌یه‌کی دۆستانه‌م بۆ گرت. کابرا قاقه‌زه‌که‌ی ورد و پرد کرد و زۆر به‌ توور‌ه‌یی کردیه‌ نیو قاناوه‌که‌وه. به‌م جو‌ره‌ چه‌ن هه‌وتووی دیکه‌ش تیپه‌رێ و هه‌وله‌کانم بێ ئاکام بوون.

رۆژیک دیم نامه‌یه‌کیان له‌بن درگا‌که‌وه خسته ژوورێ؛ ئیداره‌ی مخابه‌رات خه‌تی ته‌له‌یفوونه‌که‌می هه‌لب‌ریبوو، چونکه‌ پووله‌که‌ی وه‌دوا که‌وتبوو. به‌ دوای ئه‌ودا ئاو و کاره‌با و گاز‌ه‌که‌شیان هه‌لب‌ریم. له‌سه‌ره‌تاوه ده‌ستم به‌ خۆراکه‌وه نه‌ده‌گرت، به‌لام زوو بۆم ده‌رکه‌وت ده‌بی ده‌ست پێوه‌بگرم. قاپ و قاچاخه‌کانم له‌ به‌ره‌ه‌یوانه‌که‌ داد‌ه‌نا تا‌کوو پر بن له‌ ئاوی باران. گولی نیو گول‌دانه‌کانم هه‌ل‌که‌ند و به‌جیی ئه‌وان ته‌ماته و نيسک و سه‌وزیم داچاند.

ئه‌و کاره‌م زۆر به‌عیشقه‌وه به‌رپێوه ده‌برد. به‌لام جه‌سته‌م پرۆتینی حه‌یوانیشی پێویست بوو، فیربووم گیانه‌وه‌ری چکۆله‌و جال‌جالو‌و‌که‌و...

پەرۋەردە بىكەم و لە ماوەى قەرەنتىنە كىرەندىدا زازى بىكەن. ھىندى جارىش كۆتۈرۈچۈلەكەم دەگرت. ئەو رۇژانەى خۇر دەكەوت دەمتوانى بە زەرەبىن و كاغەز ئاور بىكەمەو، بۇ سووتەمەنىش وردەوردە ھەموو كىتەبەكانم سووتاند، شت و مەك وتەختە و قەرەۋىلەكانىشم ھەموو سووتاند، بۇم دەركەوت كە لە ھەموو مالىكىدا شت و مەكى زىادى ھەيە كە پىداۋىستى ئەوتۇيان نىيە. من لەو پەرى خۇشى و ھىمنايەتىدا دەژىم. ئەوش بە جىي خۇى كە ھىندى شتەم نىيە. بۇ وىنە ئىستا نازانم لە دەور و بەر چ باسە و دىنا لە دەس كى دايە. رۇژنامە ناخوئىنمەو. تەلەۋىزىون و رادىوشم بۇ ناكەۋىتەكار.

لە بەر ھەيوانەكەو تەماشى دىناى دەروە دەكەم. ھىندى ئال و گورم وەبەرچاۋ دەكەۋى، لە كاتى دىارى كراۋدا شەمەندەفەرەكانى نىو شار رادەۋەستن و نازانم لە گەنگىۋە راۋەستاۋن. من بەجارى كات و زەمانم لى شىۋاۋە...

جگە لە ئاۋىنەو سەرى تاسم و رىشى سىپى و درىژم و ژان و بركى ماسوولكەكانى لەشم كە نىشانەى پىرىيە ھىچى دىكەم بۇ ناچىتەو سەرىكە. بۇ سەر گەرمىش بى لىدەگەرېم بىرو فكرم لە سەرمدا ھەلسوورېن. ھىچ ترس و دلە خورپەيەكم نىيە. بە كورتى بىرپەمەو: مرقىكى تا رادەيەك شادم.

كارلۇس فۇئىنتىس

كارلۇس فۇئىنتىس بېشك له گەورەترين نووسەرانى سەدەى بېستەمە. سالى ۱۹۲۸ له پاناما له دايك بوو. دايكى له سينەمايهك خەرىكى ديتنى فىلمى «قەرەچىيەكان» بوو كه ژانى منال بوون گرتى و كارلۇس هاته دنيا. باوكى بالويز بوو. سالانىكى زور له ولاتانى جوراوجور رايىوارد. باوكى ميكرىكيهكى دهمارگرث بوو. به زور كارلۇسى ناچار دهكرد ميژووى ميكرىك بخوينيتهوه. هەر ئهو خويندنهوهش بووه هوى ئهوهى ببيتته نووسەر. ميكرىكى فۇئىنتىس, ميكرىكىكى ئاشنايه و له نيو بهرهمهكانى دا رهنكى داوهتهوه. نهتهوهيهك كه خاوهنى شورشى شكستخواردووى زاپاتا و بزووتنهوهى خويندكارانى له خوينگهوزاوى سالى ۱۹۶۸ بووه, له دهسپىكى ئولهمپىكى ميكرىكووسيتى دا.

يهكهمين كومهله چيروكى به ناوى «رؤژانى دهمامكدار» سالى ۱۹۵۴ بلاو كرايهوه. سالى ۱۹۵۵ بلاقوكى پيداچوونهوهى ئهدهبياتى ميكرىكى لهگهل نووسەرانى ميكرىكى دامهزراند. سالى ۱۹۵۸ رومانى «ئهو شوينهى ههوا پاكه»ى بلاو كردهوه و رومانى «ئارخهيان»يشى سالى ۱۹۵۹ بلاو كرايهوه. هەر لهو سالهش دا لهگهل كچه ئهكتەرى ميكرىكى «رپتا ماسدو» زهماوهندى كرد. «ئائورا و مهرگى ئارتميوكرؤس»ى سالى ۱۹۶۲ بلاو كردهوه. سالى ۱۹۷۲ بووه ئهندامى ههميشهئى كواليزى نهتهوهئى ميكرىك. سالى ۱۹۷۳ لهگهل رؤژنامه نووسى ميكرىكى «سيلويا لوميس» زهماوهندى كرد. سالى ۱۹۷۵ رومانى «ترانوستر»ى نووسى و خهلاتى «خاويه ر ويا ئيروتيا»ى پى وەرگرت. سالى ۱۹۷۷ خهلاتى «رؤمولو خايگاس»ى وينيزوئىلاى هەر بهو

رۆمانەى ترانوۋسترا وەرگرت. سالى ۱۹۷۹ شانازى وەرگرتنى خەلاتى
مىكزىكى «ئەلفونسۆرىس»ى بۆ تىكرای بەرھەمەكانى بە قىسمەت بوو.
فۆئىنتىس جگە لە كارى ئەدەبى لە كاروبارى سىياسىشدا ھەلسوورانى
بوو. بۆ وىنە: نووسەرى وەقدى نوینەرانى مىكزىك بوو لە كۆمىسىۋنى
مافى نۆنەتەوھى سىزمانى نەتەوہ يەكگرتووەكان، جىگرى بەشى
فەرھەنگى زانستگای نەتەوھى مىكزىك بوو، بەرپوہبەرى پۆۋەندى
فەرھەنگى نۆنەتەوھى لە وەزارەتى دەرەوھى مىكزىك و ھەرۋەھا
سەرپەرستى وەقدى نوینەرانى مىكزىك لە كۆنفراسى نۆنەتەوھى ھاوكارى
ئابوورى و...

تە پلى ئاور

كارلوس فوئنتيس

مانگەشەويكى مارسى ۱۹۱۳ كە ھەوا بۆنى گلى لىدەھات، «ئىنرىكو ئىسپىدا» فەرماندارى ئەيالەتى روى كىردە بەندىخانەى «بىلەن». سى چەكدارى لەگەل بوو كە خويان لە لۆرى فرىدا خوارى. چەن كەسيان بە سەر قۇليان لووتيان سىرى و چلمەكەيان ھەللووشىيەو. يەك دوو كەسشىيان سىغارى بۆگەن و ھەرزان بايىيان داگىرساند و چرەدووكەليان ساز كرد. چەن كەسى دىكەش بە دەلىنگيان پۆستالەكانيان سىرى. «ئىسى ياس» گوراندى بە سەر نىگابانەكەدا: «خەبەردار! جەنابى فەرماندارى ئەيالەتى.

«ئىسپىدا گوتى: «بەلى! فەرماندارى ئەيالەتى دىتە ژوورى.»

«گابرىل ئىرناندېس» لە نىو بەندەكەى دا خەوى لىكەوتبوو. پىلەقەى

پۆستالىكى رەش لە خەوى راتلەكاند: «ھەستە زوو كە زوو!»

ئىرناندېس بە لەشگرانىيەو ھەستا و لە بنەو ھاويكى لە نىگابانەكان

كرد كە لەبەر دەركى بەندەكەدا ماتلى بوون. سەرۆكى نىگابانەكان فەرمانى دا

بىيەنە ھەوشە.

هه‌وای دهره‌وه لیل و مات بوو. دیواری خۆله‌میشینی به‌ندیخانه‌که له زۆر جیگاوه کون‌کون ببوو.

ئیسپیدا و ئیسی یاس و کاسائیکوئیا سهر و سیغاریکیان داگیرساند. قاقای پیلان‌گیران به‌رز ببوو. ژینرال ئیرناندیس که له نیوان نیگابانه‌کانه‌وه به‌ره‌و بن دیواره‌که هه‌نگاوی ده‌نا، گوتی: «ناپیاوینه! ئه‌گه‌ر ئیستا تفه‌نگیکم پێ ده‌بوو پیم ده‌گوتن پووتیک چهن سیه‌یه.»

ئیسپیدا به‌و ده‌سته قورسانه‌ی شه‌پلاخه‌یه‌کی خیوانده‌ په‌ناگوئی ئیرناندیس. ئیرناندیسیان برده‌ بن دیواره‌که و له‌گه‌ل قاقای فه‌رماندار پینج چه‌کدار ده‌سترپژیان کرد. که دوایین گولله‌ ته‌قیندرا فه‌رماندار ده‌نگی قاقاکه‌ی خاو کرده‌وه و گوتی: «هه‌ر لی‌ره، له‌بن ئه‌و دیواره‌ ئاوری تیبه‌رده‌ن.»

کاتی چه‌کداره‌کان جه‌سته‌ی دابیژدابیزکراوی ئیرناندیسیان ئاور تیبه‌ردا، دووکه‌له‌ ره‌شه‌که‌ی به‌ سهر و چاوی ئیسپیدا دا چوو. هه‌ر له‌و کاته‌دا «پوولا» له‌گه‌ل سی به‌ندی دیکه‌ خویان له‌نیو ماشینی زباله‌دا شارده‌وه و دهر باز بوون. پوولا له‌ ماوه‌ی رپگه‌دا بیرى له‌وه ده‌کرده‌وه که پیاو له‌ کاتی مردن دا چ هه‌ستیکى هه‌یه. ره‌نگه‌ له‌و کاته‌دا بیهه‌وی هاوار بکا و بگورپینی به‌ سهر ئه‌وانه‌دا که خه‌ریکن ده‌ینیژن و پییان بلێ، خو من نه‌مردووم بو گلم به‌ سهردا ده‌که‌ن؟ هه‌ر چواریان سه‌ریان به‌ که‌لینی بنی ماشینه‌که‌وه نابوو بو ئه‌وه‌ی بتوانن هه‌ناسه‌ هه‌لکیشن. پوولا ده‌یویست ئه‌و نه‌خته‌ هه‌وا ته‌پوتۆزاوییه‌ش هه‌للووشی. کاتی ماشینه‌که‌ راوه‌ستا له‌وانه‌ بوو له‌ بوگه‌نی زباله‌دا بخنکین. زباله‌رپژه‌کان دوو که‌س بوون و دهره‌قه‌تیان نه‌هاتن. خیرا هه‌ردووکیان به‌ ته‌گه‌ری ماشینه‌که‌وه شه‌ته‌کدان و بو‌ی دهرچوون. تا داوینی کیوه‌که ته‌پۆله‌که‌ زبل رۆکرا‌بوو. پوولا کاتی ده‌م و چاوی پیس و جلوه‌رگی ته‌ر و بوگه‌نی هاو‌رپیکانی خوی دی دلی تیکه‌ل هات.

یهکیان گوتی: «بەر له وهی رۆژ بیته وه دهبی خۆمان بگهیهنینه هیزی زاپاتا.»

پوولا چاویکی له لاق و قولى روت و پیخاوسی و جلوبه رگی ته ر و شری هاوریکیانی کرد. یهکیان حالی زور شیرزه بوو. سندم و زنجیر قولاپه ی لاقی بریندار کردبوو و خوین و زنچکاو ی پيدا دههاته خواری.

پوولا و هاوریکیانی به ره و چیا هه لگه ران. کاتی به دهشته که دا ده رۆیشتن زۆنگ بوو و لاقیان له زه لکه و لیته دا هه ر جلقه ی دههات. کاتی هه ورازی کیوه که شیان گرته بهر درک و دال لاق و قولى بریندار دهکردن. کزه با له دار و ده وهن و هه ر دههات و هاژده وه وه ژه ی بوو. پوولا به سرت ه گوتی: «هه تا ترۆس ماریاس» دهچین و له وی لیک هه لده برین. من و پیدرو به لایه که دا ده رۆین. «فرۆیان» تۆش له گه ل «سین دلفو» به لای چه پدا برۆن، چونکه تۆ شاره زای ریگی «مۆرلیس» ی. دهبی زۆریش وریا بین وه گیر ژاندارمه کان نه کهوین. خودا بکا دهسته یه کمان سه ربازی زاپاتا تووش بی دنا به جار ی لیمان دهقه ومی.

فرۆیان گوتی: «سین دلفو به و لاقه شه له وه ناتوانی برۆا، تۆ ئه و له گه ل خۆتا به ره من و پیدرو پیکه وه ده رۆین.»

سین دلفو گوتی، «نا، هه موومان پیکه وه بین باشت ره، جا چ دهبی با بی چش.»

پوولا گوتی: «هه ر ئه وه ی که گوتم ئه گه ر یه کمان ده رباز بی چاک تره له وه ی هه موومان بگرن و گولله بارانمان بکه ن و هیچمان نه مینین.»

کزه با له شی ماندووی ده رزی ئاژن دهکردن و به کویره ریدا هه ورازیان ده بری. پوولا ئه و دهسته چکۆله ی خۆیانی وه ک ئه رته شیکی قاره مان دههاته بهرچاو که به پای په تی و شه که ت و برینداره وه ده رۆنه پیشی و ترپه ی هه نگاویان وه کوو خرمه ی سمی ئه و ئه سپانه وایه که به دهشتیدا غار ده ده ن.

دەرۆیشتن تاكوو كیویکی مەزن فەتح كەن. لە ئاسۆو گزنگی خۆر
 وەدەرکەوت. پوولا گوتی: «فرۆیان! لە بیرتە شەوی هەوێل چ هەللایهک
 بوو؟ دەنگی زرموکوتی تەپلی ئاور و قەرمەقەرمی گوللەم هەر لە بیرە. نۆرە
 من هەر نەهات تاكوو بنەرینم و بلیم من لە ئیو ناترسم نایەلم چاویشم
 ببەستن. پیم خۆش بوو نیشانیان دەم کە لەگەل کی تیکەوتوون. بەلام
 بەداخەو نۆرەم هەر نەهات. دیتووتانە هیندی جار ئەوانە ی بۆ گوللەباران
 کردنیان دەبن، دەگرین و دەکورپوووزینەو و دەپارینەو کە لە تاوانیان
 خۆش بن ونەیانکووژن. بەلام من وا نەدەبووم. ئەگەر بیانویستایە بمبەخشن
 بە زللە نەبواوە نەمدەدا لە پرومەتیان. هەر کەسیان دەبردە بن دیوارە کە من
 خەم دایدەگرتەم چونکە نۆبە کە ی من وە دوا دەکەوت. پیم خۆش بوو من لە
 جیی ئەو گوللەباران کراوانە بواوەم. سەرم بەرز رادەگرت و وەک قارەمان
 سینگم دەردەپەراند. بەلام حەیفی.»

پیدرو گوتی: «ئەگەر لەگەل من بی و بە جیم نەهیلی گرینگ نییە و هەر
 چیهک بیتە پیشی تاملی دەکەم. بەلام ئەگەر بزمانگرن هەر چوارمان پیکەو
 بین باشتەرە. پیکەو گیراوین، پیکەو هەلاتووین، پیکەو هەش دەمرین. پیم
 خۆش نییە بە تەنیا وەگیریان کەوم و بە گوللە دابیژدابیژم کەن.»

سین دلفو مەقی لیو نەدەهات و ژانی لاق و قولی عەجمانی لی
 هەلگرتبوو. هیندی جار برینی لاقی وەخوروو دەهات و دەکزاو. فرۆیان
 گوتی: «بریا چۆری ئاومان وە گیر کەوتایە خوین و زچکاوی ئەو داماوەم
 پی خاوین بکردایەتەو.»

سین دلفو گوتی: «گویی مەدەیه برالە ئاوم ناوی.»

پوولاش گوتی: «کورە دەبی دەست لە نان و خۆراکیش داشۆن.»

پیدرو گوتی: «ئەگەر تەنیا بکەوین کاتی مردن کەس نابێ لانی کەم

فاتیحایە کمان بۆ بنیری.»

پوولا گوتی: «خەم مەخۆ، دال و سیسارک هەن. خاک و خۆلێش هەر هەیه. کرم و مارێش کاتی لە گۆشتەرزێوەکەمان تێریان خوارد داوای خوالیخۆشبوونمان بۆ دەکەن.»

لە ژێر دارێک راوەستا و کەوتە گۆمی بیر و خەیاڵەوه، هەستی دەکرد دەبی لە جیگایەکی دوورەدەست شوینیک ببی کە بتوانی لەوی ئۆقرە بگری. جیگایەک لەوپەڕی ئەم خەم و پەژارە و لاتە کاول و سووکایەتی پیکراوه. جیگایەک لەوپەڕی ئەم کوشت و کوشتار و تالان و برۆیه.

ئەو لە نیو پیسای و زبالە و گەنداودا نوقم بوو و خەلکی میگزیک هەر وەنازانن هەشە. بەلام ئەم وەفادارە بە ولاتەکە و لە سەر بەلینی خۆی سوورە. ئەگەر بریارە ئەمان رزگار کەم لە پیشدا دەبی لە بیر خۆمدا بم، ئەو ناکەسانە دەیانەوی پیکەوه بمرین. دەزانم دەیانەوی من لە پیشدا بمرم. بۆ ئەوەی مردنی خۆیان ئاسان بی. بەلام دەبی بیر لە حالی خۆم بکەمەوه بۆ ئەوەی زیندوو بمینم و ئەوان رزگار بکەم.»

فرۆیان گوتی: «دیتان چ بەلایەکیان بە سەر ژینرال ئیرناندیس هینا. تەنانت تەرمەکەشیان ئاور تیبهردا. بە تاقی تەنیا بوو. ئەگەر دیسان ئیمەش بگرەوه ئەو بەلایەمان بەسەر دین. چاک بوو هەر چوارمان دەرباز بووین.» سین دلفو گوتی: «نا نا! من نە لیڕە پیم خۆشە تەنیا بکەوم و بمرم، نە لە بەندیخانە.»

پوولا بە لقه‌دارێکی وشکەل کیشای بەشانی‌دا و گوتی: «هیندەت پرتاند دیقت پیکردین. تا ئێرە بەو لاقە شەل و شەویقەتەوه باوکمانت هینایە بەر چاومان. وەک چەققە پیمانەوه نووساوی. دە تۆزی دەمت لیکنی با بزانی قورپی کوی بکەین بە سەر خۆماندا.»

— «بەچاوان فەرماندە، بەچاوان.»

که گەشتنە ترۆس ماریاس لیک جیا بوونەو. فرۆیان چوو بوو بن پیلی سین دلفو بو ئەو هی نه کهوئ و له سه ر پئ خو راگرئ. پوولا و پیدروش پیکه وه رۆشتن. پیدرو سه رمای بوو، ته م و مژیکي خه ست بالای کویستانی داگرتبوو و هه واکه ی ساردتر کردبوو. ده بوايه کاریک بکه ن نه که ونه به ر چاوی چه کداره شه که ت و خه والوو هکانی ژاندارمری و خو یان بگه یه ننه هیزی زاپاتا. به لای پیگه ی ژاندارمه کان دا تیپه رین. بوئی پاقله ی کولاو به سه ریان دا هات. تا کاتی خو رنشین ریگیان کوتا. زه وی له ژیر پییان دا سارد و مرد بوو. پیدرو دلی تیکه ل ده هات. هه لئرووشکا و هیلنجی دا. ئازای جه سته ی که وته له رزین و په رۆشی کرد. پوولا ده سته ی دا بن پیلی و به رزی کرده وه.

پیدرو گوئی: «هه ر قسه ی فرۆیانه. وه کوو ژینرال ئیرناندیس گولله بارانمان ده که ن و پاشان ته رمه که مان ئاور تیبه ر ده دن. چاره نووسی هه موومان هه ر ئەو هیه.»

— «باشه هه سته ده ی هینده ی لی مه لی.»

— «فه رمانده تو ی! له ئیمه ش به هیزتری. به لام تو ش نازانی به کام لادا برۆین باشته ره. ئەو هه گریمان گه یشتینه لای هیزی زاپاتا. پاشان چه بکه یین؟»
— «پیدرو! پیاو له شه ردا بیر ناکاته وه، شه ر ده کا.»

— «بوچی شه ر ده کا؟ کاتیک نازانی بوچی شه ر ده که ی. ئیمه ئەو هه لی ره داماوین. تو برسیته و منیش خه ریکه تاویاو ده مکووژی. تا ئیره ش هه ولی خو مان داوه و به شی خو مان خه بات کردوو. وه ره با هه لیین و چه ش بکه یین له زاپاتاش.»

— «ده ی باشه هه لیین بو کو ی؟ ها!»

— «جیگایه ک هەر دەبی. دەچینه کواووتیا. رەنگە بتوانین لەوی هیندی
پارە و دوو دەست جلۆبەرگ پەیدا کەین. پاشان دەچینهووە سەر مال و ژیاڵی
خۆمان.»

— «پێدرۆ! دەمانگرن لادین! ئیستا وەختی واز هێنان نییه. بۆ هەر کوی
بچی دەتگرن.»

— «پاشان چی؟»

— «پاشان دەچینهووە سەر مال و ژیاڵی خۆمان.»

— «یاڵی تا ئەو کاتە هیچ خەبەرێک نابێ و هیچمان بە سەر نایه؟»

— «تۆش هیندە پرسیار دەکەیت. پیاو لە شۆرشدا ئەوەندە پرسیار ناکا.

ئەو کارەیی کەپیت سپێردراوە بەرپۆوەی بەرە و تەواو.»

— «تۆ دەزانێ ئاکامی ئەم کارەمان بە کوی دەگا! نا تۆ پیم بلی لەو

شەرەدا سەرکەوتوو کێیه؟»

— «من نازانم سەرکەوتوو کێیه. هەموو سەر دەکەون، پێدرۆ! هەر کەس

لە شەرا بە زیندوویی دەرچی سەرکەوتوو. ئیمەش ئیستا زیندووی. هەستە

دەیی هەستە.»

— «تاویاو برستی لی بریوم. دەلیی لە ژوورەوەرە لەشم دەچرن.»

— «با برۆین هیدی، شەو بە سەردا هات.»

— «با هەر لیڕە بخەوین، من لەو زیاڵی توانای رۆشتنم نییه.»

دەنگی سیسرک لە هەموو لایەکەوە دەهات. پێدرۆ هەلترووشکا بوو و لە

سەرمانا دەستی لیک دەخشاند. هەوا تاریکتر بوو. پێدرۆ دەستی کرد بە

ورپینه: «مەرۆ، مەرۆ هەر تۆ شارەزای رێگاکی... ئەگەر تۆ برۆی من تەنیا چ

بکەم؟ وەرە پال بە یەکەووە دەین با تۆزێ گەرممان بێتەووە...» بە دەمەووە

کەوت و لە نیو خاک و خۆلدا گەوزی. دەستی بە بەر چاوی خۆیهووە گرت بۆ

ئەوێ زیندووە یان نا. شەویکی تاریک و سامناک بوو. ترس سواری

شانی ببوو. هاواری کرد: «منیش له گهل خوت بهره! ههر چاکتر وایه بگه ریینه وه بو بهندیخانه. من له م کیو و شاخه دهترسم. ئازادیم ناوی. ههر کۆت و زهنجیره که م چاکتره.»

پیدرو دهستی له ئەژنوی وهرهینا و پیی وابوو هیشتا له بهندیخانهیه. له دل خویدا گوتی: «من پیم خۆشه له بهندیخانهیه کی دروست و حیسابی دابم، نهک بهندیخانهی سهorma و تاریکی. خودایه گیان من کۆت و زنجیره که مم دهوی. من خو ئازاد له دایک نهبووم، ئازادیم بو چییه؟!»

هاواری کرد: «بو کوی دهچی؟ مهگین تو فهرمانده نی؟! منیش له گهل خوت بهره!»

دهنگی له ناخی کیوهکان دا بوو به زایهله. پوولا سهرهوخوار ههلهدههات تاکوو خوی بگهیه نیته لای ئەو ئاوره ی له نیو دۆلی «مۆرالیس» دا کرابوو. ژینرال «ئینیس یانووس» دهستی به زگی خویدا هینا و هات له قهراخ ئاوره که دانیشته. کلاوی گهوره ی سهربازهکان و چاوی زیتیان له تیشکی ئاوره که دا کهوتبوونه سهما.

«دهی! که وابوو له بهندیخانه ههلاتووی؟»

— «بهلی قوربان به ته نیا ههلاتووم. تاکوو له و کیو و شاخه تیپهرم و خوم بگهیه نمه هیزی زاپاتا و ههميسان دهست بکه مه وه به خهبات.»

ژینرال پیکه نی و گوتی: «بهراستی گهوجی! بۆره پیاوی نه خوینده وار. تو گه لاله ی «ئه یالا» ت نه بیستوو. زاپاتا به و بهرنامه یه ی گووی له شوړش کردوو. جیکه یان له «مادرو» بری. ههروه ها ژینرال «ویکتوریانو ئوئرتا» ش. — «زاپاتا چی به سهر هات؟»

— «بهگۆری بابی زاپاتاوه. من ئینیس یانووسم، نوینه ری یاسایی دهولهت. بهیانی زوو دهتبه مه وه بو بهندیخانه. ریگایه کی دوورمان له بهره. شتی بخو با نه مری له برسان.»

پوولا بۇ جارى دووھەم كەوتەو بەندیخانەى پر لە خەم و پەژارە.
 نیو حەوشەكە ئیستاش پەلەپەلەى چەور و رەشى پیوہ دیار بوو. ئەو
 شوینەى كە ژینرالیان لی سووتاند. كاتى بە سەر خۆلەمیشەكەدا ھەنگاوى
 ھەلینایەوہ ئەژنوى كەوتە لەرزین. خودا خودای بوو لە نیو بەندەكەى بكەن و
 دەستى لە كۆل كەنەوہ تاكوو سەرخەویك بشكىنى. دوو ئەفسەر خویان كرد
 بە ژووریڢا. یەکیان بۆرەلوو كە بوو. خیرا ھەلى دایە و گوتى: «پیویست بە
 شیر و ریوى ھینانەوہ ناکا، بتەھوى و نەتەھوى لەو بن دیوارە راتدەگرین و
 گوللەبارانت دەكەین. بەلام دەبى شوینی قايم بوونی ھاورپیکانیشت ئاشكرا
 كەى. پیم بلى بزائم پیدرو ریوس و فرویان ریبى ییرو و سین دلفو
 ماسووتیل لە كوین؟»

— «ئىوہ خو ھەر دەیانگرنەوہ ئیدى بو لە من دەپرسن.»
 — «زمان درىژى مەكە، بو چاوترسین كردن دەبى ھەر چوارتان پیکەوہ
 بەو دیوارەوہ بنیین و گوللەبارانتان بكەین. پیمان بلى لە كوین، دەنا ھەر
 سبەینى لە پیشدا تو ئیعدام دەكەین.»
 درگای بەندەكەى شەققەى لیوہەات و پیوہدرا. تەپەى پیى دوو
 ئەفسەرەكە وردە وردە دوور كەوتەوہ. بایەكى سارد لە نیوان میلەكانەوہ بە
 ھاژەھاژ ھاتە ژوورى و وہ لەرزینی خست. پوولا خوى بە سەر عەرزەكەدا
 رەھیل كرد بو ئەوہى بایەكە لى نەدا.

— سبەینى بە تاقى تەنیا لەو بن دیوارە، كاتى بە سەر خۆلەمیشى ژینرالدا
 رۆیشتم ئەژنوم كەوتە لەرزین. ئیمەش دەبینە خۆلەمیش. پیدرو لە
 خۆلەمیشى من و سین دلفو لە خۆلەمیشى پیدرو و فرویان لە خۆلەمیشى
 سین دلفو... تەنانەت فریای خودا حافیزیش ناكەوین. دەمویست بىمە
 قارەمان. بەلام كاتى لەو بن دیوارە راتدەگرن دەبى چ ھەستىكت بى. كاتى
 گوللە لە زگت دەدرى و كونی دەكایەك و دوان و سیان... تەنانەت فریا

ناکه وی خوینه که شت ببینی. ناتوانی ئەو ئەفسەرەش بە جوانی ببینی که گوللە ی خەلاست لێ دەدا. گوللە یە ک راست لە تەختی نیوچاوانت دەدا، تەتەق. خودایە چەندە سامناکه. دەترسم... زۆر دەترسم... ئێو خۆ گوللە باران ناکرین تا کوو بزانی دەردە که ی چۆنه. ئاگاتان لە دلی من نییه. بەلام هاورپیکانم دەزانی. دەتوانین پیکه وه قسه بکهین. باسی گوللە بکهین و هەموومان پیکه وه بمرین.»

پوولا هەستا سەر پێ و شەقە شەق کیشای بە میله کان دا و بە نیگابانه که ی گوت: «کارم بە سەرۆک نیگابانی زیندانه.»

رۆژی یەکشەممە که رپه ی به یانی هیشتا گازەنگی کلێسه نه زپابوو که پوولا رپووتوقووت و خەوالوو و لەش داتەپیو بە رپره وی به ندیخانه که دا تیپه ری. دەیویست هەموو شتی وه بیر خوی بینیتە وه. هەولی دا ژن و منداڵ و دایک و باوکی بینە وه بیر، بەلام تەنیا مه لیکی خوساوی ده هاته به رچاو که که وتبوو نه یو چۆمیکه وه. نیگابانه کان له بهر ده رک ی به ندیکی دیکه رپاوه ستان. فرویان و پیدرو و سین دلفویان هیئایه ده ری. ده موچاویانی نه ده دی به لام لی رپوون بوو که ئەوانن. ئیستا برپار بوو هەموو پیکه وه بمرن. هەر چواریان، ئەو ههسته قاره مانانه یان له ناخی دا ژیايه وه. قاره مان گه لیکی گه وره به ریز له بن دیواره که رپاوه ستان و رپوویان کرده جووخه ی ئیعدام.

پوولا گوتی: «هەموومان پیکه وه ده چین بو دنیا ی دیکه.»

سین دلفو گوتی: «دارزین بو رپگایه ک که هه لتان بژارد بو مردن.»

پوولا گوتی: «دهست ده دهینه دهست یه ک و پیکه وه ده مرین.»

چاویکی له هاورپیکانی کرد. پپی وابوو مه رگ له پیش دا به روکی هاورپیکانی ده گری. چاوی قووچاند تا کوو بهر له هاتنی مه رگ چاوی به مه رگ نه که وی. قرمه ی گوللە دهستی پیکرد. بالنده خوساوه که به له توکو تی

که و ته نیو چۆمه که وه. ئەفسەری بەندیخانه که دەمانچە ی دەرهینا تا کوو
گوللە ی خە لاسیان پێوه نی که هەر چواریان لە سەر عەرزە که که وتبوونه
جینگلدان.

پاشان ڕووی کردە چە کدارەکانی جووخە ی ئیعدام و نە ڕاندی: «جاریکی
تر ئە گەر بە یە که م گوللە ئە و زۆلانی سارد نە که نه وه خۆم دە زانم چیتان
لێ ده که م.»

چاویکی لە دەستی خۆی کرد. وەرچەرخاوه و دوور که و ته وه.

ئىتالۇ كالڧىنۇ

ئىتالۇ كالڧىنۇ يەككى لە نوڧخوازترىن نووسەرانى ئەمروپە. ئىتالۇ كالڧىنۇ سالى ۱۹۲۳ لە بنەمالە يەككى ئىتاليانى لە كووبا لە دايك بوو. دايكى و باوكى ھەردووكيان دانشمەند بوون و سالى ۱۹۲۵ گەرەنەو ھە بو ئىتاليا. ھەردووكيان پسپورى خاكناسى و زانستى سروشتى بوون ولەگەل گور و تىنىكى سياسى كورەكەيان پەرورەدە كرد و پىيان گەياند.

لە شەرى جىھانى دووھەمدا كالڧىنۇ خويندى زانستگاي تورىنى بە ناتەواوى ھىشتەو و چوو ەرىزى چەكدارانى دژ بە حكومەتى نازى. يەكەم بەرھەمى بە ناوى (رىگەى ھىلانەى جالجالووكەكان) سالى ۱۹۴۷ بلاوكرایەو. كە راڧەى راستەقىنەى برىك لە ئەزمونەكانى خوى بوو. ھەر ئەوسالە پاياننامە يەككى سەبارەت بە ژوزىف كىنراد نووسى و لە رشتەى ئەدەبىدا خويندى بالاي تەواو كرد.

جگە لە چىرۆك نووسىن لە بوارى سياسى دا چالاك بوو، بەردەوام وتارى بو گوقارى كومونىستى (لونىتا) دەنووسى. سالى ۱۹۵۷ لەو حىزبە جىابوو.

بوو ئەندامى بلاڧوكى Einaudi press ھونەرى ئەو و چىرۆكنووسىن بوو دواى يەكەم سەركەوتنى بەسەر راستەقىنەدا روى كرده خەيال. يان شىوہىەك تىكەلاوى بىوینە لە راستەقىنە و خەيال بوو شىوازى كالڧىنۇ. سالى ۱۹۵۲ چىرۆكى درىژى مىروولەى ئەرژانتىنى بلاو كردهو، كە (گورويدال) [نووسەرى ئەمريكايى] بە شاكارىكى پەخشانى سەدەى بىستەمى ناو برد و گوتى: خوينەر لە ترسانا وەپىكەنىن دەخا. شاكارىكى

تری ئەو چىرۆكىكە بە ناوى «دووكەل مژ» كە سالى ۱۹۵۸ بە ئىنگلىزى
وەرگىردرايەو و جگە لە داهىنەرييەتى پىرشنىگدارى كالفىنۆ زانىارى
كۆمەلايەتتى ئەويش نىشان دەدا: كاتى كە زۆربەى ئىتالىيەكان مۆجزەى
ئابوورى ئىتالىيان كىردبوو بە جىژن، كالفىنۆ زىانەكانى ئەو پىشەسازىيەى بە
بۆنەى پىس كىردنى ھەواو ە دا بە گوياىندا. گەورەترىن بەرھەمى ئەو لە
دەيەى پەنجادا سى لکەيەكى حىماسى گالتەجارى بوو بە ناوى «ويكىنتى
دوولەت» ۱۹۵۲ و «بارانى دارىن» ۱۹۵۷ و «شاسوارى پىوار» ۱۹۵۹.
بەرگى يەكەمى (چىرۆكەكانى ئىتالىيى) سالى ۱۹۵۶ بلاو بۆو ە (تى سفر)
سالى ۱۹۶۷ و بەرگى دوايىشى واتە (شارى نادىار) سالى ۱۹۷۲ بلاو
كرايەو ە.

په رژين

ئيتالو كالڤينو

بو زوربه‌ی له‌شنه‌رمان، شگل و وينه‌ی به‌رچاو گرنگيه‌کی ته‌وتوی نيه‌ له
کوی ته‌ندامی چه‌شني خوی دا. چونکه‌ ته‌وان ناتوانن يه‌کتر ببينن و ته‌نيا به
شيوه‌يه‌کی شاراوه و که‌م‌ره‌نگ له‌ که‌سان و ده‌وروبه‌ری خویان ده‌گه‌ن. ته‌م
شته‌ش نابيته‌ دژی ته‌وه‌ی که‌ خه‌ت و خال و جوانی له‌به‌رچاومان جوان
بنوينن، وه‌ک پيستی زوربه‌ی گيان‌له‌به‌ران که‌ جيا له‌ هه‌موو پيوه‌نديه‌ک به
روونی ديار و ئاشکرايه‌.

۱

مه‌به‌ستت منه - QFWFQ پرسیی - که‌ خۆم به‌و تاشه‌به‌رده‌وه
نووسانده‌بوو؟ کاتی شه‌پوله‌کان به‌ نه‌رمی سه‌روخواریان ده‌کرد و من له‌وی ،
به‌ ئارامی تخیل ببووم و هه‌رچی بو مژين ده‌بی بیرم لی‌ده‌کردنه‌وه؟ ته‌گه‌ر
هه‌ر ته‌مکاته‌يه‌ که‌ ده‌ته‌ه‌وی تی‌بگه‌ی، من شتيکی وای لی‌نازانم. شگل؟ من
نه‌مبوو، يانی نه‌مده‌زانی هه‌مه‌، يان هه‌ر نه‌شمده‌زانی که‌ توش له‌وانه‌يه‌ بتي.

هەر ئاوا كەم و زۆر لە ھەموو لایەكەوێ گەورە بووم؛ ئەگەر ھەر ئەوێیە كە
 تۆ دەلێی گەورەبوونی لە چوار تەنیشتەوێ، بەلام راست دەوێ، هیچكات بە
 وردی سەرنجم نەداوەتێ، بۆ دەبێ لایەكم لە لایەكم زووتر گەورە بێ؟ نە
 چاوم بوو، نەسەر، نە بەشێك لە جەستە كە لەگەڵ بەشەكەى دیکەم جیاوازی
 بێ. ئیستا ھەول دەدەم بە خۆمى بەسەلمیئم كە ئەو دوو كۆنەى كە بووم
 یەكیان دەم و ئەویتریان قوون بوو. كەوايە من ھەر لەو كاتەوێ یەكیەتێ
 تەوەرەیشم بوو، راست وەك ئێو و ھەموو گیانلەبەرانی دیکە. بەلام ھەر
 بە راستی وەبیرم نایە كە جیاوازییەكەم لە نیوان ئەم دوو كۆنە دانابێ. چونكە
 دەمتوانی لە ھەر کامیان پێم خۆش بێ، كەلك وەرگرم و دەرەو و ژوورەو
 بۆ من توفیریكى نەبوو؛ ئەم فەرق و جیاوازییانەى پاشان ھاتنەگۆرێ، ھەلبەت
 پاشان وردە خەیاڵان ھەلیگرتم، بۆ وینە خوراندنی بن باغەلم یان سواری
 یەك كردنی لاقەكانم، یان تەنانەت جاریك ھاتمە سەر ئەوێ سمیلێكى بابەر
 دانیم. ئەم قسانە ئیستا دەكەم بۆ ئەوێ چاتر مەبەستەكەم بپێكم. برێكم خانە
 (سلوول) بوو كە زۆرتر لە یەك دەچوون و یەك کاریان دەكرد، بەلام چونكە
 ھیچ شكلیكم نەبوو دەمتوانی ھەموو جورە شكڵ و وینە و دیمەنێك لە
 میشكەدا ھەست پێكەم و وەك چۆنیەتێ و کاریان و ھۆی بوونیان،
 وەلحاسل ھیچ لەمپەرێك لەسەر پێی بیرمدا نەبوو. كە ھەر بە راستی بیریش
 نەبوو، چونكە من میشكم نەبوو تاكوو بیرى پێكەمەوێ. خانەكان بۆ خۆیان
 ھەر شتێ كە پێیان خۆش بوایە بیریان لێ دەكردەوێ، بە وینەش نا، چونكە ئێمە
 ھیچ وینەى كەمان لە ھیچ شتێ وەبەرچاوە دەھات، تەنیا بەو شیوێ و نە پیاو
 خۆی لە شوینیكدا ھەست بە بوونی خۆی بكە، كە لەگەڵ خۆگۆرین و خۆپێك
 گرتن لەگەڵ دەورووبەر خۆی تەكووز بكە و ھەست بە بوونی خۆی بكە.

بارودۆخی ژيانى من لەو كاتەدا بە پێچەوانەى ئەوێ تۆ بیرى
 لێدەكەیتەوێ، ژيانى خۆش و لەبار و بە دلم بوو، ژنم نەھینابوو، (ئاخر ئەو

کاته زاوژی وەک ئیستا پێویستی بە نزیکى کردن نەبوو) سالم و دوور لە
 بەرزەفری زیادی بوو. کاتی که لاوی هەموو کامل بوونیەک لەبەر پیت دایە و
 هەرچی پیت خۆشە دەیکەى. هەر بۆیە لەو کاتەدا وەک لەش نەرمیكى
 هەویرئاسا تەر و بر و شاد لەسەر تەختەبەردیك رەهیل دەبی. ئەگەر
 گیروگرفتهکانى دواى لەبەرچاو بگرى، ئەگەر بیرى لێبکەیهووە که چۆن
 شکلیک، شکلهکانى تر لەنیو دەبا، ئەگەر بروانییه ژيانى رۆژانهى یەک شیوه
 و چەن پاتە و لە کۆتاییدا خۆت لە داوی ئەو ژيانەدا ببینی، چاکە، ئەوا من
 دەتوانم زۆر بە سانایى پیت بلیم که ئەو کاتە ژيان زۆر خوش و جوان بوو.
 هەلبەت حاشای لێناکەم که من سەرقالی کارى خۆم بووم و ژيان ئەو کات
 لەگەڵ ژيانى ئەمرۆ عەرز و ئاسمانیان فەرق بوو. حاشا لەوەش ناکەم که
 بری بە هۆی تەمەن و بریکیش لەبەر کاریگەرى ژینگە - تا رادەیهک
 خۆپەرست و لووتبەرز بووم؛ یانى دایمە چاوم لە خۆم بوو و هەموو عەیب
 و بێ عەیبیهکانى خۆم دەدى و خۆم لەبەر خاترى هەریکیان خۆش دەویست.
 هەلبەت ئەوەت پى بلیم که هیچ پێوانەیهکم بۆ هەلسەنگاندن نەبوو. لەگەڵ
 ئەوەشدا مێشکیكى ئەوندە دواکەوتووم نەبوو که نەزانم لە منیش زیاتر هەیه:
 تەختەبەردیك که پێوهى نووسابووم و چنگم لى گیر کردبوو؛ ئاویک که لەگەڵ
 هەموو شەپۆلیک دەهاتە ژیرم، هەلبەت شتگەلیكى دوورتر لەوانیش یانى دنیا.
 ئاو سەرچاوەیهكى زانیارى بوو، راست و جیگای متمانە. خۆراکی بۆ دینام
 که بە هەموو رۆوبەرى لەشم هەلمەقووتم دەکرد و شتگەلیكى دیکەش که
 یارمەتییان دەدام، لە دنیای دەورووبەرم تیبگەم. سیستى کار بەم شیوه بوو:
 که شەپۆلیک دەهات و من هەوروا که خۆم بە تەختەبەردەکهوێ لکاندبوو،
 تۆزى خۆم هەلدینا و تەنیا بەس بوو تۆزى قورسایى خۆم کهم بکەمەوه، و
 ئاوی هەلپەرژاو و پر لە خۆراک و هاندەر و شتى وا بە ژیرمدا تێدەپەرى.

قەت نەتدەزانی که ئەم ھاندەرانی چینی و چ دەکەن: ھیندی جار ختیلکەیان دەدای و ژانت دەکرد، ھیندی جار وەلەرزینیان دەخستی و بری جاریش ئالۆش و کزانەوہ. ھەلس و کەویتکی دایمە بوو لە نیوان سەرسوورمان و سەرگەرمی دا. لەگەڵ ئەوہشدا پیت وانەبی من وەک گەمژە و حەپەحولیک رادەکشام و ھەر شتی بەتایەتە پیشی، دەمقۆستەوہ.

کەوابوو دوای ماوہیەک بۆم ببووہ ئەزموون و دەمتوانی خیرا تیبگەم کە چی بۆ لام بەرپۆوہیە و چبکەم کە بە چاکترین شیوہ کەلکی لیوہرگرم یان لە ئاکامە ناخۆشەکەیی خۆم بپاریزم. ھەموو ئەمانە وەک گەمەییەکی لیھاتبوو لەگەڵ خانەکانی لەشم: خۆ ویک ھینانەوہ و خۆ فش کردنەوہی بەجی و خیرا. دەمتوانی ھەلبژیرم، ھەلاویژم، وەرگرم و تەنانەت شتیکم بە دل نەبوو دەریدەمەوہ.

بەو شیوہ بۆم دەرکەوت دیترانیش ھەن؛ مادەییەک کە منی گەمارۆدابوو شوینی ئەوانی پپۆہ دیار بوو؛ دیترانی دژی من و بیجگە لە من. یان بە شیوہییەکی قیزەون لە شیوہی من. نا، ئەوا خەریکم خۆم وەک کەسایەتیییەکی ناحەز و دزیو بە تۆ بناسینم، کە ئەوہ کاریکی جوان و باش نییە. وەلحاسل ھەر کاممان سەرقالی کاری خۆمان بووین. بەلام بوون و ھەنتەشی ئەوان دلگەرمی پپۆدەبەخشیم. دەورووبەرم ناوچەییەکی ئاوہدانی دروست دەکرد، لە ترسی ئەوہی نەکا دیاردەییەکی مەترسی دار بم، دەرووخایەوہ. دیاردەییەک کە ئەگەر بوون تەنیا چارەنووسی من بوو، تاراوگەیی من بوو، ئەوہ باشە.

پاشان بۆم دەرکەوت کە بری لەو دیترانە ماددەن. ئاوہکە لەرینەوہییەکی سەیری دینا و دەبرد. وەک «فورپرپر - فورپرپر - فورپرپر». یەکەم جار کە بەوہمزانی ھەر لە بیرمە. یان پیموایە یەکەم جار نەبوو. کاتی تیگەیشتم دەتگوت زۆر لەوہ پیش ئەوہم زانیوہ، ھەر لە بیرمە. دۆزینەوہی ئەو لەرەلەرە وەچاوہ زیتەیی خستبووم، نەک بۆ ئەوہش کە بیانبینم یان ئەوان

من ببینن - چونکه ئیمه هیچمان چاومان نه‌بوو دوو شتی ته‌واو جیاواز بووین و هه‌موو کهس له یه‌کتر ده‌چن، هه‌ر بویه من به دیتی ئه‌وان زیاتر شاد ده‌بووم، هه‌تا دیتنی خۆم، وردبینی بۆ ئه‌وه‌ی که ئایا پرووداویک له نیوان من و ئه‌وان دا ده‌قه‌ومی. دله‌کوته‌یه‌ک ئازای ئه‌ندامی دا‌گرت‌بووم؛ تاسه‌یه‌ک بۆ نه‌کردنی کاری تایبه‌ت که نه‌وه‌ک خراپ بی. ئه‌گه‌رچی وه‌ک رۆژ لیم پروون بوو که کاریکی تایبه‌ت و کاریکی نابه‌جیش نه‌بوو، مه‌گین به‌ شیوه‌یه‌ک بۆ وه‌لام‌دانه‌وه‌ی ئه‌و له‌رینه‌وه‌یه به‌ له‌رینه‌وه‌یه‌کی دیکه، یان به‌ جوولاندنه‌وه‌ی جه‌سته‌ی خۆم، چونکه هه‌ر راست شتی که له‌و شوینه بوو که به‌ ته‌واوی له‌ شته‌کانی دیکه نه‌ده‌چوو. ده‌زانم که ئیستا له‌وانه‌یه بلایی خه‌تای هۆرمونه‌کان بووه، به‌لام بۆ من هه‌ر به‌ راستی دل‌گر و جوان بوو.

پاشان به‌ شلپ و هۆر‌گه‌رای ده‌دادهری و منیش خیرا له‌ سه‌ریان وه‌کورک ده‌که‌وتم و هه‌لم‌دینان. هه‌موو پ‌ژانه زه‌ریاکه‌وه و له‌به‌ر تیشکی خۆر و ئه‌و ئاوه شله‌تینه‌دا تیکه‌ل بوون. هاه له‌ بیرم نه‌بوو که پیت بلیم من هه‌ستم به‌ تینی هه‌تاو کرد که ئاوه‌که‌ی گه‌رم دادینا و ته‌خته‌به‌رده‌که‌ی سوور ده‌کرده‌وه.

گوتم یه‌کی له‌وانه له‌ نیوان ئه‌و شتانه‌دا که زه‌ریا وه‌ک شو‌رباویکی که‌فاوی ده‌یپ‌ژاند به‌ گیانمدا و سه‌ره‌تا فه‌رقم پی‌نه‌ده‌کرد و به‌ نیوانیانا ده‌گه‌رام بی‌ئه‌وه‌ی سه‌رنج بده‌می که ئه‌مه‌ چیه و ئه‌وه‌ چیه، له‌پ‌ردا زانیم کامیان زیاتر له‌گه‌ل ئیشتیای من سازگاره. جو‌ری ئیشتیا که تا ئه‌و کاته خو‌شم پی‌م‌نه‌زانی بوو. به‌ زمانیکی دیکه من ئاشق ببووم. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که ده‌ستم کرد‌بوو به‌وه‌ی که شته‌کان لیک‌به‌مه‌وه و نیشانه‌کان لیک‌تر جیاوه‌ بکه‌م. له‌ راستی دا ئه‌و نیشانه‌ی که ده‌ستم پیک‌رد‌بوو چاوه‌روانی مه‌علووم‌کردنیا بووم. به‌ دواياندا ده‌گه‌رام. به‌و نیشانه‌ی که چاوه‌روانیا بووم، به‌و نیشانه‌ وه‌لامم ده‌دانه‌وه که خۆم سازم کرد‌بوون. یان ره‌نگه هه‌ر

خۆم بووم که ئەوانەم قوت دەکردهوه و نیشانهکانی ئەوم بە نیشانهکانی
خۆم ولام دەدایهوه؛ یانی من ئاشقی ئەو بووم و ئەو ئاشقی من بوو، دەی
لهوه زیاتر چیم له ژیان دهووست؟

ئێستا خووخدهکان گۆراون و رهنگه برپا نهکەى که کهسى بتوانى
مادهیهکی ئاوا که بى ئەوهی کاتیکی له گه‌لدا تیپه‌رکردبى، خوشی بوى. له‌گه‌ل
ئەوه‌شدا هەر له‌و به‌شه‌ی تراوکه‌ی به‌ هه‌له‌نه‌چووی ئەو له‌ ئاوی زه‌ریاکه‌دا،
که‌ شه‌پۆل پێیان ده‌دام، هیندی زانیاریم وه‌ده‌ست که‌وت، زیاتر له‌وه‌ی که‌ تو
بیهینییه‌ به‌رچاوی خۆت، نه‌ک زانیارییه‌کی گشتی و ئاسایی که‌ تو ئێستا به‌
ده‌ستی دینی، وه‌ک دیتن و بۆن کردن و له‌مس کردن و بیستن، به‌لکو
زانیارییه‌کی ته‌واو که‌ پاشان ده‌متوانی له‌ ده‌رفه‌تی هه‌لکه‌وتوودا له‌ زه‌ینما
په‌روه‌رده‌ی بکه‌م. ده‌متوانی زۆر به‌ وردی بیرى لێکه‌مه‌وه، نه‌ک به‌وه‌ی که
چۆن سازکراوه، که‌ شیوه‌ی دزیو و له‌به‌رچاو که‌وتووی بیرکردنه‌وه‌ بوو،
به‌لکوو بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه، که‌ چۆن له‌م بى‌شکلییه‌ی ئێستاوه‌ بیه‌ته‌ شکلیکی
بى‌برانه‌وه‌ و دیسان خۆی هه‌روا بمینى. تو‌زیکیش بیرم له‌و شکلا‌نه
نه‌کردبووه، که‌ رهنگه‌ به‌ خۆیه‌وه‌ بگرى، بیرم له‌ چۆنییه‌تییه‌کی تایبه‌ت
ده‌کرده‌وه‌ که‌ به‌ گرتنی ئەو شکلا‌نه‌ به‌وانی ده‌دا.

به‌ شیوه‌یه‌کی تر زۆر چاکم ده‌ناسی: به‌لام متمانه‌م پێنه‌ده‌کرد و به‌ین
به‌ین تووشی در‌دو‌نگی و تو‌ور‌ه‌یی و خه‌فه‌ت ده‌بووم. به‌لام وه‌ده‌رم
نه‌ده‌خست - خو‌ده‌مناسی - به‌لام له‌ پشت ئەو ده‌مامکه‌ بى‌هه‌سته‌وه‌، بیرم له‌
شتی وا ده‌کرده‌وه‌ که‌ ته‌نانه‌ت ئێستا ناتوانم خۆم رازی بکه‌م که‌ ئەو
بیرو‌کانه‌ بدرکینم. زۆر جار بیرم ده‌کرده‌وه‌ نه‌کا خه‌یانه‌تم پێکا و په‌یامی وا
بو‌خه‌لکیش بنێرى. زۆر جار وه‌شک ده‌که‌وتم که‌ په‌یامیکم له‌ نیوریدا پێدراوه‌.
یان بو‌په‌یامیکی خۆم زاراوه‌یه‌کی مه‌رایى که‌رانه‌م دۆزیبووه‌. به‌خیل ببووم -
ئێستا ده‌توانم ددانى پیا‌بنیم - نه‌ک ئەوه‌ی که‌ متمانه‌ هەر به‌ ئەو نه‌که‌م.

به‌لکوو بی باوه‌ری خوشم: کی ده‌توانی ئەو متمانه‌یه‌م پێیدا که ئەو به‌راستی بۆی روون بۆته‌وه من کیم؟ یان بۆی ده‌رکه‌وتوو که من هه‌م. پێوه‌ندییه‌ک که به‌هۆی ئاوی زه‌ریاکه‌وه بۆ ئێمه وه‌دی‌هاتبوو. پێوه‌ندییه‌ک چروپر زیاتر له‌وه‌ی که ویست و داخوازم بی؟ کی ده‌توانی متمانه‌م پێیدا که ئەو شته‌ی ئەو له‌وانه‌بوو له‌ مندا دیبێتییه‌وه، له‌ که‌سیکی‌تر و دوو که‌سی‌تر و ده‌یان و سه‌دان که‌سی‌تردا نه‌یدیوه‌ته‌وه؟ کی ده‌توانی متمانه‌م پێیدا که ویستی ئەو له‌ کاتی پێوه‌ندیماندا هه‌وه‌س و بی‌سه‌ره‌وه‌به‌ره‌یی و خوش رابواردنی به‌ نۆره و تیکراییی نییه؟

ناراست بوونی ئەم شکلا‌نه و له‌رینه‌وه‌یه‌کی نه‌رم و ناسک و تایبه‌ت که هیشتا هیندی جار به‌هۆی شه‌رم و شکوو ده‌له‌رزێ پێی سه‌لماند، به‌لام ئە‌گه‌ر ئەو له‌به‌ر شه‌رم و حه‌یا و بی‌ئه‌زموونی سه‌رنجی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی منی نه‌دایه و دیترا‌ن له‌م بی‌تاوانی و پاکییه‌ی سوودیان ببردایه و گزه‌یان لی‌بکردایه، ئەو کاته چی؟ یان ئە‌گه‌ر ئەو به‌هۆی خاوییه‌وه گومانی بکردایه که هیشتا منم و لی‌کی نه‌کردایه‌ینه‌وه و پۆلی غه‌ریبه‌ش له‌و کایه تایبه‌ته‌دا به‌شدارییان بکردایه چی؟

ئەو کاته‌بوو تراوکه‌ی قس‌لم لی‌ده‌ده‌لا و ده‌مويست شتیک ساز که‌م که بوونی من به‌ شیوه‌یه‌کی راست و ره‌وان نیشان بدا. شتیک که ببێته په‌رژینیکی بوونی تایبه‌تی بۆ من له‌ هه‌مبه‌ر بی‌سه‌ره‌وه‌به‌ری دیترا‌ندا. ئیستا نامه‌وی چه‌نه‌دریژی بکه‌م و ره‌سه‌ن بوونی ئەم ئامانجه‌م سه‌لمینم. هه‌ر ئەو وشه‌ی که سه‌ره‌تا گوتم ته‌واوه: سازکردن، ده‌مويست ساز که‌م؛ چونکه هیچ کات هیچم ساز نه‌کردبوو و بیریشم لی‌ نه‌کردبوو که تو بتوانی شتیک ساز که‌ی، ئەوه‌ش خۆی له‌ خۆیدا روودایکی گه‌وره‌ بوو. به‌م شیوه ده‌ستم کرد به‌ سازکردنی یه‌که‌م شت که به‌ زه‌ینم گه‌یشته، یانی په‌رژینیک. له‌ درزه‌کانی پیستی له‌شمه‌وه که‌لم له‌ هیندی گریمانه وه‌رگرت و ده‌ستم کرد

به خالی کردنی ئاوهکی و جه غزیکم به دهوری خۆمدا تهنی. تا ئه وهی بوومه خاوهن دیواروچکهیهکی رهنگاورهنگ که دهره وهی زبر و ناوه وهی نهرم و بریقه دار بوو. ههلبهت بو دروست کردنی ئه و دیواره و شیوه کهی من هیچ دهسه لاتیکم نه بوو ته نیا هه لده توو ته کام و بیدهنگ و کر ته راییم ده ده لاند. تا ئه وهی بوومه خاوهنی ئه و دیواروچکه مارپیچییه، که وا دهیبینی و پیت وایه سازکردنه کهی زور کاریکی دژواره، به لام کاریکی زور گران نییه و ئه گهر له پهستا و بهردهوام ئه و مادهیه بدهلینی بو خوی ئاوا پیچ پیچ دهردی.

کاتی ئه و پهژینه دروست بوو، جی حهسانه وهیهکی پیویست و باش بوو و ببوو مه ته ریژیکی له بار بو مانه وهم. ئه گهرچی به سازکردنه کهی زور شاد بووم، کاتی دروست کردنه کهی بیرم له وه نه کردبووه که بویهی ساز ده کهم که پیویستیم پییه تی، به پیچه وانه وهک شیوهی سه رسوورمان وایه که پیاو ده توانی دهری نه بری و به لام دهریده بری و ده لی «ناباوه!» یان «ته ح!» په ژینه کهم به و شیوهیه ساز کرد. ته نیا بو چۆنیه تی حال و له و ساته وه خته دا ده ستم کرد به هه لگوشینی خۆم و هه موو ئه و بیرانهی سه بارهت به ئه و ده مکرده وه. توورپهی و خوشه ویستی و ویستی مانه وه و ههزی ئه وهی که من خۆم بم و ئه ویش خوی، ئه وینی خۆم که له ئه وینی ئه ودا ده دییه وه. هه موویانم توور هه لدا و هه موو ئه و شتانهی که له نیو ئه و په ژینه مارپیچه دا، له نیو ئه و شهیتانو کهیه دا ده کری بیانبینین.

له مه ودا ی دیاریکراوه وه ئه و ماده قسلییه کهی که ده مده لاند، ده بووه رهنگیک؛ بهم شیوهیه چهن ته نزلی جوان دروست بوو که به نیوان پیچ و پلووچه کانداییده پهری. ئه و په ژینه شتیک بوو جیا له جهستهی من، که چی به شیک له سه ره کی ترین به شی من و پیناسه ی من و نیشاندهری وینه ی من بوو به سیستمیکی ته کووز له بارستایی و هیل و رهنگ و ماده ی رهق و قایم، وینه ی ئه ویش بوو، چونکه ههر له و کاته دا ئه ویش خهریک بوو په ژینیک بوو

خۆی ساز بکا و وهک ئەوهی من، منیش بئ ئەوهی بزانی خەریک بوو لاساییم دەکردهوه. ئەویش بئ ئەوهی بزانی خەریک بوو لاسایی منی دەکرده. هه‌موو لاسایی یه‌کتریان دەکردهوه. هەر بۆیه به‌و شیوه‌یه هه‌موومان له‌جیی خۆمان بووین؛ ته‌نیا جیاوازییه‌کی که‌ بوو ئەوه بوو که‌ من له‌وهی که‌ ده‌مدی ئەم په‌رژینه‌ وهک یه‌ک وان زۆر به‌په‌له‌ بووم، چونکه‌ ئەگه‌ر به‌ وردی سه‌رنجت بدایه‌تی، فه‌رق و جیاوازییه‌کی چکۆله‌ت ده‌دی که‌ پاشان له‌وانه‌ بوو گه‌وره‌ ببنه‌وه. که‌وابوو ده‌توانم بلێم په‌رژینی من خۆی ده‌ستی کرد به‌ سازکردنی خۆی. بئ ئەوهی من بۆ جو‌راوجۆربوونی ئەرکیکم له‌ ئەستۆ بئ. هه‌لبه‌ت نه‌ک به‌و مانایه‌ که‌ ئەو چه‌ن وه‌خته‌ لی‌ غافل بووم، به‌ پیچه‌وانه‌، هه‌موو هه‌ولم ئەوه‌ بوو که‌ تراوکه‌ بده‌لێنم و هۆشم هه‌میشه‌ له‌سه‌رخۆ بئ و بیر له‌ هیچ شتیکی دیکه‌ نه‌که‌مه‌وه. یان دایمه‌ بیر له‌ شتیکی دیکه‌ بکه‌مه‌وه، چونکه‌ هەر به‌ بیریشمدا نه‌ده‌هات که‌ چۆن بیر له‌و په‌رژینه‌ بکه‌مه‌وه، هه‌روا که‌ نه‌مده‌زانی چۆن بیر له‌ شتی دیکه‌ بکه‌مه‌وه و ته‌نیا هه‌ولی سازکردنی په‌رژینه‌که‌م له‌گه‌ل هه‌ولی بیرکردنه‌وه له‌و کاره‌ کرده‌ یه‌ک. ئیستا خه‌ریکم شتیکی دروست ده‌که‌م. که‌ هەر شتیکیش ده‌توانی ببی؛ یانی بیرم له‌ ته‌واوی ئەو شتانه‌ کرده‌وه که‌ له‌وانه‌یه‌ ساز بکری. که‌وابوو ته‌نانه‌ت کاریکی پر له‌ ماندوویش نه‌بوو، چونکه‌ ئەو هه‌وله‌ی بیرکردنه‌وه‌ی له‌گه‌لدا بوو هه‌تا راده‌یه‌کی زۆر چوه‌پیشی؟ که‌ هەر کامه‌یان هه‌تا راده‌یه‌کی زۆر چه‌شنی کاره‌که‌ ده‌گریته‌به‌ر، که‌ هه‌ر کامه‌یان له‌وانه‌ بوو به‌ کاری دروستکردنی زۆر شت بئ و سازکردنی هەر کام له‌و شتانه‌ ببیته‌هۆی گه‌وره‌بوونی ئەو په‌رژینه‌ پیچه‌پیچه‌...

ئەوا ئىستاش پاش تىپەرىنى پىنج سەد ملوین سال تەماشای دەوروبەرى خۆم دەكەم و لەسەر تەختە بەردەكە ژىرسازى ھىلاسن دەبینم و شەمەندەفەرېك كە بەسەرىدا تىدەپەرى. لەگەل پۆلىك كچى ھۆلەندى كە لە پەنجىرەكانىيەو سەریان دەرکىشاو و لە كووپەى ئاخىرى شەمەندەفەرەكەدا موسافىرىكى تەنیا خەرىكە چاپى دوو زمانەى كتيى ھىرۆدۆت دەخوینىتەو. شەمەندەفەرەكە لە تونىلىكى ژىر شارپىگادا ون دەبى ئەو شوینەى كە تابلۆیەكى ئەھرامى لىيە و لىى نووسراو «میسر بىبن». ماشىنىكى چكۆلەى چلوورەفرۆشى دىھەوئ پىش ئەو كامىنۆ گەورەىە بكەوئ كە بارەكەى ژومارەىەكى گۆقارى «ئىنساىكلۆپىدىا»یە كە جاروبار چاپ دەبى و بەرگەكەى برىقەدارە. بەلام لەپردا تورمىز دەگرئ چونكە شەلغەىەك مىشەنگوین بەرچاوى دتەن. ئەو مىشەنگوینانە لە جادەكە تىدەپەرن و بەرىز دەرۆن. لە مەزراىەكەو ھاتوون كە ديارە مەلەكەكەیان خەرىكە ئەو شوینە چۆل دەكا و شەلغەىەك مىشەنگوینى وەدواى خوى داو و بە پىچەوانەى دووكەلى قەتارەكە كە لە تونىلەكە ھاتۆتەدەرى، دووكەلى شەمەندەفەر و پۆلى چروپرى مىشەنگوین ناھىلن ھىچ بىنى. تەنیا چەن ھەنگاو لەولاو دەبىندرى كە وەرژىرىك خەرىكە بە قولىنگ زەوى ھەلدەدرئ، لەپر لەتە قولىنگىكى زەمانى زوو دەبىنىتەو كە راست لە قولىنگەكەى خوى دەچئ و خىرا دايدەپۆشىتەو، لە باخىكا كە دەوران دەورى پر لە تەلەسكۆپى رەسەدخانەىە و بەرەورپووى ئاسمان دابەستراون. لە بەردرگا كچى نىگابانەكە دانىشتوو خەرىكى خویندەو ھى فالى ئەو گۆقارە ھەفتانەىە كە وىنەى كارەكتەرىكى فىلمى «كلىئۆپاترا» لەسەر بەرگەكەى چاپ بوو، ھەموو ئەوانە دەبنىم و تووشى سەرسوورمانىش نابم. چونكە دروست كردنى ئەم پەرژىنە تايبەتەى من بۆتەھوى دروست بوونى ھەنگوین لەنىو

شانەى مېودا، خەلۋوزەبەرد و تەلەسكۆپ و پاشايەتى كليئوپاترا و فيلمەكانى كليئوپاترا و ئەھرامى مىسر و گەللەھى «مەنتقەتەلبرووج»ى ئەستىرەناسانى كلدانى و شەرى ئىمپراتورىيەكان كەھىرۆدۆت باسيان دەكا و نووسراوەكانى هيرۆدۆت و بەرھەمى نووسراوە بە ھەر زمانىك و ھەر وەھا بەرھەمى ئىسپينووزا بە زمانى ھۆلەندى و وەلحاسل چاردە دىر ژيان و بەسەرھات و بەرھەمى ئىسپينووزا كە لە ژمارەى ئەو گوڤارەى لە كامنيۆكە باركراوە و ماشينى چلوورەفرۆش دەيھەوى وەپيشى كەوى، ھەموويان واھەست دەكەم بە سازکردنى ئەو پەرژينەى خۆم، بوومەتە ھوى دروست بوونيان.

چاو بە دەورمدا دەگيرم. بە شوين كيذا دەگەرېم؟ ھىشتا ھەر بە دواى ئەودا دەخوليمەوہ. پينجسەد ميليون سال ئاشق بووم و ھەرکە كچيكي ھۆلەندى لە رۆخى دەرياکە دەبينم كە لەگەل كورپيكي مەلەوان كە زنجيريكي ئالتوونى لەملدايە و شەلغەى ميشەنگوينى نيشان دەدا كە بيترسينى، دەليم راست خويەتى. ئەو بەجۆرى شان ھەلتەكاندەكەيدا دەناسمەوہ كە كەس ناتوانى لاسايى بكاتەوہ. شانپيكي ھەلدەتەكيني و مى تۆزى لار دەكاتەوہ، وا كە شان و رومەتى بە ئاستەم ليك دەدرين، دەتوانم بليم تا رادەيەك ليم رومە كە ئەوہ، يان ھەر تەواو ليم رومە، بەلام ئەگەر ئەوندەى شيوہى كچى نيگابانى رەسەدخانەكە نەدايە؛ كە وينەى كاراكتەرى كليئوپاترا و يان رەنگە خودى كليئوپاترا، چونكە بەشيك لە وجوودى كليئوپاترا دەلين شيوہى ھەموو وينەيەك دەدا. يان لەگەل ئەو مەلەكەى ميشەنگوينە كە ئاوا چالاكانە و ئازا پيشكەوتووە يان وينەى ژنيك كە برپويانە و بە شووشەى پيشەوہى ماشينى چلووہفرۆشەكەوہ چەسپاوہ، كە جلوبەرگەكەى وەك جلوبەرگى كچە ھۆلەنديەكەى رۆخى زەريا وايە كە ئىستا راديويەكى چكۆلەى ترانزىستورى پيە و گويى لە گورانيى ژنيك گرتووە، ھەر ئەو گورانييەى كە

ليخوري كامينوي گوڦاري ئينسايلكوپيدا كه له راديوكه يه وه دهيببستي و ههر
 ئه وه ي كه ئيستا ئيتر ليم رپوونه كه له پينجسد ملوین سال له وه پيشه وه
 بيستوومه. حه تمه ن ئه وه گويم له دهنگيه تي و بو ديتني هه موو دنيا م سهنگ
 و سووژن داوه و ته نيا پوليك نه وره س ده بينم كه به سه ر ئاوه كه وه مه له
 ده كه ن. له و شوينه ي كه ره وه يه ك ورده ماسي گه روك بريقه يان دي و له پر
 گومانم ناميني كه ئه وه نه وره سيكي ميويه و پاشان وه شك ده كه وم نه كا
 ماسيه كي گه روك بي. ئه گه رچي هه ر به و راده يه ش ده كرى هه ر مه له كه و
 قه ره واشيك بي كه هيرودوت باسي كردوه، يان ته نيا له كتيبىكا ئاماژه ي
 پيكراره كه ماوه ته وه تاكوو ئاگاي له كورسيه ي خوينه ريكي بي كه چوته
 ريره وي شه مه نده فه ره كه تا له گه ل توريسته هولهندييه كان سه ري قسان
 بكاته وه. ده توانم بليم دانه دانه ي ئه و كچانه م خوش ده وي و له و كاته ش دا
 دلنيام كه هه ميشه ته نيا و ته نيا هه ر ئاشقي ئه و بووم.

هه‌رچه‌نده‌ش خۆم به‌ئەوینی ئەو ئازار دەدەم، که‌متر ده‌توانم خۆم رازی
به‌کم و به‌وان بلیم «من لی‌رەم!» له‌ ترسی ئەوه‌ی نه‌کا به‌هه‌له‌چوو بیتم و
زیاتریش له‌وه‌ ده‌ترسم نه‌کا ئەویش من نه‌ناسیته‌وه‌ و له‌گه‌ل که‌سیکی تر لیی
بگۆرێ. که‌سیک که‌ له‌گه‌ل ئەوه‌ی ئاشنای منه‌ به‌ ئاسانی بیت جیی من
پر بکاته‌وه‌. وه‌ک ئەو کۆرە مه‌له‌وانه‌ی زنجیره‌ زی‌ره‌که‌ی له‌م‌دایه‌، یان
به‌رپۆه‌به‌ری ره‌سه‌دخانه‌، یان نه‌وره‌سه‌که‌. یان ماسیه‌کی گه‌رۆکی نی‌ر، یان
ئەو خوینه‌ره‌ی هی‌رۆدۆت یان هی‌رۆدۆت خۆی، یان ئەو چلووره‌فرۆشه‌ی که‌
له‌ جاده‌خاکی نی‌وان هه‌رمی کۆله‌کانه‌وه‌ به‌ره‌و رۆخه‌که‌ هاتووه‌ و گه‌یشته‌وته
نی‌و ئەو کچه‌ هۆله‌ندیانه‌ی وا جلوه‌رگی مه‌له‌یان له‌به‌ر دایه‌، یان ئیسپینووزا،
یان لی‌خوپی ئەو کامیۆنه‌ی که‌ باره‌که‌ی سه‌ربرده‌ و به‌ره‌می هه‌زار جار
کورتکراوه‌ و پاته‌کراوه‌ی ئیسپینووزا یان یه‌کی له‌و می‌شه‌نگوینه‌ نی‌رانه‌ی که‌

له نيو پلوور هكهيدا دواى دهورگيراني كار هكهى خوئى بو پاراستنى رهگهزى
خويان خهريكى گيان دانه.

۳

... نهك بهو مانايهئى كه پهژينهكه، جگه له ههموو شتى، پهژينيك نهبوو
به شكليكي تايبه ته وه، كه جگه له وهش نه ده لوا، چونكه نه وه ته نيا شكليكي بوو
كه من دهرمهيناوو. هر بهو بونه وه كه پهژينهكه شكليكي تايبه تى بوو،
دنياش گورا، ياني ئيستا بهرهمى كوى شكلى دنيا، دنياى بى پهژين و شكلى
پهژين بوو.

نه وهش رهنكدانه وهيه كي باشى بوو چونكه له رهى شه پولى تيشك له كاتى
كه وتنه سهرشته كان ناكاميكي تايبه تى به ديهي ناوو. رهنك كه يه كهميانه و
هر نهو ماده يه كه من چيني پهژينهكه م پي هه لچنى بوو، له رينه وهيه كي جيا
له واني ديكهئى هه بوو، به لام نه م خالهش وه بهرچاو ده هات كه هر
بارستايهك ده كه وته سهر پيوه ندى بارستايى تايبه ت له گه ل بارستاييه كانى
ديكه، ديار ده گه ليك بوون به لام من سهره ندرم لئ نه ده كردن.

به م شيوه پهژين ده يتوانى وينه گه ليكي ديار له پهژينه كانى ديكه
به دييى، كه شتيكن تا نهو جييهئى من ده زانم زور شيوهئى پهژينهكه
خويه تى، غه يري نه وهئى كه پهژينهكه ليره يه وينه كانى تر له شويينيكي ديكه و
كلينهش ئاتاجى ده زگايه كي پيچه لاو پووچى به سراو به ميشكه وهيه. به م جوړه
من به ساز كردنى نهو پهژينه وينه كه شيم خولقاند هه لبت نهك يه كي به لكوو
زور چونكه به يهك دانه پهژين ده توانى هه رچهن دانه كه ده ته هوى وينهئى
پهژين دروست بكهئى - به لام ته نيا وينه گه ليكي باش و به هيز، چونكه بو
پيكيه ناني وينه به ههموو نهو كه ره سانه وه كه وتم پيوسته: ميشكيك به

گرئ وگۆلی دیتنه وه، دهماریکی دیتن بۆ راگوئیستنی له رینه وه کان له دهره وه بۆ ناوه وه، ئەم دهماری دیتنه سهره کهی دیکه ی به جیه ک دهگا که بۆ دیتنی دهره وه دروست کراوه یانی چاو. شتیکی قۆره پیت وابی ئەگهر میشکی باشت ببی دهتوانی دهمارت وهک قولای ماسی گرتن ههلاوییه تاریکییه وه. ههتا چاوێک نه بی نازانی که شتیکیش بۆ دیتن له دهره وه ههیه یان نا، من هیچ کام له م که ره سانه م نه بوو، که وایه له هه موو کهس که متر بۆم ههیه باسی ئەو شتانه بکه م. له گه ل ئەوه شدا بیریک به میشکما هاتبوو؛ گرینگ پیکهینانی وینه گه لی چاوی بوو؛ چاو ئیتر خۆی به دوا ی ئەواندا ده هات، ههر بۆیه هه ولما بۆ راگرتنی به شی دهره وه ی جهسته م و (ته نانه ت به شی ناوه وه م که دهره وه می کرده شه رتی) بۆ پیکهینانی وینه یه ک، یان شتیکی که پاشان پیی بلین وینه یه کی جوان (له به راوه رد کردن له گه ل وینه گه لیکی دیکه که که متر جوان، یان دزیو بوون، یان له کو تاییدا زور زور ناحه ز و قیزه ون ده هاته به رچاو).

کاتی جهسته بۆ ناردن یان رهنگدانه وه ی له ره ی تیشک به شیوه یه کی دیاریکراو و به رچاو بی له دل خوما بیرم کرده وه. له گه ل ئەم له ره له ره چ دهکا؟ ئەوان ده نیته گیرفانی؟ یان به سه ری یه که م ریباری دا دهکا. ئەوی دیکه چ دهکا، کاتی له گه ل ئەو له ره له ره به ره وروو ده بی که به که لکی نایه هیچ، له گه ل ئەم شیوه وهرگرتنه ته نانه ت دهتوانی ژاناویش بی؟ سه ری بکا به کونی کدا؟ نا، ئەوان ههر بۆ ئەو لایه ده نیری تا خالیکی که زیاتر له وانی دیکه له بهر لیدرانی له ره له ری دیتن دایه ببزوی و کاروباری که لک وهرگرتن له وان به شیوه ی وینه وه دی بی. وه لحاسل من پیوه ندی نیوان چاو و میشکم به جووری ره هو لی هه لکه ندراو له دهره وه له گه ل وزه یه ک که ئاماده ی بوونه وینه بوو زه ق کرده وه، نهک له ناوه وه که بمه وه ی وینه یه کی کو نی پی وهرگرم.

به هه‌له‌ش نه‌چووبووم. هه‌ر ئه‌مرۆش د‌ل‌ن‌يا بووم كه ته‌واوى به‌رنامه‌كه‌م دروست بوو. هه‌له‌ى من ئه‌وه بوو كه پي‌م وابوو ئيمه، من و ئه‌و بينايى وه‌ده‌ست د‌ينينه‌وه. من وي‌نه‌يه‌كى ر‌ه‌نگى ر‌ي‌ك و پي‌كم له‌ خۆم كي‌شاوه تاكوو بر‌واته نيو وه‌رگري وزه‌ى د‌يتنى ئه‌وه‌وه و ناوه‌نده‌كه‌ى داگير كا و هه‌ر له‌وى بم‌ينيته‌وه تا ئه‌و بتوانى دايمه له‌ خه‌ون و بيره‌وه‌ريدا، به‌ بير و به‌چاوه‌وه كه‌لكم لي‌وه‌رگري. هه‌ر له‌و كاته‌دا هه‌ستم ده‌کرد كه ئه‌و‌يش خه‌ريكه وي‌نه‌يه‌كى خۆى ده‌نيري بۆ چاوى من. وي‌نه‌يه‌كى هينده ته‌واو كه خۆى به‌سه‌ر هه‌سته شل و دواكه‌وتوو‌ه‌كانى مندا بسه‌پيني و مه‌يدانيك ر‌وانگه‌ى ناوه‌كى له‌ مندا وه‌دى بينى و له‌ويدا به‌ ئاشكرايى خه‌ريكى خۆن‌واندن بى.

به‌م شيوه‌يه هه‌وله‌كانمان ئيمه‌يان كرده باب‌ه‌تگه‌ليكى هه‌ستاوى كه چۆنيه‌تيه‌كه‌ى هيشتا كه‌س تى نه‌ده‌گه‌يشت و پاشان به‌وردى له‌گه‌ل كام‌ل بوونى باب‌ه‌ته‌كه كه ئيمه بووين به ته‌واوى كام‌ل بوو. مه‌به‌ستم بينايى‌يه، چاو. من ته‌نيا شتي‌كم پيش‌بينى نه‌کردبوو: ئه‌و چاوانه‌ى كه ئاخري بۆ د‌يتنى ئيمه‌ کرانه‌وه، چاوى خۆمان نه‌بوو، چاوى خه‌لكى بوو.

بوونه‌وه‌رى بى‌شکل و ر‌ه‌نگ، هه‌مبانه‌ى جه‌رگ و ر‌يخۆله، دنياى ده‌ورو به‌رى ئيمه‌يان پر ده‌کرد بى‌ئه‌وه‌ى تۆزقالى بيرى لى‌بكه‌ينه‌وه كه چۆن خۆيان ساز ده‌که‌ن و چۆن له‌ وي‌نه‌يه‌كى كام‌لدا به‌يان و ناسنامه‌ى خۆيان نیشان ده‌ده‌ن تاكوو ر‌وانگه‌ى هه‌ر كه‌سى كه ده‌يانبينى غه‌نى بى، ده‌هاتن و ده‌رۆيشتن، ماوه‌يه‌ك ده‌چوونه نيو ئاوه‌كه‌وه و ده‌هاتنه‌ده‌رى و بۆ خۆخافلان‌دن له‌ نيوان هه‌وا و ئاو و ته‌خته‌به‌رده‌كه‌دا پياسه‌يان ده‌کرد؛ له‌و نيوه‌شدا من و هه‌موو ئه‌وانه‌ى كه پي‌داگر بووين له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى شك‌ليک بۆ خۆمان ساز كه‌ين، هه‌ر له‌وى خه‌ريكى گيانكه‌نشت بووين و سوور بووين له‌سه‌ر ئه‌و نه‌يني کاريه‌مان، له‌سه‌ر ئه‌ركى ئيمه ئه‌و پانتا نامه‌علومه‌ بووه

مەيدانىك رۋانگە؛ بەلام قازانجەكەي بۇ كي دەبي؟ ھەر ئەو مزيرانەي كە
 ھىچكات بيريان لە ديتن نەكردبۇو (چونكە ئەو ھندە دزيو بوون چاوي ديتنى
 يەكتريان نەبوو). ھەر ئەم بوونەو ھرانەي كە ھىچكات بانگھيشتنى شكليان بە
 ھيئد نەگرت. كاتى كە ئيمە كوور ببووينەو و خەريكي دژوارترين بەشى
 كارەكەمان بووين، يانى خولقاندنى شتيك كە دەبيندري، ئەوان بە بي دەنگى
 خەريكي ساناترين بەشى كارەكە بوون. سازگار كردنى ئەندامى ئاوەلمەيى و
 تەنبەليان بە وەرگرتنى ويئەي ئيمە.

ئىستا پيوست ناكابلين كارەكەي ئەوانيش دژوار بوو، دەرگا لەو مادە
 لينچقە شىلاوييەي نيو كاسەسەريان ھەموو شتيك دەريپەري. دامەزراندنى
 دەزگايەكي بە تيشك ھەساس شتيكى گران نيبە؛ بەلام كاتى ديتە سەر كامل
 بوونى شتەكە ھەرق دەكا! ئەو كارە چۆن سەردەگرى كاتى تو شتيكت بۇ
 ديتن نەبي، تەنانت لەو پرزريقە و برىقانە، لەوانەي كە خويان بەسەر چاودا
 دەسەپينن؟ وەلھاسل ئەوانە بۇ چاويان دەبي ھەر مەمنوونى ئيمە بن.

كەوايە ديتن، ديتنى ئيمە، كە بە شيۋەيەكي ھەستپينەكراو چاوەروانى
 بووين، سۆمايەك بوو كە بە بۆنەي ئيمەو بوويان. بە چەشنىك شورشيكي
 گەورە روويدابوو. لە دەورو بەرمان چاوخەريكي كرانەو بوون؛ گليئە و
 چاوي دەريۇقيو و بي رەنگ و قەلپوچ و ماسى قەشە و چاوي زەق و
 نەرمەليقەي ماسيە سپى و زەردەماسى و چاوي پيچكەدار و دەريپەريوى
 قرژالى دريژ و خر، چاوي تيكل و زەقى ميش و ميروولە و بەرازى ئاويى
 رەش و قەتران دینەپيشى و بە چاوي كۈنەسوزنيەو چاودادەگرن.
 شەيتانۆكەيەك ئەو چاوە خرانەي سەر شاخە دريژۆكەي دینيتەپيشى.
 چاوي كزى ماسىگرە لە رووبەري ئاوەكە دەروانن. لە پشت دەمامكيكى
 شووشەيى و گرژ و مۆنەو غەواسيكي ماسيگر قوولايى ئاوەكە دەپشكنى.
 لە تەلەسكوپيكي چكۆلەو، چاوي پاپورەوانىك و چاوي ژنيكى مەلەوان پيم

دەكەوئى و پاشان چاويك له يەكتر دەكەن و من له بير دەبەنەوہ... له شووشەى دووربينىكەوہ، سەرنجى چاوى دووربينى بوونەوہرناسيک له سەر لەشى خۆم هەست پيڊەكەم كه هەول دەدا من له چاوى دووربينىكى (رولى فولكس)دا له قەتە بگرئ. هەر لەو كاتەدا پۆليک ماسيى گەرپۆك كه تازه گووراوون به بەردەمدا تيڊەپەرن. ئەوەندە وردن كه پيٽ واىە هەر ماسيىەكى سى و چكۆله به قەت ئەو خالە رەشەى ناوەندى گلێنە دەبى و تەنيا پۆليک چاون كه به نيو دەرياكهدا تيڊەپەرن.

ئەو چاوانە ھەموو ھى منن. من ھىڭزى بىنىنم پىداون، كارى گرىنگ من
 كىدوومە. من ئەو شىكەم ئامادە كىدووە. چاوشىم ئەوانەى دىكەى ھىناوە.
 بۆيە ھەر كىدەو ھىك يان ھەر كارىكى كە بە چاوشەنجاميان دابى، ھەموو
 شىكل و ھەموو كىدەو ھىك يان ئاكامى ئەم كارەى من بوو.

هه‌لبه‌ت ئه‌وانه به هۆی رێکه‌وتی حوزووری من له‌و شوینه و پیوه‌ندی دامه‌رزاندنم له‌گه‌ڵ دیتراڤ و نیڕ و میو و هتد... خه‌ریک بوونم بو‌ دروست کردنی په‌رژین و ئه‌و شتانه‌ نه‌بوو. ده‌مه‌ه‌وی بلیم من به‌ وردی ئه‌و شتانه‌م پیشبینی کردبوو. من له‌نیو دانه به‌ دانه‌ی ئه‌و چاوانه‌دا ده‌ژیام. یان منیکی دیکه‌ ده‌ژیا؛ یه‌کێ له‌ وینه‌کانی من له‌گه‌ڵ وینه‌ی ئه‌و پووبه‌پووو ده‌بوو، وه‌فادارترین وینه‌ی ئه‌و که‌ له‌وپه‌ری ئه‌ودا، له‌ پشت شوینی نیوه‌ئاوه‌کی گلینه‌، له‌ تاریکایی گلینه‌کاندا، تالاری ئاوینه‌به‌ندی چاوه‌کان ده‌کرینه‌وه‌، به‌ره‌و ئه‌م توخمه‌ په‌سه‌نه‌ی ئیمه‌ که‌ به‌ بی‌ پوڤ و به‌ بی‌ سنووز ئاوا به‌رین ده‌بیته‌وه‌.

ريچارد براتيگين

ريچارد براتيگين سالي ۱۹۳۵ له شاري تاكوماي ئه ياله تي واشنتون له دايك بوو. سهره تا شيعر و چيروكه كاني له روظنامه لاوازه كاني سان فرانسيسكو دا بلاو ده كرده وه. به لام له كوتايي ده يه شه ست دا ناو ه نديكي چاپ له نيويورك كهلكي له خوشه ويست بووني ناوچه يي ئه و وهرگرت و هينديكي له رومان و شيعره كاني چاپ كرده وه. ئه مرؤش براتيگين به سميلايكي (وايلد بيل هيكاك) انه وه و كچه هاوريي سهير و قه لافه تي سهيرتريان رووبه رگي كتيبه كاني ده رازينه وه. ههر بويه ئيستا زياتر له پيشوو له لاي لايه نگره كاني خوشه ويسته و له نيو لاواني زانكوشدا لايه نگرى زوره و خوشيان ده وي. براتيگين تائهم كاته (۱۹۷۵) ده كومه له وتار و چيروكي بلاو كردوته وه كه گرینگترينيان بريتين له: (له قه ندي شووتى دا، ۱۹۶۸)، (ژينراليكي ئيتلافي له به يگ سوور، ۱۹۶۴)، (تاقه ت پرووكين له هه مبه ر رووداوى كاني ئيسپرینگ هيل، ۱۹۶۸)، (روميل له ناخى خاكى ميسردا، ۱۹۷۰)، (له بارچوونى منال: رومانى ميژوويى، ۱۹۶۶)، (راوه ماسى قزل ئالا له ئه مريكا، ۱۹۶۷).

پروژەى کارەبا کيشان بو ئاوايى

ريچارد براتيگين

چەن رۆژ لەمەوبەر ويستم لە لاى كەسيك تاريقت بكم. تۆ وەكوو
هيچكام لەو كچانە ناچى كە تا ئىستا ديتوومن. نەدەكرا بلييم «راست وەك
جين فوندا دەچى، ئەو تەنيا قژى سوورە و مۆدى دەم و ليوى جياوازە و
ئەكتەريش نيه...» نەدەكرا ئەو بلييم چونكە تۆ هيچ كوييهكت لە جين فوندا
ناچى. پاشان گوتم تۆ شيوەى فيلميك دەدەى كە بە مندالى لە بەندەرى
تاكووماى واشينگتون ديتبووم. پيموابى سالى ۱۳۴۱ يان ۴۲ بوو، دەورى
حەوت هەشت يان شەش سالان بووم.

فيلميك بوو سەبارەت بە كارەباكيشان بو گوندەكان. يەكئ لەو فيلمە
ئەخلاقىانەى دەيهى ۱۹۳۰ و سەردەمى سەرەك كۆماريى رۆزويلت بوو. كە
بابەتى مندالان بوو تەماشاي بكن. فيلمەكە سەبارەت بە ژيانى وەرزيپرانىك
بوو كە لە گونديكى بى كارەبا دەژيان. شەوانە دەبوو لەنتەر هەلكەن تاكوو

لەبەر شۆقەكەى شتێك بخویننەوێ یان دروومان بکەن. هیچ کەرەسەیهکی بەرقیشیان وەکوو تۆستێر و مەکینەى بەرگ شۆرى و شتى وایان نەبوو. نەیان دەتوانى گوى لە رادیۆش بگرن. ئەوان سەددیکیان بەژنراتۆرى گەورەوێ ساز کرد، دارتیلیان چەقاند و تیلی کارەبایان بەسەر مەزرا و لەوەرگەکاندا کیشا. چەقاندن و دامەزراندنى دەکەل و دارتیل کە تیلی کارەباکەى بەسەر سەرى خۆیاندا کیشابوو، بارێکی حەماسى زۆر باشى بوو. ئەو دارتیلانە مودیڤن بوون و ھەر وەھا کۆنەش دەھاتنەبەر چاو.

لە درێژەى فیلمە کەدا کارەبا وەک خواى جوانى یۆنانى کۆن پێى نایە مالى وەرزیڤان و تاریکایى بۆ ھەمیشە لە ژیانیان تاراندا. بەقامک پیانانى کللیک لە پڕ، وەرزیڤى لە کوورەى مەزھەبدا خاراو، کارەباى بوو تا کوو بتوانى لە شەوانى ساردو تاریکى زستاندا مانگا کانى بدۆشى. بنەمالەى جووتیار دەیان توانى گوى لە رادیۆ بگرن و تۆستێریان ببى و زۆر گولۆپى پڕشنگدار تا کوو بتوانن لەبەر شۆقەكەیان دروومان بکەن و رۆژنامە بخویننەوێ.

فیلمەكە بەراستى شتێكى سەیر بوو. وەکوو کاتى گوى گرتن لە سروودى نەتەوہی ئەمریکا. یان دیتنى وینەى بەرێز رۆزویلتن یان گوى گرتن لە دەنگى کە لە رادیۆوێ بلاودەبۆو، تووشى ھەيەجانى کردبووم: «سەرکۆمارى ولاتە يەكگرتووہکانى ئەمریکا...»

پیم خوش بوو بۆ ھەموو شوینیكى دنیا کارەبا بکیشن. پیم خوش بوو ھەموو جووتیارانى دنیا بتوانن گوى لە مژولیايشى بەرێز رۆزویلتن بگرن لە رادیۆوێ.

ئەرى بە برۆای من تۆ لەوێ دەچى.

پیره پیاوی به ر باران

ریچارد براتیگین

هه موو رۆژێ له تۆکیۆ چاوم به گهلی پیاو دهکهوی، که پسوولهی پرۆپاگهنده بهنیو خه لکدا بلاو دهکه نه وه و لهو رێگهیه وه بژیوی خۆیان وه دهست دینن. له گوی شهقامهکان راده وهستن و ئه و پسوولانه دهده نه دهست خه لکی غهواره و داوایان لیده کهن بیکرن، ئهوان دیانهوی ئه و غه ریبانه پوول بدن به شتیک که لهوانه یه هه ر به کاریشیان نهیه، یان رهنگه به کاریان بێ.

زۆرجار ئه و پیاوه غه ریبانه ی پسووله ی پرۆپاگهنده دهکرن، هه یچ که لکی لئ وه رناگرن و دوا ی تاوی فرپی دهدهن.

هه ر وه ها پیاو که لیک ده بینم که تابلۆیان به دهسته وه گرتووه و داوا له پیاوان ده کهن که بچنه ئه و ماساژخانه و کابارانه ی که له و نزیکانه هه لکه وتوو ه پووله که یان خه رج کهن، لهوی ژنانی لیه نه رم دهیان شیلن و

دەربەست لە خزمەتیا ئا دەبن و پوولیان لی وەردەگرن. زۆربەى ئەو پیاوانەى کە ئەو جۆرە تابلۆ مەیل بزوینانە بە دەستەو دەگرن، پیرن و جل و بەرگی چلکن و درایان لە بەردایە. خۆزگە ئەو پیرەپیاوانە دەستیان لەو کارانە ھەلگرتایە و کاریکی دیکەیان بکردایە و جل و بەرگی باش و خاوینیان لە بەردا بوایە.

بەلام من ناتوانم دنیا بگۆرم.

چونکە بەر لەو ھەى من بگەمى گۆردرابوو.

ھیندى جار دواى ئەو ھەى لە نووسینی دەقیك دەبمەو، وا ھەست دەکەم کە منیش پسوولەى پروپاگەندەى بى کەلک و بايەخ بلاودەکەمەو. یان پیموایە پیرە پیاویکی شرۆل و چلکنم و لە بەر باران تابلۆیەکم بە دەستەو ھەرتوو و مشتەرى بۆ کابارەیک پەیدا دەکەم، کە پرە لە ئیسک بەندى جوان و مەیل بزوینی ژنانى شوخ و شەنگ. ئەو ژنانەى کاتى بەرەو لات دین و لە درگاکە دینە ژوورى، خرەخریکیان لیو ھەى، دەلیى خرەخرى مۆرەى دۆمینەى.

خوان رُولفُو

خوان رٲولفٲ سالى ١٩١٨ له ويلايه تى خاليسكوى سهر به مه كسيك هاتوته دنياوه، له سهره تاي چله كانه وه ده ستي به بلاو كردنه وهى كورته چيروكه كاني كردووه، يه كيكه له نووسهره ههره ديار و به ناوه كاني نه مريكاي لاتين و به هر دوو كاري (پيده شتي سووتاو - ١٩٥٣) كه كو مه ليك چيروكي كورته و، رٲوماني (پيدرو پارامو - ١٩٥٥) چووه ريزي نووسهراني گه وره ي دنياوه، رٲولفٲ سالى ١٩٨٦ كوچي دوايي كردووه، چيروكي ماکاريو كه لي ره دا بلاوي ده كه ينه وه يه كيكه له چيروكه دياره كاني كو مه له چيروكي پيده شتي سووتاو.

ماکاریۆ

خوان رۆلفۆ

لەسەر گونجەیی گەناوەکە دانیشتووم و چاوەڕوانم قەربۆق بێنەدەری. دوی شەو خەریکی شیۆ خواردن بووین، دەستیان کرد بە قیرەقیر تا بەیانی بێدەنگ نەبوون.

دایەنم کە قیرەقیری بۆق خەویان لی زڕاندبوو، دەیویست بخەوێتەو، بەلام هەرچی دەکرد خەوی لی نەدەکەوتەو. هەر بۆیە پێی گوتم ئەمڕۆ لەسەر ئەم گونجەییە دانیشم و تەختەیهک بە دەستەوێگرم، هەر بۆقی دەریەری تەختەیهکی پێداکێشم و جیق و فیقی دەرهێنم. بۆق بنزگیان نەبی هەموو گیانیان سەوزە، بەلام کەوچکە قۆلەکان رەشن. چاوی دایەنیشم وا رەشه. دایەنم بۆق دەخوا، بەلام کەوچکە قۆلە ناخوا. کەس کەوچکە قۆلە ناخوا، کەچی من دەبخۆم و زۆریشم پێخۆشه. تەمبەشی هەروەک تەمبەشی بۆق وایە. بەلام «فلیپا» دەلی خواردنی کەوچکە قۆلە باش نییە. فلیپا چاوی هەر لە

چاوی پشیلە دەچی، چاوی سەوزە. ھەر کاتی بمههوی له چیشخانهکه نانم دەداتی. پئی خوش نییه بېمه مېملی بۆقهکان.

بهلام چ بکه م دایه نم پیم دهلی بۆق بکوژم. فلیپام له دایه نم خوشتر دهوی. بهلام دایه نم پوول دەدا به فلیپا تاکوو خواردهمه نی و شتمان بۆ بکری. فلیپا به ته نیا له چیشخانهکه ده مینیتته وه و چیشته بۆ هه رسیکمان لی ده نی. له وه ته ی ده ی ناسم ئە وه کاریه تی. من قاپ و که وچکه کان ده شو م. هینانی سووته مه نیش بۆ کوانوو هکه هه ر له ئە ستوی منه.

دایه نم چیشته که مان بۆ تیده کا. زورجار دوا ی ئە وه ی نانی خوی ده خوا، دوو بابۆله ی چکۆله دروست ده کا و دهیدا به من و فلیپا. بهلام جاری وایه فلیپا ئیشتیای نابا و هه ردوو بابۆله که بۆ من ده بی. هه ر بۆیه فلیپام خوش ده وی، چونکه هه میشه برسیمه و تیرخواردنم نییه؛ ته نانه ت کاتی به شه که ی ئە ویش ده خۆم. ده لێن پیاو نان بخوا تیر ده بی، که چی من تیر ناخۆم. ئە وه ی پیشم ده دن هه مووی ده خۆم.

فلیپاش ئە وه ده زانی. خه لکی پیم ده لێن گه له خۆم، چونکه قهت برسییه تیم ناشکی. دایه نم به گوئی خوی بیستوو یه تی، بهلام من نه مبیستوو ه. دایه نم ودمم پی دەدا به ته نیا برۆمه ده ری. کاتی له گه ل خوی ده مبا بۆ عیشای ره ببانی له کلێسه، له وی له په نا خۆیدا دامده نی و ده ستم به لوی پشتینه که یه وه ده به سته. نازانم بۆ ده ستم ده به سته؟ بهلام خوی ده لی بۆیه ده ستت ده به ستم، خه لکی ده لێن کاری گه و جانه ده که ی. رۆژیک دیتوو یانه خۆم به که سیکا هه لواسیوه.

له خۆرا خۆم به ژنیکه وه هه لواسیوه. خۆم له بیرم نییه، چیبکه م ئە وه دایه نمه پیم ده لی چبکه م و چنه که م، ئە ویش خۆ قهت درۆ ناکا. هه موو شتیکی به قسه ده که م. کاتیکیش که بانگم ده کا بۆ نان خواردن بۆ ئە وه یه به شه که ی خۆم بداتی. وه کوو خه لکی نییه که بانگم ده که ن نانیان له گه ل بخۆم، بهلام

ھەرکە دەچمە پېشى وەبەر بەردەم دەدەن و ناچارم ھەلیم بئىئەوھى ھىچم
 خواردبى. کەچى دایەنم وا نییە، ئەو زۆر بەرپوحمە. بۆیە زۆر رازیم کە لە
 مالى ئەوان دەژیم. فلیپاش ھەر لیڤە دەژى. فلیپاش منى زۆر خوش دەوى.
 منیش ئەوم زۆر خوش دەوى. شیرى فلیپا وەك گولى مژمژۆكە شیرینە، من
 شیرى بزىم خواردووە. شیرى بەرازى تازەزاویشم خواردووە، بەلام
 ھىچیان بەقەى شیرى فلیپا خوش نەبوون. ئیستا ماوەیەكە ودمم دەدا مەمكى
 بمژم، مەمكى راست لەو شوینەى و پەراسووى ئیمەى. شیرىكى خوشى
 لىدیتە دەرى، بەو شەرتەى بزانی چۆن مەمكى دەرھینی. شیرەكەى دەخۆم.
 شیرى ئەو زۆر لەو شیرە خوشترە کە دایەنم رۆژى یەکشەممانە بەجی
 فراوین پیمان دەدا. فلیپا ھەموو شەوى دەھاتە وەتاغى خەوەكەم و لە
 پەنامەوہ رادەكشا لەسەرەوہ، یان لە تەنیشتەوہ بەسەرمدا دەنووشتاوہ و
 مەمكى بە جۆرىك دەگرت کە بتوانم بیانمژم. شیرىكى گەرم و شیرین
 چۆرەچۆر دەرژا نیو دەممەوہ. زۆرجار گولى مژمژۆكەم مژیوہ تاكوو
 برسەتیم بشكى. شیرى فلیپاش ئەو تامەى ھەى. بەلام من ئەم پى خوشتر
 بوو، چونكە ھەر وەختى مەمكى دەنا دەممەوہ، سەرتاپاشمى ختیلکە دەدا.
 پاشان ھەمیشە لە لام دەماوہ و تا بەیانى لەگەلم دەخەوت، ئەوہ بۆ منیش
 زۆر باش بوو. چونكە ئیتەر خەمى سەرمام نەبوو و لەوہش نەدەترسام
 شەویك لەو تەنیاىیەدا بمرم و بچمە جەندەم. جارى وایە زۆرىش لە
 جەندەم ناترسم. ھەندى جارىش زۆر دەترسم. بەلام ئیستا پیم خوشە خۆم
 بترسینم، نەكا رۆژىك لەم رۆژانەدا بچمە جەندەم. من سەرم زۆر رەقە و
 پیم خوشە ھەر شتىك بێتە سەر ریم سەرى پیدابكیشم؛ بەلام فلیپا دى بۆ لام
 و ھەموو ئەو ترسانەم لى دوور دەخاتەوہ. ئەو جۆرەى كە ھەر خۆى باش
 دەزانى، ختیلکەم دەدات و ترسى مردنم لەبەر دەباتەوہ. كاتى كە فلیپا
 پى خوشە لەلای من بى، دەلى ھەموو تاوانەكانت بە خودا دەلیم. ئەو ھەر بەم

زوانه دهچيټه بههشت و لهگه‌ل خدا قسه ده‌کا. داواي ليده‌کا له هه‌موو تاوانه‌کانم خوش بئ، که سهرتاپاميان داگرتووه. پيى ده‌لي که بمبووري تاکوو ئيتر خه‌مم نه‌بي. هه‌ر بويه هه‌موو رپوژي ده‌چي بو ددان پياناني تاوانه‌کان. نه‌ک ئه‌وه‌ي که خو‌ي خراپ و تاوانباره، به‌لکوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ي شه‌يتان سهرتاپامي داپوشيوه و ئه‌و بو دهرکردنيان ناچاره به‌جيى من هه‌موو رپوژيکي هه‌وتوو عه‌سرانه ئه‌و کاره بکا.

له ته‌واوي ماوه‌ي ته‌مه‌نيدا ئه‌و چاکه‌يه‌م له‌گه‌ل ده‌کا، خو‌ي ده‌لي. هه‌ر بويه ئه‌وه‌نده‌م خوش ده‌وي. به‌لام سه‌ري ره‌قيش شتي چاکه. چه‌ند سه‌عات له‌سه‌ريه‌ک به‌کو‌له‌که‌ي دالانه‌که‌يدا ده‌کيشم هيچي لي‌نايه. هي‌نده سه‌خته ناش‌قه‌له‌شي. به‌عه‌رزيدا ده‌کيشم هيچي لي‌نايه. هه‌وه‌ل سووک پاشان به‌توندي، وه‌کوو ده‌هول ده‌نگي دي، راست وه‌ک ئه‌و ده‌هوله‌ي له‌گه‌ل زورنا لي‌ي ده‌ده‌ن و من هه‌ر ئه‌و جو‌ره‌ي که به‌دايه‌نمه‌وه به‌ستراوم، ده‌نگيان له‌په‌نجيره‌ي کلپسه‌که‌وه ده‌بيستم. گويم له‌درمه‌درمي ده‌هوله له‌دهره‌وه ده‌نگي دي. دايه‌نم ده‌لي، به‌وه‌دا که وه‌تاغه‌که‌م قالونچه و دوو‌پشکي لييه، دهرده‌که‌وي که ئه‌گه‌ر له‌کاري سه‌ربه‌عه‌رزيدا کيشان ده‌ست هه‌لنه‌گرم له‌ئاوري جهنده‌مدا ده‌سووتيم، به‌لام من ده‌نگي ده‌هولم پيخوشه. ده‌بوو خو‌ي بزاني.

ته‌نانه‌ت کاتي که له‌نيو کلپسه‌که‌داين ده‌نگي وه‌سه‌روو تووک و نزاي قه‌شه‌که ده‌که‌وي. رپگاي شتي باش رپووناکه، رپگاي شتي خراپ تاريکه، قه‌شه‌که ده‌لي. هيشتا هه‌وا تاريکه له‌خه وه‌لده‌ستم و له‌ديوه‌که‌م ديمه‌ده‌ري. به‌رله‌وه‌ي ده‌ستي هه‌تاوم پي‌بگا. شه‌قامه‌که ده‌مالم و ده‌گه‌رپيمه‌وه نيو ژووره‌که‌م. له‌شه‌قامه‌که‌دا رپوداوي سه‌ير ده‌قه‌ومي. زور که‌س هه‌ن هه‌رکه چاويان پيم ده‌که‌وي به‌ردم تييه‌لده‌که‌ن. به‌ردی تيژ و گه‌وره گه‌وره له‌هه‌موو لايه‌که‌وه داده‌باري به‌سه‌رمدا. ئه‌و کاته کراسه

دراوهکه م دوورینه وهی دهوی و خوشم دهبی زورم سهبر ههبی تاکوو برینی دهموچاو و ئەژنۆکانم چاک دهبنه وه.

ديسان بهسترانی دهستیشم تامل دهکه م، چونکه ئەگەر دهستم نه بهستن قه تماغه ی برینه کان هه لده که نی و ديسان خوینیان لی دی. تامی خوینیش خو شه. به لام راستت دهوی، تامی شیر ی فلیپادا نادا. وه لحاسل بویه له ماله وه دا خو م زیندانی کردو وه، تاکوو بهردم پيدا نه دن.

هه رکه نانه که م دهخوم، خیرا له وه تاغه که م دا خو م زیندانی دهکه م و پشتی درگاکه ش گاله دهده م. تاکوو تاوانه کانم نه مدوژنه وه، که دنیا تاریک دهبی ته نانه ت چرا قه وه که شم هه لناکه م، که بز انم قالو نچه کان به کویمدا هه لده که رین. کر و بیده نگ به جل و بهرگه وه دهخه وم و هه رکه هه ست دهکه م قالو نچه یه ک به لاقه زه بره کانی به پشت ملما دهروا شه پلاغه یه کی لیده ده م و جیقی دهردینم. به لام چرا قه وه که م هه لناکه م.

نامه وی کاتی ئاگام لی نییه و چراقه وه که م هه لکردو وه و ژیرلیفه که م ده که ریم بو قالو نچه، تاوانه کانم توند مه چه کم بگرن.

کاتی قالو نچه ده کوژی، وه ک توق توقه ده ته قی. ناز انم سیسرکیش ده ته قی یان نا؟ من هیچ وهختی سیسرک نا کوژم. فلیپا ده لی بویه سیسرک هه می شه ده خوینن که ئیمه گویمان له هاواری ئەو رپو حانه نه بی که له بهرزه خدا جه ز ره به ده درین. ئەگەر بیتوو سیسرک نه مینن، قیژه ی رپو حه پیرو زه کان دنیا هه لده گری و ئیمه ش له ترسانا زهنده قمان ده چی. من زوریشم پیخو شه گوی قولاغ بم و دهنگی جیکه جیکه که یان بیستم. ژووره که م پر ه. پیخه فه که شم ئەوهنده ی سیسرکی تیدایه، رهنگه نیو ئەوهنده قالو نچه ی تیدا نه بی. دوویشکیشی تیدایه. زور جار له بنمیچه که وه ده که ونه خواری و چرکه له خو م ده برم و هه ناسه ش هه لناکیشم تاکوو به سه ر گیانمدا تیپه رن و برۆن. چونکه بیتوو دهستم بجوولیته وه، یان ئەندامیکم له ترسانا بله رزی

چزووه که ی خیرا چز زهم لی هه لده ستینی. جاریک دانه یه کیان به پشتی فلیپایه وه دا. دهستی کرد به گریان و کرووزانه وه. دهسته و داوینی مریه می پیروژ بوو که پشتی عه ییبار نه بی. تفم له پشتی دا. ئەو شه وه هه تا رۆژ هه ر تفم بۆ لیداو دوعام بۆ کرد. پاشان که زانیم تفه کهم ژانی ناشکیینی، تا ئەو جیییه ی توانیم یارمه تیم دا تا کوو به چاوی من بگری. من زیاتر پییم خوشه له نیو ژووره کهمدا بم و نه چمه شه قام که سه رنجی ئەو که سانه راکیشم و ناشقی به رد به خه لکدا دانن. لیره کهس کاری به سه رمه وه نییه، ته نانه ت دایه نیشم کاتی چاوی لییه گولی مژمژوکه و ماوه رد و هه ناره کانی ده خوم شهرم له گه ل ناکا. خوی ده زانی من هه میشه برسیمه وه و هیچ خوراکیک تیرم ناکا. ئەهه رچی هه میشه ده گه ریم و له هه موو شتی به شی خوم ده چیرم. ده زانی له زبل و سه رکۆته ره ی نوکه سپیلکه که ده یدهم به به رازه دابه ستروه کان و لاسق و سه لکه گه نمه شامی که ده یدهم به به رازه ریوه له کان خوشم له گه لیان ده خوم.

زور چاک ده زانی له و کاته وه له خه و هه لده ستم تا کاتی خه وتن چه نده برسیه تی ده کیشم، به لام تا ئەو کاته ی له و ماله دا شتیکم بۆ خواردن وه ده ست که وی، ده مینمه وه. چونکه پییم وایه بیتوو رۆژیک ده ست له خواردن هه لگرم، ده مرم و ئەو کاته یه یه کسه ر ده چم بۆ ججه نده م و هیچ که سیش له وی ده رم ناهینیتته وه. ته نانه ت فلیپاش که ئەو هه مووه له گه ل من دلۆقانه. یان ئەو نووشته ی دایه نم پیی داوم و له ملم کردوو، هیچیان وه فریام نایه ن. هه روا له سه ر گونجه که دانیشتووم و چاوه روانم بۆق بینه ده ری. له ته واوی ئەو ماوه یه دا که قسه م ده کرد ته نانه ت تاقه بۆ قیکیش نه هاتۆته ده ری. ئەهه ر له وه زیاتر بخایینی، له وانه یه خه وم لی بکه وی و ئیتر نه توانم بیانکوژم. ناخۆشییه که ی له وه دایه دایه نم گوئی له ده نگیان ده بی و خه وی لی ناکه وی. ئەو کاته رقی هه لده ستی و به یه کی له و قه تار قه دیسانه ی که له وه تاغه که ی

دایه دهلی، که شهیتانم بو بنیری و تووشی جه زه به و ئازاری دایمیم بکا،
هر ئیستا، تهنانهت بهر له وهی له بهرزه خه وه تیپه رم، ئه و کاته ئیتر ناتوانم
دایکم و باو کم ببینم؛ چونکه ئه وان له وی نین. که وایه و اچاکتره دریژه به قسه
کردن بدهم. پیم خوش بوو چۆر کالیک شیرى فلیپاش بخۆمه وه. ئه و شیرهی
زۆر شیرینتره له و شیله یه ی که له گولی مژمژۆکه وه دهست دی.

دینۆ بۆتزاتی

دینۆ بۆتزاتی سالی ۱۹۰۶ له بیللوونۆ شاریکی ئیتالیا له دایک بووه. خویندنی بالای له کۆلیجی مافدا تهواو کرد و سالی ۱۹۲۸ بوو به ههوالنیری رۆژنامهی Corriere allasera و پاشان بووه سهرنوسهری ئهو رۆژنامهیه. ئهو چالاکی ئهدهبی سالی ۱۹۳۳ دهست پیکرد. چیرۆکی «بارنابووی کویستان» و «رازی لیژهواری کۆن»ی به چاپ گهیاند.

پلهی نووسه رایهتی بۆتزاتی له بواری ئهدهبیاتدا به دوو کتیی «بیابانی تاتارهکان» و «حهوت راسپارده» مسۆگهر بوو.

کورتیه چیرۆک و رۆمانهکانی بۆتزاتی پرن له پرسیار له خهلوهتی ئهندیشهی مرقایهتی و راستهقینهی تال و پر له دهلهخورپهی ژیان.

بۆتزاتی له بهرهمهکانیدا بیهزهییانه خهتی باتل بهسهر دلخۆشییهکاندا دهکیشی و خوینهر بهرهو روانگهیهکی پر له ناهومییدی و پر له دلهخورپه دهبا. رهوداوی نیو زهینی ئهم نووسهره ههر ئهو خال و گرفتانهیه که بهردهوام له زهینی ههمووماندا هیه و دووپات دهبیتهوه. ژیان و مهرگ. بهلام ههموو کهس له دهستی ههلدین. چونکه له پشتییهوه جگه له ههراسانی و بیهیوایی شتیکی تر نابینن.

بۆتزاتی وهک نووسهریکی ئهم سهده پر له شهر و ههرا و ئاژاوهیه قامک لهسهر ههموو خاله گرینگهکان دادهنی و دمهله پر له چلک و پووچهلهکانی کومهلگا دهدهاته بهر نهشتهری تیژی بهرهمهکانی.

بهرهمهکانی بۆتزاتی ئهمانهن: بارنابووی کویستان (۱۹۳۲)، رازی لیژهواری کۆن (۱۹۳۳)، بیابانی تاتارهکان (۱۹۴۰)، حهوت راسپارده (۱۹۴۲)، هیڕشی دیاری ورچهکان بو سهر سیسیل (۱۹۴۶)، مهترسی له ئهسکالا (۱۹۴۸)

بۆتزاتی له ۲۸ی ژانویهی سالی ۱۹۷۲ کۆچی دوایی کردووه.

رزگار بوون له به نديخانه

دينو بۆت زاتي

له به نديخانه ي گه وره ي تاوانباراندا كه له قه راغ شار هه لكه وتوو،
ياسايه كي به رواله ت مروثانه به لام له بنه ر هتدا بي به زه ييانه و زالمانه
به ر يو ده چي .

ئيمه كه مه حكوم به چه پسي دايمين هه ريه كي جاريك ئيجازه مان
پي ده دري بچينه نيو خه لك و ماوه ي نيو سه عات قسه يان بو بكه ين .

زينداني له به نده كه ي ديننه دري و ده يبه نه به ره ه يواني كه له ده ره وه ي
به نديخانه كه هه لكه وتوو و گور ه پانيكي پان و به ريني له پيش دايه و خه لك
پول پول دين بو گوي گرتن له قسه كاني . ئه گه ر له كو تايي مژوليايشه كه ي دا
خه لكه كه چه پله ي بو ليده ن ئازاد ده كري .

ئه مه رهنگه وهك ليبور دن و چاو پوشييه كي تايبه ت بيته به رچاو، به لام وا
نييه چونكه تاقه يه كجار ده تواني له هه مبه ر خه لكدا راوه ستی و ده رده دل
بكا . هه روه ها ئه گه ر خه لك چه پله ي بو لينه دن - كه هه ميشه ش هه روايه -
نيشانه ي ئه وه يه له لايه ن تا قميكي زوره وه تاوانبار كراوه، له وه به دواوه له

جاران زیاتر پوځ و ویشدانی له عهزاودا دهبی و ژیانی لی تاریک و تالتر دهبی. دیسان شتیکی تر که هیوا و هومییدی زیندانی له خهفته و ئازاردا نوقم دهکا ئه وهیه که بهندی نازانی چ پوژ و چ کاتی نورهی دی بجیتته ههمبهر خهک. ئه وه به دست سهروکی بهندیخانه کهیه. لهوانهیه بهندی که پی دهنیته زیندان دواي نیوسهعات ئیجازه ی پیبدری و هیواش هیه ساله های سال چاوه پروانی ئه و کاتهیه. پیاویک که به لاوی تاوانبار به زیندانی ئه بهد کرابوو، له ته مه نی پیری و زور هانیدا نوبه ی هاتبوو؛ که ته نانه ت هیزی قسه کردنیسی نه بوو. هیچ زیندانییه ک ناتوانی به بی دله راوکی بیر له و ئه زمونه قورسه بکاته وه. هیندی که له دلی خویاندا دهلین: لهوانهیه سبهینی نورهی من بی. یان ئه مشه و، یان سه عاتیکی دیکه....

ئه وهش سه ره تای دله راوکی و بی ئوقره ییه. بیر و نه خشه کانی نیو میشکی ده هالوژی. بیری خه مناکی ده که ویتته داوی ئالوژی و که م تاقه تییه وه. له کورته کاتی پیاسه ی پوژانه دا قسه له گه ل یه کتر ناکهن و له و باره وه هیچ جوړه بیرو رایه ک ناگورنه وه. هه رکه سه ی له میشکی خویدا وای لیک ده داته وه که به رازیکی گه وره و به لگه یه کی قایم گه یشتوو که ده توانی دلی ره قی ئه و خه لکه نه رم کا. هه ر بویه ئه و بیرهی خوی لای هیچ کهس نادرکینی، نه وه ک له پیش ئه ودا نوره یان بی و که لکی لی وه رگرن. ئه وهش شتیکی نابه جی نییه. چونکه خه لک ئه گه ر له پرووی عه قل و به لگه وه جاریک کاریان تیکرا، ئیتر جاریکی دیکه هه ر به و به لگه و قسانه له زمان که سیکی تره وه در دؤنگ ده بن و باوه ری پی ناکهن.

ته جره به ی ئه وانه ی که چوونه ته سه ر سه کو ی چاره نووس و سه رکه وتوو نه بوون ده کرا بو به ندییه کانی دیکه به که لک بی، لانی که م ده یانتوانی له و شیوه قسه کردن و کرده وه ی ئه وان که لک وه رنه گرن.

بەلام ئەوانەى رەت دەبنەو قسە ناكەن. ئىمە لەخۇرا لە بەريان دەپارپىنەو قسەكانيان و كردهوەى خەلكەكەمان بۆ وەگىرن. ئەوان بە بزەىەكى تالەو تىمان دەروانن و هېچ نالین. لەو دەچى وا بىربكەنەو: «من تا ئاخى تەمەنم لەم زىندانەدا دەمىنمەو، ئىوەش بمىننەو، نامەوى هېچ يارمەتییەكتان بەم».

بەو حالەش لە نىوان ورپنە شاراو و رازە پىوارەكانياندا شتىكمان هەلدەكراند، بۆ وینە وا ديار بوو زۆربەى بەندییەكان لە كاتى مژووليايشەكانياندا لەسەر دوو شت پىداگرى دەكەن، بىگوناحى خویان و پەرۆشى كەس و كاریان. بەلام ئەو قسەيان چۆن دەربریو؟

ئایا قسەكانيان توندوتیژ و تەشەرەوى بوون، يان پاراوانەتەو و گریاون؟ كەس نازانى، بەلام خەفەتەینەرترین دیمەن، هینانەبەرچاوى كۆر و ئاپۆرەى هاوشاریانى خۆمانە. لەوەى كە ئىمە نیچیریكىن و تەنیا بۆ لە سىدارەدان باشین، شك و گومان نییە، بەلام ئەوان كە لە دەرەوەى بەندیخانەن و پیاوان و ژنانى ئازادن، بیژى گالتەمان پینەكەن؟ هەرکە دەبیستن زىندانىیەك قسە دەكا تەواوى خو لە گۆرەپانەكە دەترینجین.

بەلام نەك بۆ داوهرییهكى بەراستى و تیگەن كە ژيانى مروڤىك لە گۆرى دایە. بەلكوو تەنیا بۆ تیپەراندنى كات و خوڤ رابواردن كۆدەبنەو. وەك ئەوەى بچنە شایى و داوەت. پیتان وانەبەبى ئەو تاقمە لە كەسانى هەرەخوارووى كۆمەل پىكها توون. نا، لەنىو ئەواندا تاقمىكى زۆر وەربەرچاوى دەكەوى كە لە كردهوەدا بىوینەن، كەسانىك كە كەسپى ئازادیان هەیه، يان مووچەخۆرى دەولەتن، يان ئەو كرىكارانەى بە هەموو ئەندامى بنەمالەو كۆدەبنەو، نە رەحم و بەزەییان لە دل دایە نە تۆزە تیگەشتنىك. ئىمەش بە جل و بەرگى رىرى و سەرى نیوەتاشراو وە قەلافەتمان ناحەز و دزیو بوو. ناشیرین تر لە هەرچى كە بىرى لىبكەیتەو. وەكوو گياندارىكى

بیچاره و بی‌دهسه لات ده‌چیته به‌ره‌یوانه‌که و - به پیچه‌وانه‌ی
 چاوهر‌وانیه‌که‌ی - بیده‌نگیه‌کی پر له ریژ و ترس له هم‌بهر خویدا به‌دی
 نا‌کا. به‌لکوو له‌گه‌ل ته‌قینه‌وه‌ی پیکه‌نین و گالته و جنیو و فیتوو رووبه‌روو
 ده‌بی. که‌سیک به‌ئه‌ژنوی بی‌هیژ و دلی خه‌مناکه‌وه پی‌بنیته هه‌یوانه‌که، به
 دیتنی ئه‌و دیمه‌نه ده‌بی چ بکا؟ به‌سه‌ر بارخانه‌یه‌ک خه‌م و نا‌هومیدیدا
 ده‌که‌وی. له‌و باره‌وه و ده‌کوو ده‌یس و ئه‌وسانه ده‌گیرنه‌وه که زه‌مانی زوو
 تاوانبارانیک هه‌بوون که توانیویانه له‌و ئه‌زموونه‌دا سه‌رکه‌وتن و ده‌ده‌س بینن
 و به‌سه‌ر ئه‌و مه‌ینه‌ت و ده‌رده‌دا زال بن. به‌لام شتیک که روون و ئاشکرایه،
 ئه‌وه‌یه که من ماوه‌ی نو ساله له‌و به‌ندیخانه‌دام هیشتا نه‌مدیوه که‌س ئه‌و
 سه‌رکه‌وتنه و ده‌ده‌س بینن. له‌و کاته‌وه هه‌موویان له‌ لایه‌ن خه‌لکه‌وه
 هویت‌ه‌ویتیان لیکراوه و به‌نا‌هومیدی گه‌راونه‌ته‌وه.

زیندانه‌وان پی‌گوتم که نوبه‌ی من هاتوو. سه‌عات دووی پاش
 نیوه‌رویه. دوو سه‌عاتی دیکه ده‌بی له‌ هم‌بهر خه‌لکا راوه‌ستم. نا‌ترسم. له
 ئیستاوه وشه به‌ وشه ده‌زانم چی بلیم باش و به‌جیه. پی‌م وایه وه‌لامیکی
 دروستم بو ئه‌و مه‌حاکمه‌ ناخوش و سامناکه دیوه‌ته‌وه. کاتیکی زورم بو
 بیرکردنه‌وه هه‌بووه: ماوه‌ی نو سال...

دیتنی ئه‌و خه‌لکه‌ تووشی حه‌په‌سانم نا‌کا. ئه‌وانه هه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌ن که
 گوییان له‌ هاواله‌ چاره‌ره‌شه‌کانی منیش گرتوو.

درگای به‌نده‌که‌م ده‌کریته‌وه. به‌ زیندانه‌که‌دا تیده‌په‌رم، له‌ دوو نه‌ومیک
 وه‌سه‌ر ده‌که‌وم. ده‌چمه‌ هۆده‌یه‌کی رازاوه و له‌ویوه پی‌ده‌نیمه هه‌یوانه‌که.
 درگا‌کانم لی‌گاله‌ ده‌دن. ته‌ک و ته‌نیا له‌ به‌رانبه‌ر ئاپوره‌ی خه‌لکا ده‌ویستم.

له‌وی روونا‌کایی هینده‌ زور بوو که نه‌مه‌توانی چاو هه‌لینم. له‌ ئاکامدا
 چاو‌م به‌ دوا‌یین قازییه‌کانی خۆم که‌وت. لانی که‌م سی‌هه‌زار که‌س دل‌ره‌قانه
 چاویان تیبریوم. پاشان فیتوویه‌کی دریژ و ناخوش که سه‌ره‌تای هاویشتنی

پلاری جنیو و لاتاو بوو. بیده‌نگییه‌که‌ی شکاند. پیکه‌نینه تاله‌کانیان وای
ده‌رخست که ره‌نگ و پرووی بزرکاو و لاوازی من چیژ و خوشییه‌کی له
راده‌به‌ده‌ری بو پیک‌هیناون: «هوی نه‌جیم زاده‌کان بیده‌نگ بن. بی‌تاوانیک
ده‌یه‌هوی بدوی. ده‌ی چیرۆکمان بو بگیړه‌وه با هیندیک وه‌پیکه‌نین بکه‌وین.
ره‌نگه دایکه پیره‌که‌ت چاوه‌روانت بی، مه‌گه‌رنا؟ منداله‌کانت چی؟ زورت
پیخۆشه بیانینی؟».

ده‌ستم به نه‌رده‌ی هه‌یوانه‌که‌وه گرتبوو. بی‌ئه‌وه‌ی تۆزی شلوی بم،
راوه‌ستابووم. له‌پیشه‌وه کچیکم دی زور جوان وژیکه‌له بوو. به هه‌ردوو
ده‌ستی یه‌خه‌ی نیوه ئاواله‌ی خوی گرت و زیاتری کرده‌وه.
تا‌کوو من با‌شتر بی‌بینم. کچه‌هاواری کرد: «ده‌ی لاوی جوانکیله: منت
پی‌جوانه؟ حال و بالت شیواوه یان نا؟...»

به‌لام من بیریک له می‌شکم‌دا بوو، ته‌نیا بیریک که ده‌یتوانی رزگارم کا.
خو‌را‌گ‌ری‌م کرد. توور‌ه نه‌بووم، داوام نه‌کرد بیده‌نگ بن. ته‌نانه‌ت قامکه
تیتۆله‌شم نه‌جوولانده‌وه. ورده ورده بۆم پروون بۆوه که کرده‌وه‌ی من
تووشی واق‌ورمانی کردوون. وادیاره‌ئو هاوالانه‌ی که به‌ر له من هاتبوونه
به‌ر هه‌یوان به‌شیوه‌یه‌کی تر خویان نیشان داوه. ره‌نگه سه‌رکۆنه و
سووکایه‌تی پیکردن توور‌ه‌ی کردبیتن. یان ده‌نگیان هه‌لیناوه و پاراونه‌ته‌وه
که گوی له قسه‌کانیان بگرن. بۆیه‌ش ئو شانس و هه‌له دوو به‌خته‌کییه‌یان له
کیس چووه.

من بی‌ده‌نگ و جووله‌ وه‌ک کۆته‌ل ویستابووم. ورده ورده هه‌را هه‌را و
جنیو و قسه‌ی تال که‌م بۆوه. ده‌نگی فیتوو لیدان که‌م بۆوه و پاشان بیده‌نگی
بالی به‌سه‌رداکی‌شان.

من هه‌ر بیده‌نگ بووم، هه‌ولم ده‌دا هه‌رچۆنیک بۆم بکری ئو بیده‌نگییه
نه‌شکینم.

ئاخري دەنگىكى بەئەدەب و دۆستانە ھاتە گويم:

- «قسە بکە: قسە بکە دەي؟ ھەموو گويمان لايە». منيش ئاوا دەستم پيکرد:

- بۇ دەبي قسە بکەم؟ قسەي چي؟ من بويە ھاتوومەتە ئيرە لەبەر ئەو دەي نۆرەي من ھاتووە و ھيچى تر. نامەوي خەمناکتان کەم و بەزەييتان پيم دابي.

من بي گوناح نيم. تۆزىکيش تامەزرۆي ديتنى مال و مندا ل نيم. ھەر نامەوي ليرە بچمە دەري. من ليرە زۆر خوشى رادەبويم.

ويرەويريكي شاراوە کەوتەنيو خەلکەو و پاشان دەنگىک بە تەنيا ھاواري کرد:

- درۆ مەکە، ھەمووي درۆيە.

- باوەرم پي بکەن لە ئيوە بەختەو ەرتەرم. ھەر کاتيک بمەھوي لە رەھۆليک کە لە بەندەکەمەو و بۆدەري ريگاي ھەيە، دەتوانم کەلک وەرگرم. ھيچ کەس نازاني ئەو رەھۆلە لە کويو ھەيە و ناتوانم بۆ ئيوەي ئاشکراکەم.

ئەو رەھۆلە دەچيئە باخي ماليکي زۆر خوشەو و. ھەلبەت پيئان ناليم ئەو مالەش کامەيە. لەو جۆرە مالانە لەم دەورو بەرانە زۆرە. لەوي من دەناسن و زۆريان خوش دەويم. لەو مالەدا شتيکي تريش ھەيە.

تۆزي بي دەنگ بووم چاويکم بە خەلکەدا گيړا. ھەموويان گومرا و ناھوميد ببوون. وەک ئەو دەي قوربانييە کەيان لە دەستيان ھەلاتبي.

دەستم کردەو و بە قسە:

- لەو مالەدا ژنيکي جحيلى لايە خوشى دەويم.

کەسيک بە دەنگيکي بەرز و توورە گوراندی:

- بەسە ئيتر... بەسە ئيتر.

ديار بوو تيگەيشتن لەو دەي کە من بەختەو ەرم زۆري ئازار دەدان.

ھاوارم کرد:

- خه لکینه! تکاتان لیده کهم ده ستم له کول که نه وه. ر وحمم پیبکه ن، فیتوو لیده ن، تکاتان لیده کهم فیتوو لیده ن. با لیړه نه روم ده ری.
 شه پولیک که و ته نیو خه لکه وه و ره هیله ی رق و قین به ره و ر ووم هات. به ئاشکرا نه وه ده بیندرا. نه وان پییان و ابوو حه قیقه تم گوتوو و به راستی له به ندیخانه رازیم. هر بویه خه م دایگرتبوون. به لام هیشتا در د ونگ بوون.
 له بهر هه یوانه که نوو شتامه وه و به ده نگیکي پر له تکا و پارانه وه هاوارم کرد:

- تکاتان لیده کهم، ئیوه دلیکي پر له ره حم و به زه ییتان هه یه. بو ئیوه چ توفیریکی هه یه. خوشه ویسته کانم فیتوو لیده ن، هویت هویت له م به ندییه به خته وه ره بکه ن.

ده نگیکي بهرز و قیناوی نه راندی و له گوئی هه موویاندا بوو به زایه له:

- نا نا. نه و کاره ناکه یین! نه وه زور سانایه!

دوایی که سیک چه پله ی لیدا، پاشان یه کی تر، ده که س، سه د که س، له پر ده نگی چه پله ریزان نه و گوره پانه به رینه ی داگرت.

من نه و دلره قه نیهاد پیسانه م فریو دابوو. له پشت سه رمه وه درگا که یان کرده وه و ده نگیک گوتی:
 - بر و تو ئازادی.

هایاما یوشکی

«هایاما یوشکی» سالی ۱۸۹۴ له شاری «کیوشو» له دایک بووه. یه‌کی له به‌رچاوترین نویڼه‌رانی ئه‌دهبیاتی کریکاری نویی ژاپون دیتته‌ئهمار. زوربه‌ی به‌رهمه‌کانی ئه‌و له کاتیکا نووسراون که ده‌وله‌تی ژاپون ته‌وژم و گوشاری قورس و بی‌به‌زییانه‌ی به‌سهر کریکاران و وهرزیراندا ده‌سه‌پاند و ده‌یویست هه‌رچی زووتر به‌ره‌و ره‌وندی بناغه‌سازی فهره‌نگی و کومه‌لایه‌تی سه‌نعه‌تی کردنی ئابووری ژاپون هه‌نگاو هه‌لگری. ئه‌وکورپی کابرایه‌کی مووچه‌خوری ده‌وله‌ت بوو و هه‌ر له ته‌مه‌نی می‌رمندالییه‌وه له کاره‌وه پیچراو له نزیکه‌وه له‌گه‌ل ژیانی کریکاری ئاشنا بوو. له راستیدا سووژهی زوربه‌ی چیرۆکه‌کانی به‌رۆح و گیان هه‌ستپی‌کردوو. هایاما دوا‌ی ده‌رکرانی له زانکوی «واسادا» سالانیکی زور له‌گه‌ل گهمیه‌ی توجاری و لو‌تکه‌ی راگو‌یستی زووخال‌سه‌نگ (خه‌لوون) وه‌کوو مه‌له‌وان و کریکار خه‌ریکی ئاره‌ق‌رشتن بووه، که کول‌وکوی ئه‌و ئه‌زموونه‌ی ئه‌و له‌و بواره‌دا له رۆمانه به‌ناوبانگه‌کی به‌ناوی «ئو پیاوانه‌ی له ده‌ریادا ده‌ژین» که سالی ۱۹۲۸ بلاو کرایه‌وه، ره‌نگی داوه‌ته‌وه.

ئو له سالی ۱۹۱۹وه چوو په‌ریزی بزووتنه‌وه‌ی کریکارانی ژاپونه‌وه و هه‌ر له‌و ساله‌دا که‌وته به‌ندیخانه. له‌وه‌وبه‌دوا ژیانی ئه‌و هه‌موو له په‌ریزی بزووتنه‌وه‌ی کریکاری و به‌ندیخانه‌دا تیپه‌ری و زوربه‌ی به‌رهمه‌کانی له به‌ندیخانه‌دا نووسیوه.

یه‌کی له سه‌ره‌کی‌ترین شیوه‌ی به‌رهمی هایاما یوشکی پاریز کردن له بزواندن ئی‌حساساتی راسته‌قینه و رپوتی ژیانی دژواری کریکارییه و ئه‌و

نايهوئى به زهئى خوينهر وه خه بهر بينى. ئهو ههول ده دا به په خشانىكى
توندوتول و كورت خوينهر له گهل مه سه له و پرووداوى راسته قينه بجوولينى،
بيخاته گيژاوى بير كردنه وه وه، نهك ئهو وه به زى بينى. ته نانه ت له و
چيروكانه دا كه ههوينى سه رهكى وشيارانه و هه لگري په يام و خواستىكى
ئاشكرايه. وهك ئهو چيروكه ي (نامه يهك له بوشكه چيمه نتودا) خوينهر تا
كو تاى چيروكه كه به دواى خويدا ده كيشى و له كو تايدا بى ئه وه ي له گهل
ئاكامىكى كليشه يى يان دروشم ئاسايى پرووبه پروو بى، ناچاره بكه ويته بىرى
كاتى پرووداوى چيروكه كه وه و به قوولى بيربكاته وه. چيروكى (نامه يهك له
بوشكه ي...) يه كه م جار سالى ١٩٢٦ بلاو كرايه وه. هايماما يووشكى سالى
١٩٤٥ له وپه رى هه ژارى و ده سته نگيدا مالاوايى له ژيان كرد.

نامه یه ک له نیو بۆشکه ی چیمه نتۆدا

هایاما یۆشکی

ماتسوودۆ یۆشیزۆ خه ریکی خالی کردنی بۆشکه ی چیمه نتۆ بوو. هه ولی ده دا تا ئه و جیه ده توانی خۆله چیمه نتۆکه دوور راکری، به لام سه ر و سمیل و لیوی به تویرالیکی ئه ستووری خۆله میشین داپۆشرابوو. هیوا برآوانه ده یویست لووتی بگری و چیمه نتۆی ره ق بوو به مووی کونه لووتیه وه که وه کوو کونکریت ره ق ببوو دالووشی. به لام مه کینه ی سمیت ساز هه ر ده قیقه ی ده فه ره غوونی سمیت ده ره شته ده ری و ناچار بوو زۆر به توندی چیمه نتۆی به گه ردوودا کا و نه هیلی ده زگا که را وه ستی.

روژی یازده سه عاتی کار ده کرد و له و ماوه یه دا ته نانه ت جاریکی نه ده توانی به ته واوی لووتی پاک کاته وه. له ده رفه تی که می فراوین خواردنیش دا که زۆری برسی ده بوو، ناچار بوو زۆر به په له نانه که ی هه لمه قووت کا. به هیوا بوو له ماوه ی کورتی پشوودانی دوانیوه ره ودا لووتی

پاکاته وه، به لام فریا نه کهوت و له و کاته دا لوله ی دهره وه ی دهره گای سمیت ساز گیرابوو، ناچار خه ریکی کردنه وه ی نه و بوو. ئیواره لووتی واره ق بپوو، ده تگوت له گه چیان گرتووه.

نه و روزه ش خه ریک بوو کوتایي ده هات. ماتسوودو له بهر شه که تی شانی هه لنه ده هاته وه و به ته وای توانایه وه له بوشکه کان دهنه وی. کاتیک ده یویست یه کی له بوشکه کان هه لینی چاوی به قوتوویه کی چکوله کهوت له نیو بوشکه که دا. به سه رسوورمانه وه له بهر خو یه وه منجاندی: «نه وه چیه؟» به لام ودمی به خو ی نه ده دا نه و توزه ش ده ست له کاره که ی بکیشیته وه و بزانی نه و قوتووه چیه؟ به پرتاو چیمه نتوی دهرشته پیوانه که وه و خیراخیرا به گه روی دهرگا که یدا ده کرد و سه ر له نوی به بیل ده ستی ده کرده وه به رامالینی چیمه نتو.

له بهر خو یه وه ورتاندی:

- راهسته بزانی، نه و قوتووه له کو یه وه که وتوته نیو نه و بوشکه ی چیمه نتویه وه؟ دانه وی و قوتووه که ی هه لگرته وه و خستییه گیرفانی پی شه وه ی کراسه که ی:

به زیاده بی، چهن سووکه، له وه ناچی پاره یه کی وای تیدابی، بللی جگه له پاره چی تیدا بی؟

ته نانه ت نه و توزه ویستانه ی بو هه لگرتنه وه ی قوتووه که بووه هوی نه وه ی له دهرگا که وه دوا که وی به توورپیه وه ناچار بوو زور به پرتاو چیمه نتو رامالیته نیو قورگی و نه هیلی له گه ران بکه وی. هه ر وه کوو مه کینه یه کی ئوتوماتیک بوشکه یه کی دیکه ی هه لرشت و کردییه نیو دهرگا که وه.

دوای ماوه یه که دهرگای کوژانده وه و کاری نه و روزه ی ماتسوودو کوتایي پی هات. شیلانکی به «میکسیر» وه به سراوی هه لگرت و توی ده ست

و دەموچاوی پشیلەشۆر کرد و پاشان چارەکەى نانەکەى بە کۆلیدا دا و شەکەت و ماندوو بەرەو ماله هەزارانەکەى وەرپى کەوت. تەواوى بیری لە لای ئەو بوو تۆزى نان بخوا و برسێتەى بشکى، لەوەش چاتر ئارەقى توندی برنج بنى بە سەرێهەو. لە حەوشەى دەزگای کارەباوە تیپەرپى. کارى سازبوونى دەزگا بەرەو تەواو بوون بوو. بەزووی دەبنە خاوەنى کارەبا. لەو دور دورانەو لە بوولێلەى ئیوارەدا، کویستانى (کێپرا) وەکوو کۆشکێکى مەزنى بە بەفر داپۆشراو سەرى بەرز ڕاگرتبوو. لە پر سۆزى سەرما لە جەستەى ئارەقاویى هالاو لەشى کەوتە چەقوچۆ. بە پال چۆمى «کیسو» دا تیپەرپى، ئاوى چۆمەکە زۆر و بە لرفەلرف و کەفچرپىن ملی پێوہنا بوو. ماتسوودۆ لە دل خویا بیری دەکردەو:

- دەک هەرچى شتە بە نەحەت بى! بە ڕاستى هیدى ئەمەیان زیادییە، بەلێ، جا ئەو ژیە، بە ڕاستى زیادییە، بەلام چبکەم، ئەو پیریژنەش دیسان ئاوسە!

بیری لە شەش مندالەکەى دەکردەو کە ئیستا لە نیو ژوورە تەنگ و تارەکەیاندا تیکدەهالین، هەروەها ئەو مندالەى کە وەکوو ئەو زستانەى دەهات، بەرپێو بوو و ژنەکەشى کە ئاوا پەشیواو و خەمبار هەموو سالى زگیک دەکا، لە بەر خویەوە منجاندی:

- ڕاوەستە بزەم، ڕۆژانە «یین» یەک و پەنجا «سین» کرى وەردەگرم، بو بژیومان ناچارین ڕۆژى دوو پێوانە برنج بکړین بە پەنجا یین نەو دە سین، دەمینیتەو ئەویش بو کړینی جل و بەرگ و کرى مال و.... بە حالەحال بەش دەکا. نەحەت لەو ژیانە، ئەى من پوولى پەرداخیک ئارەق لە کوی بینم؟

لەپر قوتووە چکۆلەکەى هاتەوە بیر، دەریهینا و بە پشتى پاتۆلەکەى سړى و چیمەنتۆکەى لیکردەو. توندوتۆل بەستراوو، هیچی لى نەنوو سرابوو.

- بۆ دەبی قوتوویەکی ئاویان ئاوا جوان پېچابیتەو؟ بلئی چیی تیدا بی؟
رەنگە کەسیک ویستبیتی ئەم کارەیی بە راز و نهینی بکا. بەلام ئەو کەسە
دەبی کی بی؟

قوتووەکەیی بە بەردییدا دا، بەلام نەکراوە. بە توورەیی داینا و وەبەر
پیلایەیی دا. قوتوو تیکشکا و لەتە کاغەزیکی پېچراو لە نیو بزگوری پەرۆ
کەوتە سەر عەرزى. هەلی گرتهووە و خویندییهو:

«من کچیکی کریکارم. لە کارگەیی چیمەنتۆی «نۆموورا» کار دەکەم و
کاریشم دوورینی کیسەیی چیمەنتۆیە. دەزگیرانە کەشم لەم کارگەییە کاری
دەکرد. ئەو بەردی دەکردە ناو دەزگای بەردشکینەو.

بەیانى رۆژى حەوتەمى ئوکتۆبر دەیویست بەردیکی گەورە بخاتە نیو
دەزگاکیو. لاقى لە سەر قورپەکە هەلخلیسکا و کەوتە نیو دەزگاکیو و ئەو
بەردە زلەش بە سەریدا کەوت. کریکارەکانی تر زۆریان هەول دا
دەریهینەو بەلام نەیانتوانی. لە ژیر ئەو بەردە گەورەدا ون ببوو. پاشان
لە بەرچاوی ئەو کریکارانە جەستەیی دەزگیرانەکەم و ئەو بەردە لەتوکوت
بوون و لە زارکی پشتەوہی دەزگاکیو هەلرژایە دەری. دەتکوت بەردیکی
سووری گەورە لە نیو دەزگاکیو ورد بوو. پاشان تاسمەیی راکوێزان بردی
و رشتییه نیو دەزگای هارپینەو. لەو کاتەدا دەنگی دەزگاکیو وەکوو هاواری
مروڤیک دەچوو، ئەو هاوارەش ئەوەندەیی خایاند تا کوو لەتەبەردەکان
بوونەگەردە.

یەسقانەکانی، گوشت و پیستی، میشکی هەموو بوو بە گەردە، بەلی،
دەزگیرانەکەم بووبە کۆمایەک چیمەنتۆ و کۆچی کرد. ئەوہی لە پاشی
بەجى ما، تەنیا تیزمالکی لە بەرگی کارەکەیی بوو. ئەمرو خەریکی دوورینی
کیسەییەک بووم کە دەزگیرانەکەمی تیدەکەن و من ئەم نامەییە رۆژیک دواى

بوونه چیمهنتوی دهزگیرانهکهه دهنوسم. ههرکه نامهکه تهواو بی، له کیسهی ئەو بۆشکهی دههاوم.

ئایا ئیوهش کریکارن؟ ئەگەر کریکارن روحم پیبکهن و وهلامم بۆ بنیرنهوه، چیمهنتوی ئەم بۆشکهیه بۆ سازکردنی کوئ لهکار کراوه، زۆرم پیخۆشه بزانه. ئایا ههموو بۆشکهکه له جیگایهک له کار کراوه یان له چهن شوین؟ ئایا ئیوه کریکاری گرتنهوهی چیمهنتون یان بهننا؟ بهراستی بۆم تامل ناکرئ که بۆ دروست کردنی تهختی هۆلی شانۆ یان کۆشکی گهوره له کاری کهن، بهلام من چیم له دهست دی؟ تکاتان لیدهکهه ئەم بۆشکهیه بۆ شوینی وا له کار مهکهن... بهلام قهیناکه له ههر شوینیک پیتان خۆشه له کاری کهن، چونکه له ههر جیگایهک بنیژری کاری خۆی به باشی بهرپوه دهبا، چونکه ئەو کریکاریکی بههیز و ماندوویی نهناس بوو، له ههر کویش بی کاری خۆی به جوانی بهرپوه دهبا خوو و رهوشتیکی زۆر لهسه رهخۆ و ئارامی ههبوو، مروقیکی زۆر بیباک و بههیزیش بوو. هیشتا لاو بوو تهمهنی بیست و پینج سال بوو و قهت دهرفتهی ئەوهه و دهدهست نهکهوت بزانه چهندی خۆش دهویم و ئیستا خهریکم کفن یا له راستیدا کیسهی بۆ دهبوورم. له جیاتی «کرماتوریم» له کوورهی چیمهنتۆسازیدا دواپی به ژیاپی هات. بهلام من گۆرهکهی له کوئ پهیدا کهه و مالاوایی لیبکهه؟

تهنانهت نازانه له کوئ دهینیژن له رۆژههلات یان رۆژاوا، دوور یان نزیک، هیچ رییهکیش نییه تاکوو ئەوهه بۆ روون بیتهوه. ههر بۆیه تکاتان لیدهکهه وهلامم بۆ بنیرنهوه. ئەگەر کریکار بن وهلامم دهبهنهوه، دهزانه.

منیش ئەو تیزمالکه پهرویهتان به دیاری دهبهمی که لهتی له بهرگی کارهکهیهتی و ئەو نامهیهه تیوهپیچاوه. تهپ و تۆزی ئەو بهرده و ئارهقه و خوینی لهشی ئەو پهرویه ههمووی ههلمژیوه. ئەو کوته پهرویه تهنیا شتیکه که له پاشی بهجیماوه. تکاتان لیدهکهه وهلامی ئەو داخوازییهه بدهنهوه! بلپی

ئەو چاكەيەم لەگەل بكەن؟ دەزانم زۆر كاريكى دژوارە، بەلام تكاتان ليدەكەم
لە شويىنى راستى ئەو و شويىنى لەكار كردنى ئەو بۆشكە چيمەنتۆيەم ئاگادار
كەن، ھەروەھا ناوەكەى خۆتان، داواتان ليدەكەم ئاگاتان لە خۆتان بى و بە
خواتان دەسپيرم».

قيژەقيژى منداڵەكان ديسان لە دەورى ماتسوودۆ بەرز بۆو. ماتسوودۆ
ئەو ساردییەى لە پەرداخى چاییەكەى كردبوو ناى بەسەرییەو و چاویكى لە
ناونیشانى كۆتايى نامەكە كرد:

- من دەمەهوى ساردییەكەم ھەلقورپنم گەمژە! - دەینەپاند - لەمەبەولاو
ھەرچى بێتە بەردەستم لەتوكوتى دەكەم!
ژنەكەى كوتى:

- دەى دەى! كەوا بوو ھیندەت پارە ھەيە كە «ساكى» بخۆيەو ھا؟

ئەى ئەو منداڵانە، نایانبینی؟

ماتسوودۆ چاوى لە ژنەكەى برى و ھەوتەمین منداڵى وەبیرھاتەو.

فیرناندۆ سیلوا

فیرناندۆ سیلوا نووسەریکی خەڵکی نیکاراگوئەییە کە کاری سەرەکیی پزشکییە. ئەو جگە لە چیرۆک، شیعەریش دەنووسی. کۆمەڵە چیرۆکیکی بە ناوی «Cuentos» ساڵی ۱۹۸۵ لە نیکاراگوئە چاپ و بڵاو کراوەتەوە. ناوەرۆکی زۆربەی چیرۆکەکانی کۆمەڵایەتییه و سەبارەت بە ژيانی گوندنشینە سوورپیستەکانی نیکاراگوئەیه.

چیرۆکی «جووجەلە بۆ سی کەسان» لە لایەن نیک کایستۆرەووە لە زمانی ئیسپانیاییەووە کراوە بە ئینگلیزی و لە ساڵی ۱۹۸۹ لە لێندەن چاپ کراوە. ئەم چیرۆکەش لە و کتیبە وەرگیراوە.

جووجه لَه بۆ سى كه سان

فیرناندۆ سیلوا

گورووبان له سهر کورسیله کهى، خوئى ئەمبارەوبار کرد و به گرژ و
مۆنى چاویكى له پیاوه سوورپیسته که کرد و گوتى:
— دهى دهى، که وابوو تو جووجه له کانى باوه هیلاریۆت دزیوه، ها؟
پیاوی سوورپیست سهرنجى به عهزه که وه گیرسایه وه. گورووبان به
توورپهئى ههستا پى و کورسیله کهى فریدا بۆ دواوه و پرووى کرده
هاوکاره کهى که بهسته کاغه زىكى به دهسته وه بوو، گوتى:
— ئەو سوورپیسته تیناگا دزى کردن له قهشه چهن تاوانىكى گهرهیه.
هاوکاره کهى زهردهیه کی گرت.
گورووبان گوتى:
— ئەم قسه یه م کوئى پیکه نینی بوو؟!
قامكى به پروومه تی کابرای سوورپیسته وه نا و گوتى:

— ده تخه مه به نديخانه و ته واوی جووچکه کانی باوه هیلاریوټ پی
ده بژیرم!

کابرای سوورپیست سه ری هه لئنا و چاوی له گورووبان بری. نیوچاوانی
تیک نا و به گازنده وه گوتی:

— من ئه و جووجه لانه م نه خواردوو ه.

گورووبان به توورپهی پرسی:

— ئه ی که و ابوو کی خواردوو یه تی؟

کابرای سوورپیست وه لامی داوه:

— رهنگه ریوی خوارد بیتنی.

ئه مجاره نوره ی گورووبان بوو پیبکه نی:

— ها، ها، ها... که و ابوو ریوی خواردوونی، ها؟ ته نیا ریوی ئه م

ده وروبه ره هه ر تووی. ریوییه کی موو رهش و نابار، مه گین وا نییه؟

کابرای سوورپیست به عه به سراوی گوتی:

— به لام... من به راستمه، نه مخواردوون.

— به گه وجم ده زانی؟ چهن شایه ده هیه و دیتوو یانه به جووجه له کانه وه

هه لاتووی.

— ئه وانه خو جووجه له ی قه شه نه بوون.

— که و ابوو هی کی بوون؟

— ده زانی چی... خو ئه وانه هه ر جووجه لهش نه بوون، ته نیا هیندی په روپو

بوون.

— چی؟ په روپو؟

— ده زانی چوون بوو، من خه ریک بوو له و به ری شه قامه که وه راده بر دم،

چاوم به و په روپو یانه که وت. وتم وا چاکه کو یان بکه مه وه و سه رینی شتیکی

پي دروست كه م. به لام هەر له و سەرو بەندانە دا بوو قەشەم لى قوت بوو. ه.
پيم وايە هاتبوو سەرى جووچكەكانى بدا، هەر كە چاوى پيم كهوت نەراندى:
«هوى راموونە سوور چاكم ديتى، ئەوا خەرىكى جووجەلەكانم لى
دەدزى؟»

من گوتم: «باوه، كامه جووجەلە؟ ئەوەتا لەبەر چاوتە، تەماشاكە، چنگى
پەروپۆيە و هيچى تر.»

قەشە گوتى: «بەلام ئەو پەروپۆي جووجەلەكانى منە...»
سویندت بۆ دەخۆم جەنابى گورووبان ئەو تەواوى بەسەرھاتەكەيە.
گورووبان چوو بۆ لای درگاكهوه. باران بە ليزمه دەبارى. لە دل خویا
گوتى: «لەو ناچى ئەم كابرە سوورپيسته گەمژە بى.»

باوه هیلاریۆ خەرىكى خاوين کردنەوهى چرا نەوتییەكەى بوو كه
گورووبان وەژوور كهوت:
— باوه ئیوارەت باش.
— ژيانەت باش كورم.
— من راموونى سوورپيسته، دزى جووجەلەكانتم گرتوو. ه.
— دەبى چاكى تەمبى كەى گورووبان. ئەركى خۆتە! ئەوانە هەموويان وا
دەست پیدەكەن. سەرەتا هیلكە دەدزن، پاشان دەبنە وشتەردز. تاوانى
هەردوو كيشيان هەريەكە...

گورووبان پەريیه نيو قسەكانى:
— باوه تۆ لیت ڤوونە كه راموون جووچكەكانتى دزيوه؟
— يانى چى ليم ڤوونە؟ من وەك ئەو ڤوژەم لى ڤوونە. بەم دوو چاوهى
خۆم ديتم. تۆ مەبەستت لەو قسانە چيیه؟

— ږاموون دهلي ئه وهى خه ريك بووه بيبا جووچك نه بووه...
 — جووچك نه بووه؟ كه وابوو چي بووه؟
 — به لام زوريش باوه ږ به قسه كاني ناكه م... پيم بلي راست و ږهوان تو
 چت دي؟
 — جووجه له كنم دي! ئه وهى ديتم هر ئه وه بوو. خو ئيشه لا درو
 ناكه م.
 — زور چاكه. هر چي تو بيفه رمووي، به لام من ږاموونم هيناوه بو ئيره و
 پيم خوشه به ره و ږووتان كه مه وه.
 ږاموون كه كلاوه كه ي به دهسته وه گرتبوو، هاته ژووري، گورووبان
 وشكه بزه يه كي له سهر ليو بوو، پالي دا به كورسي په نا ديواره كه وه و
 قه شهش له پال چرا نه وتييه كه دا ږاوه ستابوو.
 — دهى ږاموون! ئيستا دهلي تو جووجه له كاني منت نه دزيوه، ها؟
 ږاموون له ژير ليوه وه منجاندې:
 — من هيچ شتيك رت ناكه مه وه و حاشاشي ليناكه م.
 قه شه به دهنگيكي گر و تووږه وه گوتي:
 — فهرموو جه نابي گورووبان، ئه وه ددانيشي پيدانا!
 كابراي سوورپيست دريژه ي به قسه كاني دا:
 — ئه وهى من به گورووبانم گوتووه... ئه وه بووه، تو جووجه له ت به
 دهست منه وه نه ديوه.
 — چي چي؟ من جووجه له م به دهست تووه نه ديوه؟ مه گين من نه بووم
 گوراندې هوې ږاموونه سوور ئه و جووجه لانه به ره لا كه؟
 — به لي من بووم هر كه ههرات كرد هه لاتم، به لام خو هه لاتن نابيته
 به لگه ي ئه وهى كه جووچكه كنتم دزيبي. هيچ ياسايه كيش نيه كه هه لاتن به
 تاوان بزاني، كوا، هه مانه؟

— نا، وا نىيە. من خۆم دىتم تۆ جوجەلەكانمت دزى. من تۆزقالىكىش بە
هەلە نەچووم!

— نا باوہ ئەوانە تەنیا چنگى پەرپوۋ بوون.

— پەرپوۋ؟ تۆ بە عالەم ئاشكرا دزى دەكەى ئىستاش دەتەوى خوتى لى
گىل كەى؟ خودايە! ئەم پياوہ سزا بدە چونكە دزى لەم قەشە ھەزارە
كردوہ!

گورووبان كلاوہكەى بە تىلاگى سەرييەوہ نا و چەپۆكىكى بە شانى
راموون دادا و بە توورەيى گوراندى:

— برۆ با برۆين دەى! زوو كە زوو.

قەشەكە چاوى لە ھەردووكيان برىبوو، گوتى:

— دەبى جوجەلەكانم بۆ بىژىرى.

گورووبان و كابراى سوورپىست چوونە دەرى. لە رىيە گورووبان بە
راموونى گوت:

— ھەق بە قەشەيە. تۆ جوجەلەكانىت دزىوہ، ئىستاش دەبى بيانبژىرى!

— گورووبان جووچكى چى! دەتگوت جالجالووكەن، ھەر ھىچ نەبوون،

تەنیا چنگى پەرپوۋ بوون. ناچار بووم زۆريان خەرجى لى بكەم تاكوو تۆزى
خەكە بن... بەلام جەنابى گورووبان ئىستا وەرە تەماشايان كە. قەلەو و
خەكە و جوان، دلت نايە تەماشايان كەى!

گورووبان بە واقورپماوى راوہستا:

— خىرا برۆ بيانھينەوہ بۆ قەشە!

— باشە بە چاوان. بەلام خۆتان نەتانگوت سبەينى رۆژى پشودانە و

شەوى بۆ شام دىى بۆ مالى ئىمە؟

گورووبان ھىندى بىدەنگ بوو. پاشان تۆزى بىرى كردهوہ و وتى:

— ھا... راست دەكەى، سبەينى رۆژى پشودانە!!

کابرای سوورپیست که به توندی ههنگاوی دهنای و کهوتبووه ههلوای و
حیندرحو، له دوورهوه نهپاندی:
— بهلی... سبهینی پوژی پشوودانه.
گورووبان له سه ر پاژنه ی سوورپا و له کاتیکدا باران ههروا به غورهم
دهباری، به ره و شوینی کاره که ی گهراوه.

زیگفرید لینتیس

زیگفرید لینتیس ۱۷ی مارسى سالى ۱۹۲۶ لە شارۆچكەى «لىك» هەلكەوتوو لە رۆژھەلاتى ئەلمانىا لەداىك بوو. دواى خویندى سەرەتایى و ناوەندى چوو هیزى دەریایى بۆ خزمەتى سەربازى و بە ماوەى دوو سال لە لایەن ئینگلیزییەکانەو بەدیل گیرا. دواى ئازاد بوون لە زانکۆى هامبورگ لە بەشى زمان و ئەدەبیاتى ئینگلیزى لە خویندن بوو.

ئەو یەكی لە نووسەرانى «گروپی ۴۷» بوو كە سالى ۱۹۴۷ بۆ ئامانجى گەشەكەرە و بەرز راگرتنى ئەدەبى نووى پاش شەرى ئالمانىا هاتە كایەو. كورتە چیرۆكەكانى ئەو هاوشانى بەرھەمەكانى نووسەرى هاوولاتى خۆى «هینرىش بۆل»ە. بەرھەمەكانى وەك كورتە چیرۆك بریتین لە: «زولایكىن خوشەویست بوو»، «پاپۆرى ئاور»، «كایەى تێكدەر»، «راوچى قۆر» و... رۆمان: «واشەكان بە ئاسمانەو بوون»، «نان و كایە» و...

زیگفرید لینتیس ئیستا دانىشتوى شارى هامبۆرگە. نویتىرین بەرھەمى ئەو كتیبیكە بە ناوى «گریمانەىك سەبارەت بە داھاتووى ئەدەب» كە سالى ۲۰۰۱ بلاو كرایەو.

پیاویک له نیو داره سیودا

زیگفرید لینتیس

گهلو! له م شارهی ئیمه (زولایکین) داریکی سهیر ههیه، عاجباتیترین داری جیهان. هه موو لق و پۆپهکانی، په لک و چرووی خورافات و پر و پووچی ده رکردوو و ده شنیتتهوه، ئەوان... – ئەگەر لیم راوهستن هه موویتان به ریوجی بو ده گیرمه وه – «ئادام ئارباتسکی» ئەو جوړهی که هه والیان داوه خاوه نی چلوسی داریسیوه، به لام ئەو داری که نووساوه به ماله که یانه وه له وانی دیکهی خوشتر دهوی و ئاگاداری لیده کا. پیه ندییه کی سه یروسه مه ره – هه موو شتیک له دووره وه وه بهرچاو ده کهوت – له نیوان ئەم داره و ئادام ئارباتسکی دا بوو. خو وا نه بوو که زۆرتر ئاو و کووت بکاته ژیری یان کووتی چاکتر له وانی دیکهی پێیدا. لهو شهوانه دا که سایه قه و به سته له ک بوو، کووره یه کی خه لووزی چکۆله ی له په نا داره که داده نا و – زۆر جار ان دیتبوویان – قسه ی له گهل ده کرد. هیندهش بیموالات قسه ی

له گهل داره كه ده كرد، تاكوو رڼژيک «سوفيا» ي ژنى كه ژنيكى جوان و جحيل بوو، پيى زانى و دهستى كرد به بوله بول و سهركونه كردنى:

«ئادام! له زستانى سالى رابردوودا حيسابم راگرت و بژاردم، تو له ههواى تاووساودا چوار پرسته و له ههور و ههلا و باران دا كهوت پرسته ت قسه له گهل من كردووه، كه چى بهم گويچكانه ي خوم بيستوومه، له گهل ئهم داره كه رڼژ له گهل رڼژ ئهستوورتر دهبي و ههرئيستاش بهر پهنجيره كه ي گرتووه، زياتر له ده پرسته قسه ده كه ي، ههر بويه تكات ليده كه م بوم رپوون كه وه، خو كاريكى هينده دژوار نيه.»

ئادام ئارباتسكى زهردهيه كي گرت و هيندى بيرى كرده وه، پاشان زور له سهره خو گوتى:

«ئهم ده پرسته يه كه له گهل ئهو داره قسه م كردووه، له راستى دا قسه م له گهل خوم كردووه. چونكه ئهو داره ههر خومم. بويه به دل و گيان ئاگاداريى ليده كه م تاكوو كاتى مردنم بتوانم بچمه نيو ههروله كه يه وه و ئاگام له تو بى سوفيا گيان! چونكه تو هيشتا جحيلي و جحيليش ئه گهر بوى بلوى هيندى گهوجيتى و پيداكيشى ده كا. ئهمرو پيم خوشه هينديكت له ئهو مهترسييه ئاگادار بكه م. ئهم داره كه منم! دهتوانى سهر به ههموو پهنجيره كان دا بكات و نيو ژووره كان ببيني. ئه گهر دواى مردنم ههر كاريك رپوو بدا، به شيوه يه ك خوم نيشان ده ده م.»

ئهم قسانه له رڼژى سيشه ممه دا كران، ئادام رڼژى چوارشه ممه به جيوبان كهوت. رڼژى پينجشه ممه دوكتوريان هينا سهرى و چونكه برپاوى به دوكتور و دهوا و دهرزى نه بوو، نووسقه كه ي دراند و فرپى دا. نيوهروى رڼژى يه كشه ممه كوچى دوايى كرد. ئه گهر چى به تهواوى پيريش ببوو - سوفيا ئهو ژنه دهسته و ستانه كاريكى كرد تاكوو شويينيكى جوان بو ناشتنى ئادام تهرخان بكهن. دهرمانى موريانى له جل و بهرگه كانى پژاند و

له سه ره تاوه خوی سه بوور نیشان دا. به لام پوژ له دواي پوژ خه می له دل
 ده رده کرد و هیشتا جیل بوو و نه ده کرا تا کوتای ته مه نی هر خه م بخوات
 و عازیه تبار بی. هه روا ژيانی تیپه ر ده بوو، جیی سه رسوورمانیش نییه
 نه گه ر نه م خو خه ریک کردن و پوژ تیپه ر کردنه به ره و داره که ی ئادامی
 به ری. به لام به جیی نه وه ی سه تلک کووتی باشی بکاته ژیر، یان له
 شه وی سه رماو سه غله ت دا کوور هی پشکوی بو به ری، زور به سووکی
 چاوکی لیده کرد و که به لای دا تیده په ری لقیکی لی ده شکانده وه، به له قه له
 داره که ی ده دا یان هر کاریکی پی خوش بوايه ده یکرد، تا کوو بو ی
 ده رکه وی نه و داره به راستی چهن دی له ئادام ئارباتسکی پیر له خوی
 گرتووه. به وه دا که به هو ی حوله کانیه وه هیچ شتیکی نائاسای نه قه و ما و
 هیچ ناله یه ک، نوو که یه ک، خشه یه ک یان جنیوکی، وه به ر گوی نه که وت. نه و
 دارسیوه وه ک دروویه ک بی و له چاوی هه لچه قیبی وا بوو، هه ربویه پوژیک
 ره عیه تیکی بانگ کرد و پی گوت:

«نه م داره بی قه لافه ته م بو ببره وه، چونکه جوان نییه و تازه له وه ش زیاتر
 گه وره نابی و هیچ که سیش ناتوانی سیوه کانی بخوات، به ره په نجیره کانیشی
 گرتووه و ژوور و ماله که ی لی تاریک داگیراوم.»

ره عیه تیکی «سبریسنی» بوو، چوو ته وریک و مشاریک و گوریسیکی هیئا.
 ویستی ئادام ئارباتسکی نیو داره که به یه کجاری ببریته وه، تا کوو له مه ولا
 هه موو شتی به باشی و ئاسای به ریوه بچی.

ئیستا لیتان ده پرسم، گهلو! له نیو ئیمه دا کی هه یه بی نه وه ی مه قی لیوه
 بی، دانیشی و ته ماشا بکات، سبریسنییه ک گوریسی له مل ده خات و به مشار
 لاقی ده بریته وه؟ من پیم وایه له کاتیکی وادا هیچ که س بیده نگ راناوه ستی.
 هه ربویه نابی چاوه روانی نه وه ش بین که ئادام ئارباتسکی نیو داره که
 بیده نگ دانیشی و مه ق نه کا. بویه هه رکه ره عیه ته که مشاری له سه ر داره که

دانا و دانه وی تا کوو دهست بکات به برینه وهی، لقیکی وشکه ل کهوت به ته پلی
سه ری دا، واشی پیدا کهوت که نهیتوانی ههستیته وه. سبریسنی یان به
داره تهرم برده وه بۆ مالی و ئیتر له ئه و کاته وه نهیویرا به لای دارسیوه که دا
بچیته وه.

سوفیا به په شوکاوی چوه بن داره که و چهن ساتیک گوئی هه لخت و
له هه موو باریکی داره که ی روانی، پاشان به دهنگیکی نه رم و له سه ره خو
گوتی: «ئادام! ره عیه تی سبریسنی هه میسه له هه لگرتنی به ره هم و رنینی
بیستان دا یاریده ی ده داین، گژ و گیا و گزره و کای بۆ ده کیشاین، نه ده بوو
ئاوا بکوتی به سه ری دا! چونکه زه بری ئه و لقه داره زۆر له زه بری چه پوک
به ژان تره!»

داره که مته قی نه کرد. سوفیای شوخ و شهنگ رۆیشته وه بۆ مالی و کهوته
بیر کردنه وه.

بیری کرده وه، پیی بلی بیت یان نا - مه بهستی ئه و لاوه به گور و هیزه
واته «ئیگۆن ساگیل» ی چوارشانه و جوان چاک بوو... ده کری بیهینییه بهر
چاوی خۆت که ئه و لاوه چهنده روه هه لمالاو و پیداکیشه. له ئاکام دا سوفیا له
سه ر قسه که ی خۆی سوور بوو، دله راوکی و ه لانا و هاته سه ر ئه وه ی به
ئیگۆن ساگیل بلی تا کوو شه وی بی بۆ مالی.

به م شیوه یه ئه گهر بۆ گوتن بیی، ئیگۆن ساگیل به مهیل و هه وه سی
که ماری خویه وه پیی نا ماله که وه و بیسه رمانه ئه و کاره ی کرد که پیاویکی
لاوی ره بهن دهیکا. به لام له و کاته دا که زۆری شایی به خۆی بوو و به کلک
گویزی ده شکاند و باوهشی له سوفیا وهرهینابوو، هه لی ده سوورپاند و به م
دیوو ئه و دیودا دهیتلاند وه و ئاره قی رهش و شینیان دهردابوو، ده زانی چ
رووی دا؟ هه ر ئه وه ی که چاوه روانیی لی دهکرا «ئادام ئارباتسکی» ی نیو
داره که به لقه کانی له پهنجیره که ی راده کیشا. خۆی راده وه شاند و لاو لاوه ی

پهنجیره‌کانی خستبووه جیره‌جیر. به لقه باریکه‌کانیشی چنگی له سه‌ربانه ماله سواغ کراوه‌که گیر ده‌کرد. ئەو کاره‌ی هینده به توورەیی و په‌یتا‌په‌یتا بوو، که سوڤیا له‌سه‌ر جیگا‌که‌ی هه‌ستا و به‌پیاوه‌ ره‌به‌نه‌که‌ی گوت: «ئێگون ساگیل بی زه‌حمه‌ت بچۆ ده‌ست بده‌ ئەو ته‌ورداسه‌ و لق و پۆپی ئەو داره‌ هه‌له‌رتیوه‌، به‌تایبه‌ت ئەو لقانه‌ی که‌ ئارامیان لی هه‌لگرتووین.»

پیاوه‌ سه‌له‌ته‌ وتی: «راوه‌سته‌ هه‌ر به‌ دوو ده‌قیقه‌ جیبه‌جیی ده‌که‌م.» کێردیکی گه‌وره‌ی له‌ چیشته‌خانه‌که‌ ده‌ست دایه‌ و چوو به‌ بن داره‌که‌ تا‌کوو لقه‌ ملۆز مه‌کانی ببریته‌وه‌. له‌م کاته‌دا ئادام ئاراباتسکی وه‌ها‌ خۆی راوه‌شاند که‌ لاوه‌که‌ هه‌موو گیانی خووسا. ویستی به‌ دووسی شه‌قاو خۆی بکیشیته‌ شوینیکی ئەمن، به‌لام ئادام ری پیگرت - پوونتر بیلیم - ره‌گیکی خۆی له‌به‌ر پیی‌دا قوت کرده‌وه‌ و لاوه‌که‌ لی هه‌له‌نگوت و سوورپکی خوارد و که‌وت به‌عه‌رزدا، کێرده‌که‌ش راست له‌ سمتی مه‌باره‌کی هه‌له‌چه‌قی! بیوه‌ژنی جوان خیرا گه‌یشتی چه‌قۆکه‌ی له‌ برینه‌که‌ ده‌رکیشا و جوان سرپی. ره‌نگه‌ گوتنی خراپ نه‌بی، پیاوه‌ سه‌له‌ته‌ش هه‌ر هه‌ستا و به‌ شه‌له‌شه‌ل هه‌لات.

ورده‌ورده‌ قسه‌وباس سه‌باره‌ت به‌ داره‌که‌ و کرده‌وه‌کانی ده‌ستی پیکرد و که‌م که‌س له‌ زولایکین بوو که‌ به‌لای‌دا برپا و به‌ ئەده‌به‌وه‌ سلاو نه‌کا و هیندی قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌کات. له‌ سه‌روو هه‌موو شتی‌که‌وه‌ ئیتر هیچ که‌سیش وه‌ک بیوه‌ژنیکی ته‌واو چاوی له‌ سوڤیا نه‌ده‌کرد. هه‌ر ئەوه‌ش ببوو هۆی ئەوه‌ی به‌جاری ئارا و قارای لی هه‌لگیری و هه‌ست به‌ داماوی بکات. ئەو وه‌عه‌زی چه‌ن سال تامل کرد. به‌لام شتیکی له‌ میشکه‌دا بوو، وه‌ک هه‌نگه‌ژاله‌ گیزه‌ی ده‌هات. زۆری نه‌خایاند پلانیکی باشی به‌ فکر گه‌یشته‌. پلانیکی که‌ ئیتر داره‌که‌ی به‌ جاری ته‌فروتوونا ده‌کرد. ناردی به‌ شوین ره‌عه‌یه‌تیکی بیگانه‌دا له‌ «شیسوومیر». ئەو پیاوه‌ دزیو و به‌سامه‌ ناوی «ئیشتریش نینسکی» بوو، به‌م چه‌یس و به‌سیه‌ی نه‌ده‌زانی. سوڤیا رایسپارد که‌ مه‌شه‌له‌یک له‌ بن داره‌که‌

دانئ و ئاگرى تيبەر دا. ئىشترىش نىنسىكى لەتى پەرۋى لە دارىك پىچا و لە نەوتى ھەلکىشا، ئاورى تيبەردا و فرىيى دا بن دارەكە. ئىستا باوەردەكەن يان نا! مەشخەلەكە كەوانەى كرد و بە توندى درا بە دەموچاوى كابرادا واشى لىكرد بە ھاوار ھاوار دەستى كرد بە ھەلاتن.

سۆفياى شۆخە بىۋەژن ديسان چوۋە نىۋ باخچەكە و زۆرى جنىۋ بە ئادام ئارباتسكىي نىۋ دارەكە دا. بەلام ئەو ھەروا بىدەنگ بوو.

سۆفيا ھاتبوۋە سەر ئەۋەى بۆ ھەتا ھەتا خۆى بداتە دەس ئەو چارەنوسە و ئىتر كارى بە سەر دارسىۋەكەۋە نەبى. بەلام رۆژىكىان باخەوانىكى شاد و قوشمە بە ناۋى «بوتسرىيت» كە لە ئەو گرفتارىيەى سۆفيا ئاگادار ببوو، ھات بۆ لای و گوتى: «ئەۋەى سەبارەت بە ئادام ئارباتسكىي نىۋ دارسىۋ بۆتە دەمگۆ بە جىي خۆى، بەلام تۆ كەسىكت پى شىك دى ھەست بە مەترسى بىكات و دەست نەكاتەۋە؟ بە برۋاى من دەبى بە شىۋەيەكى دىكە لەگەلى بجووليينەۋە. ئەگەر ھەقدەستىكى باشم بدەيەى لەدەس ئەو گرفته رزگارت دەكەم.

سۆفيا گوتى: «بە سەر چاۋ، لە ھەۋەلەين دەرفەت دا ھەقدەستەكەت دەدەمى.»

باشە دەتوانم بلىم چى؟ ئەم باخەوانە گچكە و قوشمە و فىلەزانە دەستى سۆفياى گرت و گوتى: «ئەم دارە جوانتر دەكەم، خاترجەم بە پەشىمانىش نابىيەۋە، چونكە ھىچ شتىك بە زۆرى بە رىۋە نابەم.»

چوۋ بۆ لای دارسىۋەكە و بە شىۋەى جوراۋجور دەستى كرد بە متوربە كردن، - چووزانم - سەرەتا بۆ ئەۋەى رەسانەيەتى دارەكە نىشان بدا دەستى كرد بە بژار و ھەلکەندى گيا و گژى ريشەدارى بن دارەكە، پاشان متوربە كردنى. ھەروەھا تۆۋى چىمەنى بە بن دارەكەۋە كرد. لايەكى فندقى متوربە كرد، لايەكى ھەرمى، لايەكى بەرۋو، لايەكى بەھى و... تەۋاۋى ئەو

متوربه کردنه‌شی به مه‌رای و خو شیرین کردنیکی به‌رده‌وامه‌وه ئه‌نجام ده‌دا و داره‌کەش ئیجازه‌ی هه‌موو کاریکی پیده‌دا. — هه‌موو که‌س ده‌زانئ داره‌سیو به‌و فیل و ده‌هۆیه چه‌واشه ببوو. داره‌که پهل و پۆی هاویشته و گه‌وره‌تر بۆوه, به‌لام چون گه‌وره بوونیک؟ لایه‌ک فندقی پیوه بوو لایه‌کی سیو, لایه‌کی به‌روو, لایه‌کی به‌هی و ... به‌کورتی ئادام ئارباتسکی نیو داره‌که رۆژ له‌ دوا‌ی رۆژ گۆرانی به‌سه‌ردا ده‌هات و ده‌تگوت هه‌ر ئه‌و داره‌ش نییه. هه‌ر بۆیه له‌گه‌ل گه‌وره‌تر بوونی‌دا به‌چه‌شنیک هاته‌وه سه‌ر باری ئاسایی وه‌کوو داره‌کانی دیکه, ته‌نیا شتیکی که پیوه‌ی دیار بوو ساقه‌ته ئه‌ستووره‌که‌ی بوو. گه‌لو! ئیوه بلین, ئایا ته‌نیا لاق ده‌توانئ بیته‌هۆی به‌پیوه بردنی ئه‌رک؟! به‌م شیوه‌یه ئادام ئارباتسکی ته‌واوی وزه و هیزی خۆی بو کارگه‌لیکی چکۆله و بی بایه‌خ به‌فیرۆدا گوئی به‌شته گرینگ و بنه‌ره‌تییه‌کان نه‌دا و بوو به‌چه‌ن پاژه‌وه. چونکه ئه‌و دژایه‌تی له‌ له‌گه‌ل متوربه کردن نه‌کرد.

هه‌رکه‌سی رپی بکه‌ویته زولایکین هیشتاش ده‌توانئ بیینی, خاترجه‌م ده‌توانئ سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ترین داری جیهان بیینی.

ئالڻ رۆب گرى

له چىرۆكنووسىدا، شىۋاز و ئامانجى ئالڻ رۆب گرى له بوارى
فەلسەفەى ئىگزىستانسىيالىستى ئەو دايە. ھەروەك برووس ماریسېت دەلى:
نووسەرى ئىگزىستانسىيالىست بۇ بەيانى ناوەرپۆكى زەينى دەبى خۆى بە
شتەكانەو بەستى و وتەى راقەى دەرووناسى و شرۆقەى نەزەرى و
بىرۆكەى زانای گشت وەلابنى. رۆب گرى ئەو كارە دەكا، ئامانجى ئەو مانا و
ئەندىشەى تاك نىيە، بەلكو شانۆى ھەستە پىنجىنەكانى دىوارى ئەزموونى
مروۋقە. ھىندى له رەخنەگران ئەو بە رىشەدارترین و نوپخوازترین و كاراترین
چىرۆكنووسى (دژى راستەقىنەخوازى) دەزانن.

شىۋەى رۆبەروو بوونەوەى ئەو لەگەل بىرورپا و رۆلى وەگىر له ناوەندى
چىرۆكەكانى دا بەرچاوە. ئەو دەيەوى ئەو وەگىرە كە راقە و كورت كردنەوە
و ھەلسەنگاندنى بە دەستە و پىۋەندى رۆحى و ئەخلاقى لەگەل خوینەرى
چىرۆك بەستووە، وەلابنى لەو لاشەوە بە سنوور دانان بۇ خوینەر و ھەستى
تىگەيشتنى كە ھەرچەندە ساكارتر پىشكەش بكرى، ھەول دەدا مەوداى نىۋان
خوینەر و ماكى سەرەكى چىرۆكەكە لەنىو بەرى.

خوینەر نەك خودى كەسايەتییە كە بەلكو تىگەيشتنەكانى كەسايەتى
دەرك دەكا.

رۆب گرى سالى ۱۹۲۲ له برسىتى فەرەنسا لە دايك بوو. يەكەمىن
چالاكى له بوارى خاكناسى دا بوو و لىھاتووى و وردىنى له بەرھەمەكانىدا
دەتوانىن لەوە بزانىن. له خاكناسىيەو رۆوى كرده ئەدەبىيات و يەكەمىن
رۆمانى بە ناوى (پاككەرەكان) سالى ۱۹۵۳ بلاو كردهو. ئەم چىرۆكەى كە

له م کتیبه دا هاتوو ه سه باره ت به سى منداله که به رږوخیکا ده پون و رږوخیش
شویڼیکى باوه له به ره مه کانی رږوب گری دا، چونکه له که ناری بروتانی
گه وره بووه. خوینه ر له ناو هندی تیگه یشتنیکى هه ستیدا خوی ده بینیته وه که
به سهر منداله کاندازاله. هه موو شتیک خیرا و به رږوونی خوی به ده سته وه
ده دا. جیگاپیی منداله کان، شه پولی په یتاپه یتا و سوورانی بالنده، دهنگی
گازهنگ، رږوب گری هه موو شتیکى سرپوه ته وه ته نیا شته رواله تییه کانی
هیشته ته وه، بویه له پال تیگه یشتنیکى بی به زه ییانه که به شوین
منداله کانه وه یه، هه ره شه یه کی ونیش دیاره.

رۆخ

ئالین رۆب گری

سى منداڭ بە رۆخى شىدارى زەرياکەدا دەرپۇن. شان بە شانى يەك
دەرپۇن و دەستى يەکیان توند گرتووه. راست بە قەد يەك دەبن. ویدەچی
هاوتەمەنیش بن. تەمەنیان دە دوازده سال دەبی. ئەوهی نیوانیان هەوايەك
کورتەبالاترە.

ئەو رۆخە دوور و دريژە جگە لەو سى منداڭە کەسى ترى لی نییه.
خیزەلانی قەراغ دەرياکە تەخت و تەکووزە و لیڤە و لەوی بەردی گەورە
و گۆلاوهکە ئاو وەبەرچاو نایەت. لە زنار و رەوه زەکەوه کە بی سنوور
دیتەبەرچاو هەتا دەگاتە زەرياکە لیژایی یەکی کەمی هەیه. هەواکەى خوشە،
خۆر بارانى تیشکی بە تەوژمی بەسەر لمە زەردەکاندا دەرپژئی.
پەلە هەوریک بە ئاسمانەوه نابینی. بای نایە، ئاوی زەریا شین و مەندە و
شەپۆلیک وەبەرچاو نایە، ئەگەرچی رۆخ لەبەر زەریایەکی ئازاد و بی سنوور
دایە.

بەلام لە کاتگەلیکی ریک و پیکدا شەپۆلیکی توند کە هەمیشە ئەوهیه لە
قەراغ دەرياکە دروست دەبی و لەپەر هەلدەستیتەوه و خیرا لە بەریەك بلاو
دەبی. هەمیشە هەر لەو جیگایەدا.

هیچ له وه ناچی ئاوه که بیته پیتی و پاشان برواته دواوه، به پیچه وانه وه دهلی هه موو ئه و جوولانه وانه له جیوهیه، گوشاری ئاو سه ره تا جوگه له یه که له لای رۆخه که ساز دهکات و شه پۆلش به لرفه لرف و کهف چراندن ده کیشیتته وه و له پردا وه که شیت و هار سه رده کیشی به کهنده لانی قه راغ دا و پرژ و بلاوده بیته وه. شه پۆل هه ستاونه ته سه ر پی و له زۆر لاوه به ره و رۆخه که پاش و پیش ده کهن و هه ر جاره ی چه ن قامکیک رمل و خیزی رۆخه که ده خووسینن.

ديسان هه موو شتی کر و بی جووله یه، زه ریا مه ند و شینه، به سه ر زه رده لم و خیزی رۆخه که دا سی مندال شان به شانی یه که هه نگاو ده نین.

توو که سه ریان بۆره و هاو رهنگی لمه که یه، ده موچاویان له قژیان پر رهنگ تره. هه ر سیکیان جل و به رگه کانیان له یه که: شه لاری قوله و کراسی بی قول، کراس و شه لوار ده که شیان له پارچه یه کی شینی رهنگ بواردووه.

دهستی یه کیان گرتووه شان به شان ده رۆن، به نیوان ده ریا که و ره وه زه به رده کانی که ناردا. خۆر گه یشتوته چه قی ئاسمان و سیبه ره کانیان که وتوته بن لاقیان. لمه که له به رده میاندا لووس و بی خهت و هیله و له نیوان ره وه زه کان و زه ریادا زه رد ده کاته وه. مناله کان به ریز و به پر تاو و بی ئه وه ی به حال له و ریزه لاده ن، بی دهنگ ده رۆن و دهستی یه کتریان گرتووه. له دوا یانه وه سی ریز جیگا پی به که مترین ته رای و شوین پیوه پیخاوس بوونیان له قاو ده دا. سی زنجیره ی ریک و پیک شه قلی هاوشیوه و هاومه و دایان له سه ر لمه که به جی هیشتوووه و هیچ کامیان یه کتریان له ت نه کردووه.

مناله کان راست چاویان له پیش خویان بریوه. نه چاو له ره وه زه کانی لای چه بیان ده کهن نه له ده ریا، که به شه پۆله ورد و له په ستا کانی خو به

ليواره كه دا ده دا. نه لاده كه نه وه بؤ دواوه. به ههنگاوى توند و يهك وچان رې ده پيؤن.

له هه مبهريان پوليك نه ورهس به كه ناري روخه كه دا و له په نا شه پوله كاندا به تيژى تيده په رن. نزيكه ي سه د ههنگاويك له پيش مناله كانه وه ده رؤن. به لام چونكه بالنده كان به قه د مناله كان به په له نين، مناله كان پييان ده گه نه وه. له گه ل نه وه ي كه زه ريا هه ميشه خه ريكي سرينه وه ي جى پى نه ستيره ييه كانى نه وانه، به لام جيى پى مناله كان به جوانى دياره و سى شوينى هاو ته ريب سات له دواى سات دريژتر ده بيته وه.

جى پى كان به قه د يه كتر له سهر لمه ته ره كه ديارن و به قه د قامكيك قوول بوون. خوار و خيچيش نابن، چونكه ليواره كان داناړووخين و پاژنه و په نجه ي لاق قوولكى جى پى كان گه وره ناكه نه وه. وهك قوولك و چاليك دينه به رچاو كه ده زگاي مهنگه نه له سهر روبره ري كيش هاووى روخه كه دروستى كړدى.

به و شيوه هيلى سى قولى نه وان به ليوارى ئاوه كه دا دريژ ده بيته وه و دوور ده كه ويته وه، له و كاته دا ده لى باريك بوونه ته وه. هيليكى يه كگرتوو داده مه زرين كه روخه كه له بارى دريژايى ده كهن به دوو به شه وه. له جووله يه كي دووپاته ي دوور ده سته كه ده لى هه ر له جيويه ، هه لينان و دانانه وه ي له په ستاي شه ش لاقى پيخاوس، ده گهن به كوتايى.

به لام كاتى لاقه په تيه كان دوور ده كه ونه وه و ده گه نه بالنده كان نهك نه وه ي مه وداكه بېرن. به لكوو مه وداى له بهر چاو گيراوى دوو گرووپه كه بالنده و مناله كان له چاو نه و مه ودا بر دراوه ي پيشوو به پرتاو كه م ده بيته وه و زور ناخايينى كه مه وداى نيوانيان ده بيته چهند ههنگاو...

به لام كاتى مناله كان ده گه نه حاندى پوله بالنده كه، بالنده كان هه موو باليان ليك ده دن و هه لدهفرن، سهره تا يه كيان، پاشان دوان و دهو...

رەۋەي سىيى و خۆلەمىشەين كەۋانەيەك بەسەر دەرياكەۋە دروست دەكەن و پاشان لەسەر رەملەكە دەنەشەۋە و ديسان دەست دەكەن بە ھەلاتن لەسەر لەمەكە و ديسان بەرەۋولاي پەراۋىزى شەپۆلەكان و سەد مېتر ئەولاتر. ئەو مەۋدايەي شەپۆلى ئاۋ يەك ئەندازە نىيە و تەنيا گۆرانىكى كتوپرى رەنگ لەھەر دە چركەدا رەۋدەدا كە كەفى سەرنج رەكەشى شەپۆلەكان لەبەر ھەتاۋ بىرقەي دى.

بى ئەۋەي سەرنج بەدەنە ئەۋ جى پىيانەي كە بە وردى لەسەر لەمەكە بەجى دەمىن، بى ئەۋەي گۆي بەدەن بەۋ شەپۆلە وردانەي لاي رەستيان و ئەۋ بالەندانە كە لە پىش ئەۋانەۋە بە لاق و بە بال ھەلەين و دەفرن و دەنەشەۋە. سى مندالى موو بۆر بە ھەنگاۋى خىرا و رىك و پىك شان بە شانى يەك دەرۋن و دەستى يەكتريان گرتوۋە.

سى دەموچاۋى تاۋەسووت كە برى لە تووكە سەريان بۆرتەرە و ھەمويان شىۋەي يەك دەدەن. قەد و بالايان ۋەك يەك دەچى: جىددى و خەيالاۋى و نىگەرەن ديارن. ۋەك يەك دەچن ئەگەرچى دوانيان كورن و يەكيان كچە. تەنيا قزى كچە برىك لە ھى كورەكان درىژترە و تۆزى لوولە و دەست و لاقىشى تۆزى نەرم و ناسكتەرە. بەلام جەلەكانى ھەر لە ھى ئەۋانە شەروالى قولە و كراسى بى قول. لە پارچەيەكى شىنى ئەستور و رەنگ بۋاردوۋ.

كچە لە لاي رەستەۋەيە لاي دەرياكەۋە. لە نىۋە رەستەۋە كورپىك ھەنگاۋ دەنى كە تۆزى كورتەبالاترە. كورەكەي تىرش كە لاي رەۋەزەكانەۋەيە رەست بالاي بە قەد بالاي كچەكە دەبى.

لە رەۋبەرۋوشيانەۋە لمىكى ساف و سامالسا تا چاۋ ھەتەر دەكا، رەخراۋە.

لای چہ پەشیان دیواریکی بەردینی قاوہیی ھەلچووہ کە پۋالەتەن
بی سنوورە و شان بە شانی دەریاکە کیشراوہ. لای راستەیان مەند و شین و
ھەتا پەپەرپەرچکەئی ئاسمان سامالە و لیوی لە پردا ھەلدینیتەوہ و وەک
کەفیکی سپی پەرژ و بلاو دەبیئتەوہ.

دوای دە چرکە، شەپۆلیک بەرز دەبیئتەوہ و دیسان ئەو جۆگەلە قوولەیی
پەنا پۆخەکە بەلرف و ھۆر دی و تلاوتل لم و خیز بەرەو و کەنارەکان
پادەدا.

وردە شەپۆل بالا دەکەن و کەفی زیوین لە لیژی لمەکەوہ سەردەکەون و
ئەو چەن بستەخاکەیی لە دەستیان داوہ وەدەستی دەخەنەوہ. بە دوای
بیدەنگییەکی کپدا دەنگی گازەنگی کلیسەیک لە دوورەوہ دەبیئتە زایەلە و
دەنگ دەداتەوہ.

ئەو مندالە چکۆلەیی کە لە نیوہراستەوہ ھەنگاو دەنی دەلی: (دەنگی
گازەنگە). بەلام دەنگی ئەو خیزانەیی کە زەریا خەریکە دەیانمژی، زایەلەیی
گازەنگەکیان بە جاری کز کردووہ و تەنیا لە کۆتایی لوول بوونی
شەپۆلەکاندا، دەنگیک دەکەویتە بەرگوئی، کە ئەویش مەودا لە ناوی دەبا.
کورە بالا بەرزەکیان دەلی: زەنگی یەکەمە.

شەپۆلیکی چکۆلە لە لای راستەیانەوہ پێ دەکەوئی.

کاتی کە بیدەنگ دەبنەوہ، ئیتر هیچ نابیستن. سی منالی موو بۆر ئیستاش
ھەر بەو ھەنگاوہ پیک و پیکەوہ دەرپۆن و دەستی یەکتریان گرتووہ. لە
بەرانبەرینەوہ پۆلیک بالندە تەنیا چەن ھەنگاو لەولاترەوہ، لەپەر تووشی
دلەخورپەییەکی گیرۆ دەبن، بالیان لیک دەدەن و ھەلدەفرن و دەرپۆن.

دیسان کەوانەیک بەسەر دەریاکەوہ ساز دەکەن و دیسان لەسەر لمەکە
دەنیشنەوہ و دەست دەکەن بە ھەلاتن. دیسان ھەر بو ئەو لایەوہ بە پال
شەپۆلەکاندا نزیکەیی سەد ھەنگاوێک لەولاترەوہ.

کورپه چکوله که دهلی: رهنکه یه کهم زهنگ نه بی یان رهنکه ئیمه گویمان له دهنگه که ی پیشوو نه بووبی.

کورپه که له گه ته که یان وهلامی ده داته وه. ئه گهر ببوایه دهنگه که ی پیشوو شمان وهک ئهم دهنگه ده بیست.

منداله کان رهوتی ههنگاویان نه گورپوه ئه و جی پییانه ههر به و شیوه یه که دهرونه پیشی، دواوهی خویان له بن شهش لاقی پیخاوس دهر دینن. کچه که دهلی: ئه و جارهی دیکه ئه و نده نزیک نه بووین، دوا ی چهن ساتیک کورپه که له گه ته که که له لای ره وه زه کانه وه یه دهلی:

هیشتا نزیک نه بووینه ته وه.

ههرسیکیان بی دهنگانه دریزه یان به ریگا که دا.

ههروا بیدهنگ دهرۆن، دیسان دهنگی گازهنگ وهک پیشوو به هیواشی له و بیدهنگیه دا ده بی به زایه له. کورپه بالابه زه که یان دهلی: (ئه وهش گازهنگ) به لام منداله کانی تر نقه یان لیوه نایه.

بالنده کان له گهل ئه وهی منداله کان لییان نزیک ده بنه وه بال لیده دهن و هه لده فرن. سه ره تا یه کیان پاشان دوان و دهو....

به مه ودای سه د میتریک له پیش منداله کانه وه له سه ر لمی رۆخه که دهنیشه وه و به گوی ئاوه که دا هه لدین.

دهریاکه هه میشه ئه ستیره ی جیگاپی کانیان دهریته وه - به لام منداله کان که له ره وه زه کان نزیکن شان به شانی یهک دهرۆن و دهستی یه کتریان گرتوو، قوولکی جیگاپییان له دواوه به ریز به جی ده مینی که ده بنه سی هیلی هاوته ریب و تا ئه و په ری رۆخه که دریزه ی هه یه.

له لای راسته وه، نزیک ئاوی مهند و بی جووله، هه میشه له و شوینه، ئه و شه پوله چکوله یه به رز ده بیته وه و له به ریه ک بلاو ده بی.

خورخه لووئیس بۆرخیس

زۆربەى خاوەن رایان خورخه لووئیس بۆرخیس بە گەورەترین مامۆستای زیندووی پەخشانی ئیسپانیای دەزانن. ئەو سالی ۱۸۹۹ لە بوئنوس ئایرئیس لە دایک بووە، لە سویس خۆیندنی تەواو کرد و سالی ۱۹۱۹ چوو بۆ ئیسپانیا و لەگەڵ زۆر نووسەری خولیای ئەدەبیاتی پێشڕەوی ئەوروپا ئاشنا بوو. سالی ۱۹۲۱ گەڕایەووە بۆ ئارژانتین و لە دامەزراندنی (ئولترائیسمو) بەشداری کرد، بزوووتنەوێهەک بوو کە لە شاعیرانی ئارژانتینی و ئیسپانیای پێکھاتبوو و ھەولیان دەدا زمانی ئیسپانیای بکەنە کەرەسە و بنەمای شیعری نوێ. یەکێ لە گۆڤارەکانیان بە ناوی (پریسما ریویستا مۆرال) کە گۆڤاریکی دیواری بوو و شیعریان لەودا بلاو دەکردەووە و بە خەلکیان دەگەیاند.

بەرھەمەکانی دوایی ئەو بریتین لە ئیل ئالیف ۱۹۴۹ ئیل ئایسدۆر ۱۹۶۰ کە سالی ۱۹۶۴ بە ناوی (بەرە خەونییەکان) کرا بە ئینگلیزی. کە چیرۆکی بۆرخیس و من لەو کۆمەڵە چیرۆکە وەرگیراوە.

لە چیرۆکی «ھەموو شتێک و ھیچ شتێک» دا ئیمە لەگەڵ «خەونێک لە خەوندا» بەرھەورپوو دەبین و تووشی گەرەن دەبین بە دوای پێناسەیکدا. شکسپیریک کە ئەو ھەموو کەسایەتیەیی خولقاندوو بە ئاواتەوێهە (کەسایەتی خۆی) ھەبێ، بەلام خودا ناھێلێ. لە (بۆرخیس و مندا) کە زیاتر وەک تەرحیک دەچێ تا چیرۆک، نووسەر لە گەرانیکیدا بە دوای پێناسەیی تایبەتی تر و دژوارتردا بە چاوی کەسیکی تر لە خۆی دەروانی «من دەژیم و

دەھیلیم بژیم تاكوو بۆرخیس بتوانی ئەدەبیاتەكەى پەرە پێیدا» لەم
وتووێژەشدا ھەر بۆمان دەرناكەوئ و ناتوانین لێکیان بكەنەوھ... و دلتیا بین.
بۆرخیس وەك (ورپنەبیژێكى لیزان) ناسراوھ. بەلام تەردەستى و
وردبینى ئەو لە چیرۆكداتەنیا بۆ گێژكردن و فریودان و سەرگەرمى نییە،
بەلكوو بۆ رۆچوون بە ناخى نەناسراوھكاندا و دیتنەوھى ئەو (وشەیهك
ھەموو عالەم لە خو دەگرئ) دایە. ھیندیک لە رەخنەگران لەسەر ئەو باوەرەن
كە ئەم شیوازەى بۆرخیس ئەوى بەرەو ئاستیكى جوانى خوازانەى بیھوودە
داكیشاوھ.

بەلام زۆربەیان ئەو بە ھونەرمەندیكى بىوینە دەزانن كە زیاتر لە ھەموو
كەسیك زمانى ئیسپانیایى كردۆتە كەژاوەیهك بۆ ئەدەبیاتى نوئ و لەو
پیناوەدا ھەولێ داوھ.

هه موو شتيك و هيچ شتيك

خۆرخه لوئيس بۆرخيس

هيچ كهس له ودا نه بوو. له پشت بېچم و سيمايه وه (كه ته نانه ت له نيو وينه هه ره خراپه كانى ئه و زه مانه شدا وهك هيچ بېچم و سيمايه كى ديكه نه ده چوو) و قسه كانيشى پاراو و خه يالاوى و توندوتىژ بوو. ته نيا به هوى سارد و سړى كارتىكردنى خه ونىكه وه بوو كه هيچ كهس تا ئىستا به خه ونيش نه يدىوه. سه ره تا پى و ابوو هه موو كهس وهك ئه ون. به لام سه رسوورمانى دۆستىكى كه ئه و سه باره ت به ئه و پووچيه له گهلى دوا بوو. پى سه لماند كه به هه له چوو ه. ده بى هه ميشه وا هه ست بكا كه پياو نابى رواله تىكى جياوازى هه بى. سه رده مى پى و ابوو ده توانى دهرمانى دهرده كهى له نيو كتيبه كهيدا بدۆزىته وه، هه ر بويه لاتىنييه كى ساده و يونانييه كى كۆن كه له و سه رده مه دا كه م و ابوو قسه ي پىكرى، فىر بوو. پاشان به بيريدا هات ئه وهى ئه و به دوايدا ده گه رى له وانه يه بتوانى له ئايىنىكى مروقانهى سه ره تايدا بيدۆزىته وه. ودمى دا كه (هاتاوى) هاوسه رى شكسپير له دوانيوه رپويه كى دريژى مانگى ژووئه ندا له گهلى ئاشنا بى. له بيست و چهن سالىدا چوو بو له ندهن. به

شیوهیه کی غهریزی ببووہ خاوهن ئەزموون و لیزان. بۆیه خۆی وا نیشان دا
که ئەمیش کهسیکه، تاکوو کهس نه زانی که هیچ کهس نییه.
له لهندهن کاریکی پهیدا کرد که قهزا و قهدهر بۆی ریکخستبوو، کاری
ئەکتەری، ئەکتەریک که لهسەر شانۆ دهبیته شهریکی کایه ی خۆرانا به
یهکی ترهوه.

له ههمبەر خه لکیشدا که بوونه ته هۆی شهریکی کایه ی خۆرانا و قه بوول
کردنی ئەو به جی کهسیکی دیکه. زۆر له کاره که ی رازی بوو، به جۆریک که
رهنگه یه کهمین جار بوو له ماوه ی ته مه نیدا تا ئەو راده یه رازی بووبی. به لام
چونکه له گه ل خویندرانه وه ی دوا یین بهیت و دوا یین مردووش لهسەر شانۆ
دهبرایه ده ری، بۆنی بیزاری هیئی راسته قینه ی ههست پیکرد. ئیتر «فیریکس»^۱
و «تهیمووری لهنگ»^۲ نه بوو، دیسان ده بووه به هیچ کهس. بهم شیوه یه
به ره نجاوی په نا ده با بۆ نیشان دانی قاره مانان و هه قایه تی پر له تراژیدیای
دیکه. بهو شیوه یه که گیانی خه ریکی دۆزینه وه ی هه قیه تی چاره نووسی
جهسته ی بوو. له مه یخانه و شوینی خوش رابواردن له لهندهن. رۆحی ئەو
«سیزار» بوو که وریایی دانی فالگری پی هیچ نه بوو. هه روه ها «ژولیت» بوو
که به بیزارییه وه رۆوی له شالوور و هه رده گی را و «مه که بهس» له ده شتیکی
له گه ل سیحربازه کان قسه ده کا که خودای چاره نووسن.

هیچ کهس وهک ئەم پیاوه فره رهنگ نه بوو. پیاویکه وهک «پرۆتئوسی»
میسری که دهیتوانی هه موو رۆو به ندهکانی راسته قینه هه لداته وه. هیندی جار
ددان پیا نانیکی له بهشی کاره کهیدا دهشارده وه و به متمانه وه پیی وابوو لی
ئاشکرا نابی. «ریچارد» ده لی راسته ئەو له قالبی مندا دهووری زۆر کهسی

۱ - فیریکس و پوریکس (۱۵۷۰) له یه کهمین تراژیدیایکانی ئینگلیسی بوو.

۲ - ۱۵۹۰ - شانویه کی کریستوفیر مارلو بوو.

گيڙاوه و «ياگوو»ش هميشه ئهه رسته سهيرهه دهكوت كه «من ئهوه نيم كه هم» بنج و بناغهه بوون و خه و ديتن و دهورگيڙان ببوه ئيلهام بو كاره بهناوبانگهكاني ئهه.

بيست سال لهنيو ئهه خهون وخهيالانهه دهوامي هينا، تا ئهوهه رپوژيڪ بهياني له ناكاهه وهه كه ئهه هموو پاشايهه و به زهبري شمشير لهنيو دهچن و ئهه هموو دلداره خه مبار و دهردهارهيه كه به ئهشقهكهيان بگهن يا نهگهن خه مناكاهه دهرن، ههستي به داهيڙان دهكرد و ترس سهرتاپاي داگرت، ههر ئهه رپوژه برياري دا كه شانوگاكهه بفروشي و ههوتويههكي نهخياند گهرايهوه ئهه گوندهه ليه له دايك ببوو. لهگهل دار و چوم و رپوژاني مندالي خوي يهك كهوتهوه و ئيتر ئهواني لهگهل ئهه شتانهه تر كه پيي خوش بوون، به سووكهئاو (تهلميح) ئهساتيري و وشهه لاتيني رازاوه دروستي كردهبون، پيوهندي دههه. ئهه ناچار بوو كهسيك بي. شانوداريكي خانهشين كراو بوو كه ببوه خاوهن مال و حال و لهگهل قهرز و قولله كاري ياسايي و سوودخوري زور و زهوهه تيكهوتبوو. له قالبي ئهه كهسايهتييهه دا بوو كه ئهه وهسييهتنامه بي تامهه نووسي كه هموو ديومانه. له رپووي ورياييشهوه هموو رهنكدانهوهيهكي له شينگيري و ئهدهه بي لي سرييهوه. كاتي لهوپهري تهنياييدا دهژيا دوستهكاني له لهندهنهوه هاتنهسهرداني، دهوري شاعيريكي گيڙا. ميژوو دهلي كه ئهه بهر له مردن يان پاش مردن خوي له همبهر خودادا ديوه و پيي كوتوهه: «من كه بي هو ئهه هموو كهسانه بووم، دهمههوي ههر خوم بم». دهنگي خودا لهنيو گهردهلولويكهوه وهلامي داوتهوه: «شكسپيري خوشهويست تو زور كهسي وهيج كهسيش نيت».

بۆرخىس و من

خۆرخە لوئىس بۆرخىس

ئەوى تر، ئەوى تر كە ناوى بۆرخىسە، ھەر ئەو كەسەيە كە رۇوداوى سەيرى لى دەقەومى. من بە شەقامەكانى بۇئىنوس ئايرىس دا^۳ ھەنگاۋ دەنىم و چركەيەك رادەو ەستم، رەنگە و ئىستانەكەم بى ئىختىاربى، تاكوو چاويك لە تاقى سەردرگانەي ھەيوانەكە و وئەي خانەخانەي درگاگە بكەم. بۆرخىس بە ھۆي نامەكانىيەو ە دەناسم و ناوئىشىم لە رىزى ناوى مامۇستايان و فەرھەنگى ناوداراندا ديو ە. من سەعاتى لم و نەخشە و چاپى پىتى سەدەي ھەژدەھەم و تامى قاو ە و پەخشانى «ئىستىئونسۇن» م^۴ بە دلە، ئەوئىش ھەروا. بەلام ھىندە خۇپەرستە كە ئەوان دەكاتە تايبەتمەندى ئاكتەرېك. ئەگەر تۆزى پركىشى بكەم دەتوانم بلېم رەقەبەرايەتییەكى خەست لەنيوانماندا ھەيە. من دەژىم و دەھلېم بژىم تاكوو بۆرخىس لە ئەدەبىياتدا وەپېشكەوى و پەرەي

^۳ - سالى ۱۹۵۵ بۆرخىس بوو بە مامۇستا ئەدەبىياتى ئىنگلىزى و ئەمريكايى لە زانكوى بۇئىنوس ئايرىس.

^۴ - رابېرت لوئىس ئىستىئونسۇن (۱۸۹۴ - ۱۸۵۰) ئەدبىيىكى سكاتلەندىيە.

پييدا. هەر بهو ئەدەبىياتەشدا وەدەردەكەوئى كە حەق بە منە. بە ئاسانى دەتوانم ددانى پيادابنيم كە ئەو لاپەرەگەليكى زور بەنرخى كۆکردۆتەو، بەلام ئەو لاپەرەنە ناتوانن من رزگار بكەن. رەنگە لەبەرئەو شەش كە شتى چاك هى هيچ كەس تەنەت هى خوشى نيه. بەلكوو هى زمان و داب و نەريت و فەرەنگە. ئەو كاتە من بە حوكمى چارەنووس دەبى لەنيو بچم، ليشم رپوونە تەنيا چركەيه ك لە من دەتوانى لەودا دەوام بينى. وردە وردە هەموو شتيك بە ئەو دەسپيرم. ئەگەرچى باش دەزانم خيشەسەرەنە خووى بەو گرتوو كە هەموو شتيك بگورئى و لە هەموو شتيكدا پيى زيادى داکيشى.

(ئيسپينووزا) دەزانى كە هەموو شتيك دەيههوى بۆ هەميشە هەر ئەو بى كە هەيه. بەرد دەيههوى هەميشە هەر بەرد بى و بەبريش دەيههوى هەر بەبر بى. من لە بۆرخيسدا دەمينمەو نەك لە خۆمدا. (ئەگەر بەراستى كەسيك بم) بەلام زوركەم خۆم لە كتيبەكانى ئەودا دەبينمەو، رەنگە لە كتيبى ديكەدا يان لە درينگە درينگى ناشيانەى سى تاريكدا زياتر خۆم ببينمەو. چەن سال لەمەوبەر ويستم خۆمى لە چنگ رزگار كەم و بەهوى ئەوسانە و حەقايەتى دەورووبەرى شارەكانەو بەرەو كايە لەگەل زەمان و بى برانەو رويشتم.

بەلام ئيستا ئەو كايانە هى بۆرخيسن و من دەبى شتى ديكەبنوینم. لەبەر ئەو هەيه كە ژيانى من بۆتە هەلاتن و من هەموو شتيك دەدورپينم و هەموو شتيك دەمينيتەو بۆ لەبیرچوونەو يان بۆ ئەو.

نازانم كاممان ئەم دەقەمان نووسيو.

فە رھە نگوک

ئاوہلمہ: لەشی نہرم و شل و خوٰنہ گرتوو، نہمہییو

پلوورہ: کہندووی میٰشہنگوین

تراو کہ: ئاوہ کی، تہ پرای، مایعات

تہ کووز: ریٲک وپیٲک، راست

تہنزیل: نہواری پارچہیی

چہ پکەن: کراس خەوی ژنانہ

چیمہنتۆ: سیمان، سمیت

حەلاو: مەحلوول، تواوہ

رمل: لم، لیم

شەلغە: پوورہ، پۆلی میٰشہنگوین

شەیتانۆ کہ: حلزون

قسل: ئاھە ک

قورساخ: بەھەیبەت، بەوہقار

کارابین: جوړہ تفہنگی کی دریژ و سوو کہلہیہ

گریمانہ: غوددہ، لوو، رژیٰنہ

لہ یستۆک: کہرہستہی کایہی مندالان

میمل: مزاحیم

مزیر: زیان دەر، بەئازار

مژولیایش: وتاردان، «سخنرانی»

مہراییی کردن: ریایی کردن، خوٰش ئامایی

نہورہس: بالندہیہ کہ، ماسی گرہ

ودم: ئیجازہ، ئیزن

ہہنتہش: حوزوور

سە رچاۋەكان:

۱. گابریل گارسىا مارکیز ، «پرندگان مرده»، وەرگير: ئەحمەد گولشیری، انتشارات نگاه تهران. چاپ اول، ۱۳۷۳.
۲. گابریل گارسىا مارکیز، سفر خوش، آقای رئیس جمهور، وەرگير: ئەحمەد گولشیری، چاپ اول، تهران ۱۳۷۳.
۳. ماهنامه‌ی فرهنگی، اجتماعی، ادبی (کارنامه)، ژماره‌کافی «۲۵و۲۶»، «۲۸»، «۳۱»، «۳۴و۳۵»
۴. «همه چیز و هیچ چیز»، (کۆمەلە چیرۆک)، وەرگيرانی بۆ فارسى: حەسەن ئەفشار، چاپى يەكەم ۱۳۷۶ تاران، بلاوکه‌ره‌وه‌ی مەرکەز
۵. «ده داستان» دینۆ بۆتزاتی، وەرگير بۆ فارسى: والیا، چاپى تاران ۱۳۵۱ بلاوکه‌ره‌وه‌ی فەرزین.
۶. «جهان داستان کوتاه»، مترجم، ئارتووش بداقیان، نشر نگاه تهران، ۱۳۷۶.
۷. «مندالانش غەیرە نیزامین» (کۆمەلە چیرۆک). وەرگيرانی بۆ فارسى: کاوه کوردوونى، يەحیا نەجەف‌وهند. چاپى يەكەم ۱۳۷۷ بلاوکه‌ره‌وه‌ی پەژوھەندە - تاران.